

DIDŽIAUSIA KADA

NORS VYKUSI KOVA

Ačiū, broli Ormanai. Telaimina jus Viešpats.

² Labas rytas, draugai. Toks laimingas, kad ši rytą vėl esu čia, ir manau, kad šiek tiek netikėta man pačiam, ir, esu tikras, kad tai bus ir susirinkimui. Ir aš tiesiog skaičiau ir . . . Ačiū, sese. Ir atrodo, kad Viešpats tiesiog įdėjo kažką į mano širdį, kad pateikčiau Bažnyčiai, ir aš pamaniau, kad atėjo laikas tai padaryti. Ir dabar tai . . .

³ Kai aš atvykau, ir tuomet dar nežinojau, kad ši sekmadienį mes būsime čia, aš paskelbiau, kad turiu Žinią Bažnyčiai. Ir aš noriu, jei Dievas panorės, pateikti šią Žinią kitą sekmadienį. Ir tai užtruks gan ilgą laiko tarpą, taigi, tikriausiai nepavyks užbaigti iki dvyliktos trisdešimt, pirmos valandos, galbūt maždaug tokiu laiku. Tai gulėjo man ant širdies gana ilgą laiką, ir manau, kad aš turiu duoti žmonėms atsakymą, kodėl aš sumažinau veiklą šioje srityje. Ir aš pamokslavau visur, bet esu tikras, kad niekada nepasiekė tos vietos, kur tai turėtų būti. Taigi aš manau, kad Viešpačiui leidus, kitą sekmadienį, aš noriu atidėti tam laiko ir tiesiog išdėstyti priežastis kas ir kodėl, ir išaiškinti jums Šventojo Rašto požiūriu, kas vyksta, suprantate, tiesiog kodėl visa tai. Kadangi, aš tikriausiai iškart vyksiu į užsienį ar kur nors kitur. Dabar aš laikiu, kad pamatyčiau, kuriuo keliu Jis mane nukreips. Paskutinį . . .

⁴ Maždaug prieš tris ar dvi naktis, apie vidurnaktį aš turėjau skambučių; jis buvo, kad pasimelsčiau už vieną moterį, kuri gulėjo ligoninėje. Ir jie man paskambino, ir pasakė: „Pasimelsk“. Ir aš pamiršau vardą, kurį jie man davė, kad . . . Pasakė, kad tai buvo draugė, ponios Džeims Bell, mūsų sesers iš šios bažnyčios, tamsiaodė sesuo, labai ištikima, puiki moteris. Aš maniau, kad vardas, kurį man pasakė, buvo Šepferd. Taigi aš pakilau iš lovos, atsiklaupiau, ir—ir pasakiau savo žmonai. Suskambėjo telefonas, pažadino ją. Ir aš pasakiau: „Mes turime melstis už poniją Šepferd, sesuo, kuri paskambino, tai ponios Džeims Bell draugė“. Taigi mes pasimeldėme už ją, nuėjome atgal miegoti.

⁵ Ir tada, kitą dieną, apie dešimtą ar vienuoliktą valandą, aš vėl sulaukiau škambučio. Tai buvo Bilis. Ir jis pasakė, kad tai nebuvo ponija Šepferd, pasakė, kad tai buvo pati ponija Bell, o ne ponios Bell draugė. „Tai buvo ponija Bell, ir ji ligoninėje, labai rimta“. Ir nuskubėjome į ligoninę, bet jos jau nebebuvo. Viešpats pašaukė poniją Bell Namu.

⁶ Ponia Bell daugelį metų ištikimai rinkdavosi kartu su mumis, čia bažnyčioje. Jos vyras Džeimsas ir aš, dirbome kartu su mano tėvu, prieš daugelį metų, turėjo. . . Mes vežiojome tuos pentinus iš Pensilvanijos čia į Kolgatę, prieš daugelį metų, manau, prieš trisdešimt ar daugiau metų. Ir mes mylime seserį Bell. Ji buvo puikus žmogus.

⁷ Ir, kaip suprantu, ją ištiko ūmus tulžies pūslės priepuolis, ir jie. . . Jos gydytojas, kuris tikrai gerai žinojo šį atvejį, tuo metu buvo išvykęs iš miesto. Ir atvyko naujas gydytojas jos apžiūrėti, ir—ir patarė skubiai operuoti, ji taip ir neišgyveno. Ir—ir ji buvo. . . Aš manau, jos. . . Kaip suprantu, kad ją gydantis gydytojas nebūtų paskyręs operacijos, nes ji buvo stambaus sudėjimo ir jos tulžies pūslė buvo prastos būklės. Ir ji turėjo akmenų, aš manau, ar kažką ten, ir—ir Viešpats buvo gailestingas. Ji ir anksčiau buvo patyrusi tokių priepuolių, ir daugybę kartų Viešpats jais pasirūpino. Bet tiesiog atsitiko taip, kad. . . Na, jei pilnai tai išreikšti, mes pasakytume: „Dievas pašaukė seserį Bell“, ir tokiu būdu tai reikia priimti, suprantate.

⁸ Ir kaip Jis tai praleido. . . man taip pranešė, kad aš pagalvoju, jog tai buvo ponia. . . ponia Šepferd. Aš nepažinojau ponios Šepferd. Ta ponia galbūt čia, ši rytą, ir galbūt aš ją pažinčiau, jei pažvelgčiau į jos veidą. Bet, buvo pasakyta, kad tai buvo ponia Šepferd. Ir kas tai bebuvo, viskas įvyko štai taip, taigi jeigu tai. . . Jeigu aš būčiau žinojęs, kad tai ponia Bell buvo tokios būklės, aš tikriausiai iš karto būčiau nuvykęs ir užtaręs ją. Ir tuomet, suprantate, galbūt Dievas ir nenorėjo, kad mes tai padarytume. Taigi, „Mes žinome, kad visa išeina į gera tiems, kurie myli Dievą“.

⁹ Ir aš esu tikras, kad sesuo Bell mylėjo mūsų Viešpatį. Ji buvo gera moteris. Taigi, ji yra viena iš mūsų. Čia mes neturime jokių nusistatymų dėl odos spalvos. Dievo šeima nenustato jokių ribų dėl odos spalvos. Kokie mes bebūtume, raudoni, rudi, juodi ar geltoni, neturi jokios reikšmės, balti. Kad ir kas tai būtų, mes esame broliai ir seserys Kristuje. Ir todėl mes—mes mylime ją. Ir bažnyčia, mes pasiilgsime jos. Kaip aš pasiilgsiu, sesers Bell, tų puikių, didelių, grubių „amen“ ten, kamputyje. Ir vežant ją namo, ji kalbėdavo apie Viešpatį Jėzų.

¹⁰ Ir jeigu aš teisingai suprantu, aš sužinojau tai tik prieš kelias minutes, bet manau, kad jos laidotuvės vyks čia, bažnyčioje. [Brolis Nevilas sako: „Teisingai“—Red.] Ateinanti antradienį [„Pirmą valandą“.] pirmą valandą. Ir manau, kad jūs ir aš pravesime ceremoniją [„Teisingai“.] šiose laidotuvėse.

¹¹ Bet, tiesiog susirinkime, ši rytą mūsų yra vienu mažiau, pagerbdami mūsų seserį Bell, tiesiog atsistokime kelioms minutėms, kai mes palenkiame savo galvas.

¹² Gyvybės Dieve, Kuris duodi ir pasiimi gyvybę, kaip pasakė senų laikų Jobas: „Viešpats davė ir Viešpats paėmė; tebūnie

palaimintas Viešpaties Vardas“. Prieš keletą metų Tu atsiuntei pas mus seserį Bell, kad kartu su mumis būtų pilietė didžios Dievo valstybės. Ir mes dėkojame Tau už kiekvieną įkvėpimą, kurį ji išreiškėdavo mūsų akivaizdoje, kaip ji mėgo dainuoti ir liudyti, ir būdavo taip pripildyta Dvasios, kol ji rėkavo ir šūkavo. Ir ji nesigėdijo Jėzaus Kristaus Evangelijos, nes jai tai buvo Dievo Jėga išgelbėjimui. Jos metaiėjo į pabaigą, ir ateina laikas, kai mums visiems reiks atsakyti. Ir ši rytą Tu paėmei ją iš mūsų, kad būtų Tavo Akivaizdoje. Nes, iš tiesų, kai mes išiname iš čia, mes esame Dievo Akivaizdoje.

¹³ O Dieve, mes dėkojame Tau už viską. Mes meldžiame, kad Tu palaimintum jos vyrą, mano draugą Džeimsą; jos sūnų, jos dukras, visus juos. Mes žinome, kad jos sūnus atskrenda iš Vokietijos, iš ginkluotųjų pajėgų, kad grįžtų namo, ir atiduotų paskutinę pagarbą čia žemėje, savo mirusiai motinai. Kaip stipriai turėtų plakti šio jauno vyro širdis ši rytą. Aš meldžiu už jį, Viešpatie. Dieve, palaimink jį. Palaimink Džimį, ir kaip jis. . . Matant kaip jis ten valandomis, varginančiai dirba, kad galėtų išlaikyti savo šeimą. Aš meldžiu, kad ši didelė šeima nebūtų išskirta, kad nebūtų nutrauktas šeimos ratas toje Šalyje anapus.

¹⁴ Tegul mes, Viešpatie, susiveršime šiek tiek stipriau diržą ir šarvus, ir išeisime į mūšį, ir kovosime, nors mūsų tapo vienu mažiau, nei buvo prieš savaitę. Mes meldžiame, kad Tu palaikytum mus ir sustiprintum mus, ir padėtum mums kai mes vykstame toliau, ir, kad vieną dieną mes vėl susirinktume kartu anoje pusėje. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

¹⁵ Taigi tegul mūsų išėjusios sesers siela ilsisi ramybėje. Aš norėčiau pasakyti, kad pamokslausime čia jos—jos laidotuvėms sekmadienį, ar antradienį, ir mes norėtume. . . Kviečiame visus, kurie panorės atvykti. Manau, kad Brolis Nevilas turi čia visą parengimą. Ir jūs turėjote juos. Taigi, šiandien, aš tik. . .

¹⁶ Suprantate, čia nėra tiek daug. Jei būtų galima kur nors pastatyti kėdes broliui ir seseriai Slaughteriams, ten gale. Man padavė jūsų skambutį, sese Slaughter, ir nuvykau pasimelsti už jūsų. . . kitą seserį Slaughter, sesę Džin Slaughter, sergančią ta triušų karštine, tuliaremija. Pas ją tikrai sunkus atvejis, bet mes pasitikime Dievu, kad jai viskas bus gerai.

¹⁷ Dabar mes norėtume paskaityti iš Rašto. Ir aš tiesiog noriu mokyti ši rytą, neskubėdamas, kadangi nuo to laiko, kai grįžau iš Arizonos, na, mano gerklė tiesiog šiek tiek pakimusi.

¹⁸ Ir taigi, ateinančių sekmadienį, nepamirškite, ir aš manau, kad Bilis jau išsiuntinėjo skelbimus. Ir mes manome, kad tai bus gana ilgokas tarnavimas, todėl ateiškite kaip galima anksčiau. Mes norime pradėti, iškart maždaug devynios trisdešimt, ar, turiu omenyje, dešimtą valandą. Ir galbūt, prisiminkite, apie pirmą ar pirmą- . . . galbūt, ar dvilyktą trisdešimt, pirmą valandą, kažkas panašaus, aš norėčiau paimti tris ar keturias valandas, ar

daugiau, ir tiesiog paimti iš Rašto. Atsineškite savo pieštuką ir popierių, ir tiesiog pasiruoškite tam. Yra koks nors klausimas, jūs klauskite—klauskite, suprantate, ir galbūt mes galėsime paaiškinti tai, padaryti, ką galime, kad padėtume.

¹⁹ Taigi, dabar pirmiausia perskaitykime kai ką iš Rašto. Aš turiu tris vietas Biblijoje, kurias aš norėčiau perskaityti. Ir pirmoji iš jų, jeigu jūs norite pasižymėti, ir jei turite pieštuką, aš noriu nurodyti šį rytą keletą vietų, kurias aš . . . arba, tiksliau, keletą Rašto vietų, kuriomis aš norėčiau remtis. Pirmoji būtų Pirmas Petro 5:8-10, Efeziečiams 6:10-17, ir Danieliaus 12:1-14. Dabar, skaitant, mes neskubėsime.

²⁰ Ir praktiškai visi sėdi. Taigi, keli dar stovi, gale ir šone. Bet mes pasistengsime kuo greičiau užbaigti ir išleisti jus, tuomet mes melsimės už ligonius.

²¹ Šį rytą čia guli viena moteriškė, kuri labai serga. Suprantu, kad vakar, ji labai sirgo. Ir aš—aš tiesiog norėjau, kad šį rytą, pirmiausia ji išgirstų, prieš man meldžiantis už ją. Ir aš žinau šios moteriškės būklę. Ji labai serga, bet mes turime didingą Dangiškąjį Tėvą, Kuris nugalėjo visas ligas. Ir aš turiu nedidelį . . .

²² Aš paprašiau ponios Vuds, kad ji perskaitytų tai, bet ji—ji nelabai norėjo tai daryti. Straipsnis, kur medicinos gydytojas buvo tikrai nustebintas. Kai, jis buvo Dieviškojo išgydymo kritikas ir net niekam neleido apie tai kalbėti savo kabinete; ir taip pat savo seselei. Taigi, taip nutiko, kad gavo pacientę, kuri sirgo vėžiu, sunki vėžio forma. Jis nenorėjo turėti nieko bendro su tuo, todėl jis nusiuntė ją į kitą kliniką. Ten jie nenorėjo turėti nieko bendro su tuo, todėl jie pasiuntė ją atgal. Taigi, jie . . . O, tai buvo ant krūties, ir ji buvo siaubingos būklės. Visa oda buvo išgraužta. Ir vėžys, jis perėjo į krūtį, į šonkaulius. Manau, jūs suprantate, ką aš turiu omenyje.

²³ Jie turėjo gydytoją, draugą iš Norvegijos, kuris sėdi su mumis šį rytą.

²⁴ Ir jis pasiruošė visus savo reikmenis, nes pasakė, kad jis žino, kad—kad ji nori, jog jis operuotų ir pašalintų krūtį. Ir tai buvo labai kruvinas darbas. Ir—ir jis gavo visus savo paketus, viską. Seselė paruošė moterį ir atvedė ją į operacinę, ir tuomet ji sugrįžo atgal, pasiimti instrumentų . . . kuriuos gydytojas ir jo padėjėjas būtų panaudojęs, kad pašalinti krūtį. Ir jie turėjo rankšluosčius ir kita, kuriais apklojo ją. Ir taigi jie pradėjo . . .

²⁵ Kai jis pasisuko, kad pradėti, jos vyras norėjo sužinoti, ar jis galėtų atsisėsti kambario gale ir melstis. Jis buvo šventumo pamokslininkas. Ir jis atsisėdo lovos kojūgalyje ir meldėsi. Žinoma, gydytojas nebuvo tuo labai patenkintas, žinote, kad jis ten yra. Bet tol, kol jis nežiūrės, ir tai nepakenks jam, na, „spėju, kad gerai; ne—nenualps“.

²⁶ Taigi, kol sėdėjo, meldėsi, kambaryje prasidėjo vibracija. Ir daktaras pasisuko eiti. . . su savo instrumentu, kad pradėtų šalinti krūtį. Jis patraukė paketą po paketo. Ant krūties nebuvo net rando; nė vieno rando. Jis paklausė: „Ar—ar tai. . . Ar jis pasišalino?“ Ir jis pradėjo. . . Ir seselė paliudijo. Abu jie išėjo ir tapo sekmininkais, pripildyti Šventosios Dvasios, tarnaujantys Viešpačiui. Neliko nei rando!

²⁷ Daktaras Holbrukas pats paliudijo, pasakė: „Prieš minutę, ten gulėjo moteris, buvo seselė, ir didžiulis vėžys, išsikerojęs paviršiuje ant jos krūtinės. Ir po minutės neliko net rando, ten kur jis pasišalino“. Tai vienas iš mūsų puikių gydytojų čia, Amerikoje. Jis pasakė, kad jis iškart ten įtikėjo. Ir jis, netgi, jis buvo bažnyčios diakonu. Suprantate?

²⁸ Suprantate, žmonės tiesiog galvoja, kad bažnyčia yra kažkas, kur jūs tiesiog lankotės, ir tai yra: „O, jūs einate ten, kad išmoktumėte būti geras, ar kažkas panašaus“. Taip nėra, drauge. Ne. Dievas yra Dievas. Jis yra šiandien toks pat didis, koks Jis buvo, visada buvo. Ir Jis visada bus toks pat. Ir Jis yra. . . Mes tiesiog mylime Jį.

²⁹ Dabar, pradėdamas, mes norime paskaityti iš Pirmo Petro 5-o skyriaus, nuo 8-os iki 10-os eilutės.

Būkite blaiivūs, . . . budėkite; kadangi jūsų priešas velnias, . . . riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, tykodamas ką praryti:

Pasipriešinkite jam tvirtu. . . tikėjimu, žinodami, kad tokius pat kentėjimus tenka iškęsti jūsų broliams visame pasaulyje.

Bet visos malonės Dievas, kuris pašaukė mus į savo amžinąją šlovę per Jėzų Kristų, pats jus trumpai pakentėjusius, išstobulins, sutvirtins, pastiprins, pastatys ant tvirto pagrindo.

³⁰ Te būna pašlovintas Dievas! Dabar iš Knygos Efeziečiams. Mes norėtume atsiversti čia Efeziečių Knygos 6-ą skyrių, ir norėtume perskaityti nuo 10-os iki 17-os eilutės, kurias aš pasižymėjau.

Pagaliau, mano broliai, būkite tvirti Viešpatyje, ir jo galybės jėga.

Apsiginkluokite visais Dievo ginklais, kad galėtumėte išsilaikyti prieš velnio klastas.

Nes mes grumiamės ne su krauju ir kūnu, bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šių tamsybių pasaulio— pasaulio valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis dangaus aukštumose.

Todėl imkitės visų Dievo ginklų, kad galėtumėte piktąją dieną pasipriešinti, . . . ir visa nugalėję, išsilaikyti.

*Tad stovėkite, susijuose savo strėnas tiesa, . . .
apsivilkę teisumo šarvais;*

Ir apsiavę kojas ryžtu skleisti taikos evangeliją;

*Visais atvejais . . . tikėjimo skydą, su kuriuo
užgesinsite visas ugningas piktojo strėles.*

*Ir pasiimkite išganymo šalmą bei Dvasios kalaviją, tai
yra Dievo žodi:*

³¹ Dabar, iš Danieliaus Knygos, aš norėčiau perskaityti šiek tiek daugiau. Taigi, Danieliaus 12-as skyrius. Aš noriu pradėti nuo 1-os, ir perskaityti gana ilgą jo dalį, keturiolika eilučių.

Ir tuo metu . . . pasirodys Mykolas, galingas kunigaikštis, tavo tautos sargas: ir užeis . . . metas tokių vargų, kokių dar niekada nėra buvę nuo to laiko, kai atsirado tautos, iki to meto: bet tuo metu bus išgelbėta tavo tauta, visi, kurie tik rasti įrašyti knygoje.

Daugelis miegančių žemės dulkėse atsibus, ir kai kurie - amžinajam gyvenimui, . . . kiti - gėdai ir amžinajai nedarbei.

Išmintingieji švytės dangaus skliauto spindesiu; o tie kurie nukreipė—nukreipė daugelį į teisumą, bus tarsi žvaigždės per amžių amžius.

O tu, Danieliau, laikyk paslapyje—paslapyje šiuos . . . užantspauduok knygą iki pabaigos meto: daugelis bus pasimetę, ir pažinimas vis labiau didės.

Tuomet aš, Danielius, pažvelgiau ir pamačiau dar du vyrus, . . . vieną - ant šios upės kranto, kitą - ant . . . ano upės kranto.

Vienas jų tarė vyrui, vilkinčiam drobiniais ir stovinčiam ant upės vandenu: „Kada ateis šių . . . nuostabių dalykų pabaiga?“

Drobiniais vilkintis vyras, stovintis ant upės vandenu, iškėlė į dangų savo dešinę ir kairę, aš girdėjau jį prisiėkiant amžinai gyvuoju, kad tai tęsis vieną laikotarpį, du laikotarpius ir pusę laikotarpio; ir kad visi šie dalykai bus įvykdyti, . . . kaip pasibaigs šventosios tautos galios naikinimas.

³² Aš manau, kad čia aš ir sustosiu. Noriu paimti temą, jeigu tai būtų galima pavadinti tema, ir iš to padaryti šią išvadą: „*Didžiausia Kada Nors Vykusi Kova*“. Štai ką aš noriu panaudoti kaip temą.

³³ Taigi, kaipgi man pavyko šiam rytui gauti štai tokią temą: Mes neseniai sugrįžome; pora patikėtinių, čia iš bažnyčios, ir aš, buvome išvykę į Arizoną. Ir mes iš tikrųjų išvykome, kad prvesti susirinkimus Fenikse, su broliu Šeritu, jo bažnyčioje. Bet kai aš sužinojau, kad brolis buvo mieste, ir turėjo

tarnavimus palapinėje, na, tada aš netekau noro tam, kad pravesti susirinkimą. Pagalvoju, kad galbūt aš surengsiu tai vieną sekmadienio popietę, taigi kad nė vieno nesutrukdyčiau iš jų bažnyčių. Bet, sužinojau, kad jis taip pat turi tarnavimą sekmadienio popietę. Ir aš buvau šiek tiek sunerimęs dėl tarnavimo pravedimo.

³⁴ Taigi mes kartu su broliais, vietoje to, kad praleisti visą dieną, kadangi mes buvo išvykę į medžioklę, mes nuvykome į miestą, pasiruošėme ir nuėjome į brolio Alano tarnavimus. Brolis A. A. Alanas turėjo tarnavimus. Taigi mes nuvykome į tarnavimus, ir brolis Alanas pamokslavo galingą pamokslą. Mes praleidome laiką, puikų laiką, klausydamiesi brolio Alano, klausydamiesi dainininkų ir taip toliau, kaip jie dainavo ir šūkavo, ir turėjo puikų tarnavimą.

³⁵ Ir tuomet, visame kelyje, mes matėme Viešpaties ranką. Kur tik mes nuvykdavome, ten Viešpats susitikdavo su mumis. Ir tame yra kažkas, kai pasitrauki vienas į tas dykvietes. Kažkas tame yra, kai tokiu būdu esi vienas, ten kažkas pritraukia tave. Tai, manau, yra viena iš priežasčių, kodėl man patinka tos nuošalios vietos. Jūs pasitraukiate nuo priešo galios, kur čia, pas mus tiek daug.

³⁶ Velnias yra beveik bejėgis, kol jam nepavyksta paimti ką nors, per ką jis gali veikti. Jis turi... Ar prisimenate tuos velnius, kurie buvo išvaryti iš Legiono? Jie turėjo... jie norėjo daryti daugiau piktadarybių, todėl jie norėjo įeiti į kiaules. Taigi, velniams reikia į ką nors įeiti, kur galėtų veikti, per ką galėtų veikti.

³⁷ Ir taip pat tokiu būdu veikia Dievas. Jam mes esame reikalingi. Jis priklauso nuo mūsų, kad galėtų per mus veikti.

³⁸ Ir kai buvome išvykoje, daugelis ateidavo pas mus su sapnais. Ir Viešpats Jėzus nė karto nesuklydo, bet teisingai išaiškindavo, ir būdavo lygiai tokiu būdu.

³⁹ Ir tuomet Jis buvo mums geras, nuvedė mus prie medžiojamų paukščių ir žvėrių, ir pasakė mums kur jie buvo. Ir, jūs žinote, tiesiog būti apsuptyje viso to, tai tiesiog nuostabu. Įsitaisyti aplinkui, naktį, prie laužo, toli nuo visų, mylias ir mylias, ir mylias, ir stebėti mirgančius ugnies atšvaistus ant uolų. Ir, o, tai buvo nepaprasta!

⁴⁰ Ten buvo vienas brolis, kuris turėjo problemų su savo žmona, kuri... Prieš daugelį metų ji pakėlė savo galvą susirinkime, kuriame aš turėjau tarnavimą. Ir aš paprašiau jų, kad jie laikytų savo galvas nuleistas; turėjau piktąją dvasią, ant pakylos, kuri nenorėjo palikti moters. Ir ta ponija, tiesiog nepagarbiai vis tiek pakėlė savo galvą. Ir dvasia paliko moterį, esančią ant pakylos, ir įėjo pas ją. Ir tai maždaug jau keturiolika metų, ir ponija buvo labai sunkios būklės; tiek stipriai, net psichiškai, kol ji tiesiog daro dalykus, kurie yra visiškai neteisingi. Pavyzdžiui,

paliko savo vyrą, išėjo ir ištekėjo už kito vyro, kol dar gyveno su savo vyru; pareiškė, kad ji nežinojo, jog tai padarė. Ir taigi jie—jie bandė iširti ją dėl šios. . . Kaip jūs tai vadinatė, kai jūs. . . Amnezija? Tai. . . Tai bent, koks tai pavadinimas. Manau, kad taip, gydytojai. Bet tai buvo ne tai. Tai buvo dvasia. Ir jos. . . O ta ponija buvo puikį mano draugė. Bet nuo to vakaro, ji samoningai nekenė manęs. Žinoma, jūs suprantate, kodėl taip buvo.

⁴¹ Bet kai atėjo jos vyras ir mes atsiklaupėme kambaryje melstis, tada nužengė Šventoji Dvasia. Tai buvo viskas. Tuomet tą naktį Jis pasirodė jos vyrui sapne. Jis grįžo su sapnu, pamanė, kad tai buvo pokštas. Atėjo, kad sužinotų, tai buvo tas atsakymas į jo žmonos išgydymą. Kaip ta Šventoji Dvasia tai padarė!

⁴² Kai buvome Tusone su broliu Normanu ir kitais, ir ten Viešpats vėl ėmė didingai ir galingai veikti, apreiškiant dalykus.

⁴³ Viena vakarą, kas privedė mane prie šios išvados, aš stovėjau su broliu Vudu ir broliu Sotmanu. Ir mes buvome. . . Tai buvo maždaug dešimta valanda vakaro, ir aš žvelgiau į dangų, ir mane apėmė didžiulė pagarbi baimė. Ir aš pasakiau: „Tik pažvelkite! Visi šie didingi dangaus šviesuliai!“ Ir aš pasakiau: „Viskas yra tobuloje harmonijoje“.

⁴⁴ Ir brolis Vudas pasakė: „Žiūriu į tas dvi mažas žvaigždes, esančias taip arti viena kitos, kad atrodo kaip šviesa“.

⁴⁵ Aš pasakiau: „Bet, žinai, broli Vudai, pagal mokslą, toje Gilumoje, Mažieji Grįžulo Ratai, Didieji Grįžulo Ratai, tos žvaigždės atrodo nutolusios viena nuo kitos ne daugiau kaip per du centimetrus; ir jos viena nuo kitos yra daug toliau nei kad mes nuo jų. Ir jei jos skrietų į šią žemę, tūkstančių mylių per valandą greičiui, prireiktų šimtų ir šimtų metų, kad jos pasiektų žemę“. Ir aš pasakiau: „Visoje šioje didžiulėje, neaprepiamoje sistemoje čia, ir vis dėlto jie mums sako, kad jie žiūri per teleskopus, galėdami matyti šimtą dvidešimt milijonų šviesmečių, tolyn ten; ir vis dar yra mėnulių ir žvaigždžių. Ir—ir, taigi, Dievas sukūrė kiekvieną iš jų. Ir Jis randasi viduryje jų“.

⁴⁶ Ir aš pasakiau: „Kažkur ten, kur kartą vienoje observatorijoje man parodė Zodiaką; pradedant Mergele, pereinant per Vėžio Amžiaus ir toliau, kol paskutinis buvo liūtas, Liūtas. Pirmasis Kristaus atėjimas per mergele; antrasis atėjimas - Liūtas iš Judo giminės“. Ir aš pasakiau: „Aš iš visų jėgų stengiausi pamatyti tą Zodiaką, bet aš negalėjau jo pamatyti. Bet vis dėlto jis ten yra. Tie, kurie yra apmokyti, žino, kad jis ten yra. Jobas jį matė. Žmonės žiūrėdavo į jį. Kadaisė tai buvo Biblija. Bet visoje toje didžiulėje milijonų ir milijardų šviesmečių daugybėje, Dievas sėdi viso to viduryje ir Jis žvelgia žemyn. Paulius yra ten. Mano motina yra kažkur ten, žvelgia žemyn“.

⁴⁷ Ir aš pagalvoju apie tų dangaus šviesulių tvarką, nė vienas iš jų neišeina iš vietos. Kiekvienas tobulai laikosi savo laiko. Dievo

didinga armija! Aš pagalvoju apie kareivius; kas jeigu mėnulis išeitų iš rikiuotės, žemė vėl būtų padengta vandeniu, tiesiog per keletą minučių. Žemė būtų tokia, kokia ji buvo, kai Dievas nusprendė ją panaudoti, kad galėtų mus ten patalpinti. „Ji buvo be pavidalo, tuščia, tamsi ir vanduo dengė žemės paviršių“. Ir jei tas mėnulis kada nors vėl pajudėtų, jis padarytų tą patį. Kai mėnulis truputį nukrypsta nuo žemės, vandens lygis pakyla. Kai jis priartėja – tiesiog ateina atoslūgis. Tai didinga Dievo armija. Ir kai aš pagalvoju apie . . . kad ten yra didinga Dievo armija . . .

⁴⁸ Taigi mes nuėjome miegoti. Ir tuomet aš pradėjau galvoti, kad nė vienas iš jų nepasitraukia iš savo vietos. Jie visi sustatyti į vietas. Ir jeigu yra kažkur judėjimas, tai dėl tam tikros priežastis, ir tai turės poveikį žemei. Mes tiesiog dabar matome to rezultatus, kai vieni iš jų persikelia į kitas savo vietas. Tai veiksminga. Tai daro poveikį viskam.

⁴⁹ Ir aš tuomet pagalvoju, kad jeigu tie didingi dagaus šviesuliai, štai taip turi išlaikyti savo vietą, kad viskas būtų tvarkoje, tai kaip apie žemiškųjų šviesulių netvarką? Kaip, kai vienas pažeidžia tvarką, kaip tai viską išmuša iš vėžių! Visa Dievo programa sutrinka, kai vienas narys pažeidžia tvarką. Mes turėtume nuolatos stengtis išlaikyti Dvasios tvarką.

⁵⁰ Ir aš norėčiau, su Dievu, ši ryta, kad mes galėtume pristesti tai prie tikro išgydymo tarnavimo, kad mes galėtume išlaikyti šią dalį . . . grupės, kurią mes ši ryta surinkome po stogu, tokioje harmonijoje, kad Šventoji Dvasia pastatytų kiekvieną Kūno narį, esantį čia ši ryta, į tokią harmoniją, kol čia įvyks savaiminis sielos ir kūno išgydymas, jei tik mes išlaikysime savo pozicijas.

⁵¹ Taigi, kaip aš ir kalbėjau pradžioje, ši ponija, kuri turėjo vėžį, kurį gydytojas Holbrukas . . . ketino pašalinti. Taigi, Dievas, kuris sukėlė toje klinikoje tą vibruojantį garsą, pašalina tą vėžį, nepalikdamas net rando, argi jūs nežinote, kad tas pats Dievas yra čia? Ir vienintelis dalykas, kurio Jis laukia, tai kad Jo—Jo armija užimtų savo poziciją, taip kaip žvaigždės, užimtų poziciją.

⁵² Taigi, ar jūs žinote, kad mes turėjome karą po karo, ir karų gaudus? Ir jei žemė atsilaikys, turėsime dar daug karų. Bet ar jūs suvokiate, kad iš tikrųjų visoje visatoje yra tik dvi jėgos? Visi mūsų nesutarimai tarp tautų, ir nesutarimai tarpusavyje, ir visa kita, visa tai kyla iš dviejų jėgų. Yra tik dvi jėgos ir yra tik dvi karalystės; dvi jėgos ir dvi karalystės. Visa kita, maži antraeiliai dalykai, susiję su viena iš tų jėgų. Ir tos jėgos yra Dievo jėga, ir šėtono jėga. Štai kodėl . . . Visi karai, visi neramumai, viskas kas vyksta, yra kontroliuojama arba Dievo jėgos, arba šėtono jėgos, kadangi yra tik tos dvi jėgos. Ir tai yra gyvybės jėga ir mirties jėga. Taigi, tik tos dvi jėgos.

⁵³ Ir šėtonas gali tik . . . Jo jėga, kurią jis turi, tai yra iškreipta Dievo jėga. Tai netikra jėga. Viskas, ką šėtonas turi, tai yra tik

iškreipta Dievo jėga. Mirtis yra tik iškreiptas gyvenimas. Melas yra tik neteisingai pasakyta tiesa. Suprantate? Svetimavimas yra neteisingai panaudotas veiksmas, teisingas, bet panaudotas neteisingai. Suprantate? Viskas ką šėtonas turi, yra kažkas, kas buvo iškreipta, bet tai yra jėga.

⁵⁴ Ir mes, šiandien, sėdime čia, ir viena ar kita jėga kontroliuos mus. Taigi išvarykime tą piktąją. Užimkime savo poziciją kaip dangaus žvaigždės.

⁵⁵ Kaip Biblijoje sakoma: „Lyg klaidžiojančios žvaigždės, - Judo Knygoje, - putojančios savo begėdyste“. Ir mes nenorime būti klaidžiojančios žvaigždės; klausti, ar *tas* teisinga, klausti ar *anas* teisinga, klausti ar tai įvyks, norėti žinoti ar... kaip tai galėtų būti. Neklausinėkite. Stovėkite kaip tos dangaus žvaigždės, kaip tikras karys savo tarnybos vietoje. Stovėkite ten, tikėdami! Gyvenimas ir mirtis.

⁵⁶ Taigi, kariuomenė, kai tikra kariuomenė, tauta ruošiasi kovoti prieš kitą tautą, pirmiausia turėtų susėsti ir apskaičiuoti, kas yra teisinga, o kas ne, ir ar gali jie kovoti prieš kitą tautą, ar ne. Jėzus to mokė. Ir jei žmonės taip darytų, jei tautos susėstų, stabteltų ir apsvarstytų tuos dalykus, abi pusės, mes nebeturėtume daugiau karų.

⁵⁷ Taigi, mes sužinome, kad jeigu žmogus to nedaro, jeigu tautos kariniai vadovai pirmiausia nesusėda ir neapsvarsto, ir tuomet mato ar jie yra teisūs, ar jų motyvai ir tikslai yra teisingi, ar jie turi pakankamai jėgų ir galios įveikti kitą kariuomenę, tuomet jie tikrai pralaimės.

⁵⁸ Štai kur generolas Kasteris padarė lemtingą klaidą. Generolas Kasteris, kaip aš suprantu, turėjo vyriausybės įsakymus nevykti į Siouksų žemę, nes pas juos tuo metu buvo religinis metas. Tai buvo garbinimo laikas. Pas juos buvo šventė. Tačiau Kasteris prisigėrė, ir pagalvojo, kad jis vis tiek tai padarys. Kad jis pereis, nesvarbu ar tam buvo įsakymas ar ne. Ir tuomet jie iš tikrųjų nušovė keletą nekaltų vyrų, šaudė į juos. Aš manau, kad pataikė į kai kuriuos iš jų. Tai buvo žvalgai, išėję ieškoti maisto, kad pamaitintų savo—savo žmones, kol jie garbino. Ir Kasteris, pereidamas, pamatė juos ir pamanė, kad jie eina jų pusėn, todėl šaudė į tuos žvalgus. Ir tie žvalgai pabėgo, grįžo atgal. Ką jie padarė? Jie apsiginklavo, ir štai jie ateina. Ir tai buvo generolo Kusterio galas, kadangi jis pirma neatsisėdo ir neapsvarstė.

⁵⁹ Jam nebuvo jokio reikalo ten. Jis neturėjo teisės ten būti. Šiaip ar taip jis išstūmė indėnus iš Rytinės pakrantės iki pat Vakarų. Ir jie turėjo sutartį, bet jis sulaužė tą sutartį. Ir kai jis sulaužė sutartį, tuomet jis pralaimėjo mūšį.

⁶⁰ Ir taigi, pirma, prieš kariuomenei pasiruošiant mūšiui, pirmiausia turi būti parinkti kareiviai. Jie turi būti apsirengę kovai. Jie turi būti apmokyti kovoti.

61 Ir aš tikiu, kad dabar yra pasiruošusi įvykti didžiausia kada nors vykusį kovą. Aš tikiu, kad Dievas atrinko Savo karius. Aš tikiu, kad Jis juos aprenge, apmokė juos. Ir dabar mūsų laukas jau parengtas, pasiruošęs kovai.

62 Ši didi, pirmoji kada nors vykusį kovą, prasidėjo Danguje, kai Mykolas ir Jo Angelai kovojo prieš Liuciferį ir jo angelus. Pirmą tai prasidėjo, pirmasis mūsų įvyko Danguje. Taigi, nuodėmė atsirado ne žemėje, ji atsirado Danguje.

63 Ir tuomet, ji buvo išmesta iš Dangaus, išvartyta iš Dangaus į žemę, ir nukrito ant žmonių. Tuomet kovą, iš angelų perėjo į žmonių kovas. Ir šėtonas atėjo sunaikinti Dievo kūrinijos, tai, ką Dievas sukūrė Pats Sau. Tai ką Jis turėjo, šėtonas atėjo, kad sunaikintų tai. Štai koks buvo jo tikslas - sunaikinti tai. Tuomet kovą prasideda čia, žemėje, ir prasideda - mums, ir nuo to laiko tebevyksta.

64 Taigi, prieš išrikiuojant bet kuriam mūsų, pirmą jie turi išsirinkti susitikimo vietą, arba vietą, kur vyks mūsų, pasirinktoje vietoje.

65 Pirmajame Pasauliniame kare buvo pasirinkta niekieno žemė ir vietos, kur jie kovėsi. Ir jie turėjo būti pasirinktoje vietoje.

66 Pavyzdžiui, kai Izraelis kariavo su filistiniais, ten kur jie susirinko, iš abiejų pusių buvo kalva. Ir tai, kur išėjo Galijotas ir šaukė Izraelio kariuomenėms. Ten kur Dovydas sutiko jį, slėnyje, kur jis perėjo per mažą upelį, tekantį tarp dviejų kalvų, jis prisirinko akmenų.

67 Turi būti pasirinkta vieta. Ir toje vietoje yra bendra abiem pusėm žemė, niekieno žemė, ir *čia* toje vietoje jie kaunasi. Jie tiesiog nekovoja vienos kovos *čia* ir kitos *čia*, ir dar kiti bėga štai *čia*. Čia yra mūsų frontas, kur jie susitinka ir išbando savo jėgas, kur kiekviena kariuomenė išbando savo jėgas prieš kitą kariuomenę, abipusio susitikimo vietoje. Taigi, nepraleiskite šito.

68 Kai ši didinga kovą prasidėjo žemėje, turėjo būti bendra susitikimo vieta. Turėjo būti pasirinkta vieta, kur mūsų prasidės, ir kur vyks kovą. Ir tas mūsų laukas prasideda žmogaus prote. Štai kur prasideda kovą. Kaip mūsų vieta, buvo pasirinktas žmogaus protas, kur jis ir prasidėjo, ir taip yra todėl, kad tie sprendimai priimami prote, galvoje. Taigi, jie niekada nepradėjo jo iš kokios nors organizacijos. Jie niekada nepradėjo jo nuo kokio nors mechaninio dalyko. Tai niekada nebuvo pradžios pamatu. Todėl, ta organizacija niekada, niekada negali atlikti Dievo darbo, kadangi mūsų laukas, kur jūs turite susitikti su priešu - yra prote. Jūs turite padaryti savo pasirinkimą. Tai reiks padaryti.

69 Aš noriu, kad ši maža mergaitė čia, kuri labai serga, dabar tikrai klausytųsi, labai atidžiai.

⁷⁰ Sprendimai priimami prote, galvoje. Štai kur šėtonas susitinka su jumis, ir kur yra apsisprendimai, nes Dievas sukūrė žmogų tokiu būdu.

⁷¹ Taigi, aš turiu (jei jūs žiūrėjote į mano užrašus čia) nubraižytą nedidelį žemėlapi. Aš turėjau jį čia ne taip seniai, ant... naudoju ant lentos. Žmogus yra sukurtas tiesiog kaip kviečio grūdas. Tai sėkla. Ir žmogus yra sėkla. Fiziškai jūs esate savo tėvo ir motinos sėkla; ir gyvybė ateina iš tėvo, vaisiaus masė - iš motinos. Taigi, abu kartu, kiaušinėlis ir kraujas, sueina kartu. Ir kraujo lastelėje yra gyvybė. Ir ten ji prasideda, vystosi, sukurdamą vaiką. Taigi, bet kuri sėkla turi išorėje lukštą; viduje yra minkštimas; ir minkštimo viduje yra gyvybės gemalas. Na, tokiu būdu mes esame sukurti. Mes esame kūnas, dvasia ir siela. Išorėje - kūnas, lukštas; jo viduje - sąžinė ir taip toliau, yra dvasia; ir dvasios viduje yra siela. Ir siela valdo visa kita.

⁷² Taigi, jeigu jūs sugrižę į namus, atsisėskite ir nupiešite tris mažus apskritimus. Jūs sužinosite, kad išorinis kūnas turi penkis pojūčius, kuriais jis kontaktuoja, ir tai yra regėjimas, skonis, jautimas, uoslė, klausa. Tai yra penki pojūčiai, kurie kontroliuoja žmogaus kūną.

⁷³ Kūno viduje yra dvasia, ir ta dvasia yra kontroliuojama vaizduotės, sąžinės, atminties, samprotavimo ir prieraišumo. Tai, kas kontroliuoja dvasią.

⁷⁴ Bet siela, ji turi tik vieną pojūtį. Siela... O, tiesiog paimkime tai. Siela turi vieną pojūtį, ir tas pojūtis yra, tas ar kitas dominuoja - tai tikėjimas arba abejonė. Būtent taip. Ir yra tik vienas kelias - tai laisvos valios pasirinkimas. Jūs galite priimti abejonę arba tikėjimą, bet kuri, su kuriuo norite veikti. Todėl šėtonas pradeda nuo pagrindinės dalies, kad priverstų žmogaus sielą abejoti Dievo Žodžiu. Dievas pradeda nuo pagrindinės dalies, kad įdėtų Savo Žodį į tą sielą. Štai taip. Štai kaip tai daroma.

⁷⁵ Jeigu dabar ši bažnyčia galėtų būti surinkta kartu, ir surišta kartu taip, kad visi būtų vieningi, ir nebūtų jokio šešėlio abejonės, tai per sekančias penkias minutes mūsų tarpe neliktų nė vieno paliegusio asmens. Visi, kurie trokštą gauti Šventąją Dvasią - Ją gautų, jeigu jūs tik galėtume sutvarkyti tam tikrus dalykus. Taigi, ar jūs norite, štai kur prasideda kova, tiesiai jūsų prote.

⁷⁶ Taigi atminkite, kad dabar tai ne krikščioniškas mokslas, kur protas virš materijos. Tai neturi... Protas priima Gyvybę, kuri yra Dievo Žodis, ir atneša Gyvybę. Vien tik jūsų mintis to nepadarys. Bet, Dievo Žodis, atneštas į jūsų minties kanalą. Suprantate? Tai ne mintis, kaip tai daro krikščioniškas mokslas, protas virš materijos. Ne. Tai ne tai.

⁷⁷ Bet jūsų protas priima Jį. Jis suvokia Jį. Kas valdo jūsų protą? Jūsų dvasia. Ir jūsų dvasia pagauna Dievo Žodį, ir Jame

yra Gyvybė. Jis įneša į jus Gyvybę. O, broli! Kai tai įvyksta, kai Gyvybė tuo kanalu ateina į jus, jūmyse pasireškia Dievo Žodis. „Jei pasiliksité Manyje ir Mano Žodžiai pasiliks jūmyse, jūs prašykite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta“.

⁷⁸ Tuomet ką tai daro? Iš širdies vidaus, kas yra siela, iš ten išeina toliau, maitindama kiekvieną kanalą. Bėda tame, kad mes stovime *čia* su daugybe abejonių, bandydami priimti tai, kas yra *ten*. Jūs turite tai sustabdyti; ir ateiti tuo kanalu su tikruoju Dievo Žodžiu, ir tada tai išeina savaime, automatiškai. Tai, kas yra viduje. Svarbu tai - kas yra viduje.

Šėtono prieiga yra iš vidaus.

⁷⁹ Taigi, jūs sakote: „Aš nevagiu. Aš negeriu. Aš nedarau šių dalykų“. Tai nieko bendro su tuo neturi.

⁸⁰ Suprantate - tai viduje. Nesvarbu, koks geras jūs esate, koks dorovingas, koks teisingas, šie dalykai verti pagarbos. Bet Jėzus pasakė: „Jei žmogus negims iš naujo“. Suprantate? Kažkas viduje turi įvykti. Jei to nėra, tai dirbtinis pridėjimas, nes giliai širdyje jūs vis tiek trokštate tai daryti. Tai negali būti dirbtina. Tai turi būti tikra.

⁸¹ Ir yra tik vienas kelias, kuriuo tai gali ateiti, ir tai - pagal laisvos valios pasirinkimą, per jūsų mintis ateina į sielą. „Kaip žmogus galvoja savo širdyje, toks jis ir yra“. „Jeigu pasakysite šiam kalnui: „Pasitrauk“, ir nesuabejosite savo širdyje, bet tikėsite, kad tai, ką pasakėte įvyks, jūs galite turėti tai, ką sakėte“. Supratote tai? Štai taip. Suprantate? Tai yra mūsų laukai. Pirma, jeigu jūs tik pradėtumėte.

⁸² Mes taip trokštame pamatyti padarytus dalykus. Mes taip trokštame ką nors padaryti dėl Dievo. Ši panelė nėra... trokštanti, be abejonės, trokštanti gyventi. Ji nori būti sveika. Kiti esantys čia, nori būti sveiki. Ir kai mes išgirstame apie tą atvejį, kaip gydytojas, apie mirusiųjų prikėlimą, apie didžius galingus dalykus, kuriuos padarė mūsų Dievas, tuomet mes esame sunerimę. Ir reikalas tame, kad mes bandome pasiekti per šiuos pojūčius, užčiuopti kažką čia, pavyzdžiui - sąžinę.

⁸³ Tiek daug žmonių, daugelį kartų, neteisingai aiškino Žodį. Ir aš buvau neteisingai suprastas dėl to, kad kviečiu prie altoriaus. Aš pasakiau: „Aš nelabai reikalauju, kad kviestų prie altoriaus“, tai nereiškia, kad jūs neturėtumėte kviesti prie altoriaus.

⁸⁴ Bet kas nors paima ką nors už rankos, sakydamas: „O, broli Džonai, žinau ką? Mes su tavimi visą laiką buvome kaimynai. Ateik čia, prie altoriaus, atsiklaupk“. Ką jis daro? Norėčiau, turėti lentą čia, kad galėčiau parodyti, ką jis daro. Jis bando per jausmus paveikti jo sielą. Tai nesuveiks. Tai ne tas kelias. Tikrai ne.

⁸⁵ Galbūt jis paveiks (ką?) atmintį, per jo sielos jausmus. „O, broli Džonai, tu turėjai nuostabią motiną. Ji jau seniai mirusi“. Atmintis! Suprantate? Jūs negalite to daryti.

⁸⁶ Tai turi ateiti per laisvos valios pasirinkimą. Jūs patys turite leisti Dievo Žodžiui... Jūs neateinate dėl to, kad jūsų motina buvo gera moteris. Jūs neateinate dėl to, kad esate geras kaimynas. Jūs ateinate dėl to, kad Dievas kviečia jus ateiti, ir jūs priimate Jį, remdamasis Jo Žodžiu. Tas Žodis - reiškia viską. Tas Žodis! Jeigu jūs galėtumėte viską pašalinti iš kelio, visą sąžinę, visus jausmus ir tiesiog leistumėte Žodžiui įeiti, tas Žodis tikrai išsireikš.

⁸⁷ Čia, matote, kuo Jis uždengtas? Jūs sakote: „Na, dabar, - jūs sakote, - na, ta sąžinė ir pojūčiai, ir taip toliau, jie neturi su tuo nieko bendra, broli Branhamai?“ Žinoma, turi. Bet jeigu jūs leisite Žodžiui įeiti, ir uždengsite Jį sąžine, tuomet Jis negalės augti; tai bus deformuotas žodis.

⁸⁸ Ar kada nors matėte gerą kukurūzo grūdą, pasodintą į žemę, ir leiskite ant jo užkristi lazdelei? Jis užaugs kreivas. Bet koks vynmedis, bet kas, kas auga, bus toks, kadangi kažkas jam sutrukdė.

⁸⁹ Na, štai kas šiandien nutiko su mūsų sekmininkų Tikėjimu. Mes leidome, kad daugelis dalykų trukdytų Tam, Tikėjimui, kurio mes buvome išmokyti, Šventajai Dvasiai, gyvenančiai mumyse. Mes daug leidome, žvelgdami į kažką kitą.

⁹⁰ Ir velnias visada bando jums parodyti kieno nors nesėkmę, bet jis bando sulaikyti jus nuo tikrojo liudijimo, kuris yra tikras. Jis kada nors parodys jums veidmainį, kuris pasirodė, kažką pamėgdžiodamas. Jis to nepadarė, nes jis pamėgdžiojo. Bet jei tai ateina iš tikrojo Dievo Žodžio šaltinio, „Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis nepraeis“, Jis stovės ten.

Suprantate tai, sese?

⁹¹ Jis turi būti priimtas protu, tada Juo tikima širdimi. Tuomet Dievo Žodis tampa tikrove, tada Šventoji Dvasia tiesiog išplauna visus sielos ir kūno pojūčius. Tuomet per jus tekės jūsų Dievo suvokimas, Dievo sąžinė, viskas, kas dievobaiminga. Niekur nebėra jokių abejonių. Niekas negali iškilti.

⁹² Niekas negali iškilti atmintyje ir sakyti: „Na, aš prisimenu, kaip ponia Džones bandė pasitikėti Dievu, ir ponia *tokia-ir-tokia*. Ponia Doe kartą bandė pasitikėti Dievu dėl išgydymo, ir jai nepavyko“. Suprantate?

⁹³ Bet jeigu tas kanalas buvo išvalytas ir sutvarkytas, ir viduje buvo pripildytas Šventąja Dvasia, jūs net neprisiminsite, apie poniją Džones ir tai, ką ji padarė. Tai jūs ir Dievas, kartu, ir niekas kitas, tik jūs du. Štai taip. Štai jūsų kova. Nužudykite jį pačioje pradžioje. Pribaikite jį vietoje. Tai ne tai, kiek ilgai jūs galite tęsti šį karą. Tai - sustabdyti jį tiesiog dabar!

94 Jeigu jūs ateisite, ir laikysite tuos prisiminimus, sąžinę, ir viską, galvosite apie tai: „Na, man gal nepavyks. Tai gali būti neteisinga“. Nedarykite to.

95 Atidėkite viską į šalį, atverkite kanalą ir sakykite: „Dieve, Tavo Žodis yra Amžinai teisingas, ir Jis yra dėl manęs. Jei visa bažnyčia sužlugs, jei visas pasaulis žlugs, tačiau aš negaliu žlugti, kadangi aš priimu Tavo Žodį“. Štai kova. Štai koks dalykas.

96 Argi Visagalis Dievas pašalinęs vėžį iš moters krūties, nepalikdamas jokio rando, leis vaikui gulėti ir mirti? Ne, pone.

97 Neseniai čia atėjo mergaitė iš vidurinės mokyklos. Jos motina paskambino man ir pasakė: „Broli Branhamai, mano mergaitė susirgo Hodžkino liga“. Tai vėžys, susiformuojantis į gumbus. Gydytojai paėmė gabalėlį nuo gerklės įtrūkios, nusiuntė jį, ir tai tikrai Hodžkino liga.

98 Taigi jis pasakė: „Kitas įtrūkis gali plyšti virš jos širdies. Kai tai įvyks, ji mirs“. Pasakė: „Ji neturi. . . Tokiu būdu kaip jie trūkinėja, jai liko gyventi, kažkur apie tris mėnesius“.

99 Motina paklausė: „Ką man daryti? Išleisti ją atgal į mokyklą?“

100 Pasakė: „Leiskite jai eiti, nes ji tikriausiai iškeliaus netikėtai“. Ir pasakė: „Tiesiog leiskite jai eiti ir toliau gyventi normalų gyvenimą, kiek ji tik gali. Nieko jai apie tai nesakykite“.

Taigi ponija paklausė manęs: „Ką man daryti?“

101 Aš tariau: „Atveskite ją ir pastatykite į maldos eilę“. Ir pasakiau: „Jūs ateikite su ja“. Aš pajutau šiek tiek keistą jausmą.

102 Ir kai mergaitė užėjo tą rytą, nuo makiažo mėlynomis lūpomis, kokios jos ten mokykloje. Ir—ir ta mergaitė užėjo. Aš nežinojau, kas ji; ketino paskambinti man telefonu. Aš paėmiau ją už rankos. Pasakiau: „Labas rytas, sese“. Štai ji. Tai buvo ji. Tiesiog keletą akimirų pažvelgiau į jos motiną ir pamačiau jas abi be Dievo, be Kristaus. Aš paklausiau: „Kaip jūs galite tikėtis išgydymo tokiais pagrindais? Ar jūs priimsite Jėzų Kristų kaip savo asmeninį Gelbėtoją?“ Paklausiau: „Ar ateisite prie šio baseino čia ir pasikrikštysite Jėzaus Kristaus Vardu jūsų nuodėmių atleidimui?“

Jos atsakė: „Mes padarysime tai“.

103 O žinote, kas nutiko. Moteris galbūt sėdi čia šį rytą. Daugelis iš jūsų žinote šį atvejį. Brolis Mike Egan, vienas iš čia esančių patikėtinių, stebėjo tą atvejį. Tai buvo maždaug prieš keturis ar penkis metus. Mergaitė buvo nuvežta atgal pas gydytoją, joje nerado jokių Hodžkino ligos pėdsakų.

¹⁰⁴ Kas nutiko? Pirmiausia, jums reikia atverti kanalą. Jums reikia gauti Karvedį - Šventąją Dvasią, kuri paims Dievo Žodį, ir pastatys mūšio priešakyje. Jis yra Žodis. Ir Jis stovės ten, tuomet niekas negali To sustabdyti. Niekas negali. . . Visi likusieji kanalai yra išvalyti. Tiesiog kaip senas garo katilas su užkimštu dūmtraukiu; jūs užkursite ugnį, jis susprogdins jūsų katilą. Štai kas nutiko su daugeliu susprogusių krikščionių, tai dėl to, kad jie neišvalo kanalų, neįeina giliau į vidų. Jūs turite tai išvalyti, sąžinę, atmintį, mintis, atidėdami į šalį viską, ir eidami iš vidaus į išorę, su tuo grynu Dievo Žodžiu, kad Jis yra Tiesa.

¹⁰⁵ Nesvarbu, kad dešimt tūkstančių mirė šiandien *šioje* pusėje, pasitikėdami; dešimt tūkstančių mirs *toje* pusėje rytoj, pasitikėdami; tai neturi nieko bendro su manimi. Aš esu individas. Aš esu tas, kuris pasitiki. Aš esu tas, kuris tuo tiki. Ir mes žiūrime ten, anapus, jeigu mes norime atverti savo kanalus, jeigu mes galime, ir pamatyti. Mes randame *šitą* ir *ana*, ir *šitą* ir *ana*, tūkstančius jų, liudijančius.

¹⁰⁶ Bet šėtonas bandys sugrįžti atgal. Suprantate, jeigu jam iš viso pavyks patekti ten, tuomet jis privers jūsų armiją atsitraukti.

¹⁰⁷ Jeigu turite savo pojūčius, regėjimą, skonį, jutimą, uoslę ir klausą, su jais viskas gerai, bet nepasitikėkite jais, nebent jie sutinka su Žodžiu. Jie yra geri, bet, jeigu jie nesutinka su Žodžiu - neklausykite jų. Taigi, vaizduotė, sąžinė, prisiminimai, samprotavimas ir prierašumas, su jais viskas gerai, jeigu jie sutinka su Žodžiu. Bet jei jūsų prierašumas nesutinka su Žodžiu, atsikratykite jų. Jūs labai greitai susprogdinsite dūmtraukį. Suprantate? Jei jūsų samprotavimas nesutinka su Žodžiu, atsikratykite jo. Teisingai. Variklis. . . Jei jūsų prisiminimai, jei jūsų išvaizdavimai, jei jūsų sąžinė, bet kas, nesutinka su Tuo, kas yra viduje - atsikratykite to.

¹⁰⁸ Ką tuomet jūs turite? Jūs turite saulės sistemą. Aleliuja! Dievas nustatė tvarką žvaigždėms ir pasakė: „Kabokite ten, kol Aš pašauksiu jus!“ Jos tebėra ten. Niekas jų nepajudins. Kai Dievas gali paimti žmogų į Savo rankas, kol jis išvalo jausmus, sąžinę ir visa kita, kol tai stovės su Dievu, už to, dvasioje, joks nelabasis pasaulyje negalės įkišti abejonės. Teisingai.

Jis ateina ir sako: „Tu nė kiek nesijauti geriau“.

¹⁰⁹ Jūsų sąžinės tame nėra. Dūmtraukis yra švarus, jis šaukia: „Aleliuja!“ Išėjimo anga švilpia: „Šlovė Dievui!“ Jis šviečia, žinoma, tiesiog švarus ir skaidrus, kad Dievo Žodis darbuotųsi per jį su Dievo Jėga. Suprantate? Tai svarbiausias dalykas.

¹¹⁰ Tai jūsų kovos laukas. Nuo pat pradžios jūsų kovos laukas yra čia, sieloje, jūsų prote, kuris atsiveria. Protas yra vartai į sielą, tiksliau, vartai į dvasią. Jūsų protas atsiveria ir priima dvasią arba atmeta dvasią. Jūs galite turėti šiek tiek sąžinės ir nedidelių jausmus, nedidelių pojūčius ir visus tuos dalykus.

Tai neturi su tuo nieko bendro. Tai tik nedideli pojūčiai ir kita. Tačiau kai ateinama prie tikrovės, jūsų protas atveria tai. Jūsų protas arba priima tai, arba atmeta. Štai ir viskas, draugai.

Dieve, tegul nė vienas iš jų to nepraleidžia.

¹¹¹ Suprantate, tai jūsų protas atveria duris; arba uždaro duris, ir klauso jūsų sąžinės, klauso jūsų atminties, klauso jūsų prieraišumo. Bet kai jūsų protas užsidaro visiems tiems dalykams ir leidžia įeiti Jo Žodžio Dvasiai, Tai išmes visus likusius dalykus. Dingsta visos abejonės. Dingsta visa baimė. Dingsta visi abejonės jausmai. Dingsta visi jausmai. Ten nieko nebelieka, tik Dievo Žodis, ir šėtonas negali kovoti prieš Jį. Ne, pone. Jis negali kovoti prieš Jį. Taigi, mes žinome, kad tai tiesa.

¹¹² Tos kovos vyksta nuo pat tos dienos Edeno sode, kovos žmogaus prote. Šėtonas taj pradėjo. Ką jis padarė, kai jis sutiko Ievą? Jis nepaneigė Dievo Žodžio, bet Jis pagražino Jį. Jis kažkur užkimšo kai kuriuos mažus jos kanalus. Jis pasakė: „Bet tikrai Dievas. . .“ Pradžios 3:1. Suprantate? „Žinoma, Dievas, visi tie dalykai, kuriuos Jis—Jis—Jis pažadėjo. . .“ Jis žinojo, kad Žodis buvo teisingas. Bet jis žinojo, kad negali ateiti ir iš karto paneigti Jį, štai taip trimituoti, bet jis—jis—jis pasaldino Jį.

¹¹³ Kaip mama mums liepdavo gerti vaistus, ir ji bandydavo į ricinos aliejų įpilti apelsinų sulčių. Tai bent, verčiau jau išgerti ricinos aliejų be apelsinų sulčių! Viskas, kas veidmainiška! Suprantate? Ji. . . Mums tekdavo keltis naktį, ir ji duodavo mums angliarūgštės aliejaus nuo laringito. Ir ji įpildavo angliarūgštės aliejaus, ir apibarstydamo cukrumi; suprantate, taip veidmainiška. Bet ji, slinkdama žemyn tiesiog išdegina jūsų tonziles, po to kai nebelieka cukraus.

¹¹⁴ Na, drauge, tokiu būdu tai yra. Šėtonas stengiasi būti veidmainiškas tame. Jis stengiasi parodyti jums kažką geresnio, lengvesnį būdą, protingesnį planą. Bet nėra protingesnio plano už tą, kurį Dievas nustatė pradžioje - Savo Žodį. Laikykitės to Žodžio. Laikykitės Jo. Leiskite Jam jus užvaldyti. Pasilikite su Juo. Štai kas svarbiausia.

¹¹⁵ Kova įsisiautėjo, kai Ieva atvėrė savo protą, kad išiklausytų į savo samprotavimus. Tai dūmtraukis, kuriuo visa tai ateina. Tai kanalas, kuriuo tai teka, jos samprotavimas. Ji savo sieloje - samprotavo.

¹¹⁶ Jos akys buvo reginčios. Ji matė žaltį. Jis buvo puikus, gražus, daug geresnis už jos pačios vyrą. Jis buvo sumaniausias iš visu lauko žvėrių, ir tikriausiai jis buvo gražesnis už jos vyrą. Jis atrodė kaip didelis vyriškas žvėris, stovintis ten. Koks didis jis buvo! Ir jis bandė jai pasakyti, koks puikus tai buvo dalykas.

¹¹⁷ Ir pirmas dalykas, ką ji padarė - ji atvėrė savo protą. Ir kai ji tai padarė, žmogiškas samprotavimas pagavo ją. „Na argi tai nebūtų jaudinantis dalykas?“

118 Štai ką jis šiandien daro su moterimi. Kokia nors moteris, turinti mielą vyrą, susiranda kokį nors puikų, stambų vyrišką vyrą. Šis vyras bandys pateikti samprotavimus. Atminkite, tai šėtonas. Tai velnias. Arba atvirksčiai, vyras moteriai, moteris vyrui, bet kuriuo atveju. Ką jis daro? Dirba toje samprotavimo jėgoje, kur sąžinė ar kas nors, pradeda prasiskverbti.

119 Bet pirmą vietą skirkite Dievo Žodžiui. Žmogus net negali ateiti į . . . Jis negali nusidėti. . . Aleliuja! Štai taip. Tai ateina, naujai. Žmogus negali nusidėti, kol pirma jis neatmeta Dievo Žodžio. Jis net negali *nusidėti*, tai yra „netikėti“, kol pirma jis neatsisako Dievo Žodžio, Dievo Artumo, jis negali nusidėti.

120 Ieva negalėjo nusidėti, kol ji neatmetė Dievo Žodžio, atverdama savo samprotavimo kanalą per savo sielą, ir pradėdama samprotauti. „Na, žinoma. Mano vyras niekada man nekalbėjo apie šiuos dalykus, bet aš tikiu, kad tu. . . Jis man sakė, kad aš neturėčiau to daryti, bet, žinai, tu pateiki tai taip realiai ir aiškiai. Aš— aš tikiu, kad tai bus nuostabu, nes tu man taip aiškiai tai išdėstai“. Suprantate, ten buvo pirmoji kova. Ir per tą kovą kilo visi kiti karai. Ir kiekvienas kada nors įvykęs kraujo praliejimas kilo ten, Edene. Ji nepatikėjo Dievo Žodžiu.

121 Ir jeigu nepatikint viena maža Dievo Žodžio dalelyte, sukėlė visas šias bėdas, kaip mes ruošiamės sugrįžti atgal, netikėdami Žodžiu? Jūs negalite to padaryti. Turite išjungti visus kitus dalykus, sąžinę, prisiminimus ir sakykim. . . samprotavimus, ir visus kitus dalykus. „Atmesti samprotavimus.“ Mes išvis apie tai nesvarstome, visiškai nieko.

122 Mes tiesiog priimame Žodį remdamiesi: „Dievas taip pasakė“, ir tai nustato srautą tarp jūsų ir Dievo. Tada tarp jūsų ir Dievo atsiveria visi kanalai.

123 Tai yra kova, pati pirmoji, fronto linija. Nenaudokime 22-ojo kalibro šautuvo; išigykime atominę bombą. Atlikime darbą tinkamai. Pasiimkime Dievo atominę bombą. „Kas tai, broli Branhamai?“ T-i-k-ė-j-i-m-a-s Jo Žodžiu. Tai Dievo atominė bomba. Ji susprogdina ligas ir velnius, į dešinę ir į kairę. Ji— ji juos sunaikina. Atskiria. . . O, tai. . . Ji tiesiog sunaikina. Ji sugriauna viską, kas bedieviška. Kai ta tikėjimo bomba nukrenta ten, su už jos esančiu Dievo Žodžiu, ji susprogdina kiekvieną velnią, kiekvieną negalavimą, kiekvieną ligą.

124 Jūs klausiate: „Ar tai tiesa, broli Branhamai? Tai kodėl vieniems ji veikia, o kitiems ne?“

125 Taip yra dėl kanalo. Jūs galite pažiūrėti ir pamatyti tai. Bet jūs turite turėti tai *čia*, žiūrėdami *tokiu* būdu. Ne *ten*, žiūrėdami į vidų; jūs turite būti viduje, žiūrėdamas į išorę. Suprantate? Jūs negalite ateiti per samprotavimą. Jūs negalite ateiti per tuos kitus dalykus. Jūs turite nusileisti tiesiai Dievo kanalu, tiesiai į sielą. Ir kaip jūs tai darote? Koks yra paskutinis kanalas?

126 Tai bus samp- . . . kaip tik ten. Jūs sakote, jausmai: „O, aš— aš galiu tai jausti. Taip, štai tai. M-hm. O, aš— aš galiu tai užuosti, ar panašiai. Tie dalykai yra ten. Taip“. Kitas dalykas, jūs samprotaujate: „Na, atrodo, kad jis turėtų žinoti, apie ką jis kalba. Gydytojas sako, kad aš nepasveiksiu. Turbūt taip ir bus“. Suprantate, tiesiai ten jūs—jūs klystate. Tai šėtonas, kuris stovi ten. Tai šėtonas kiša jums šiuos dalykus. Netikėkite tu.

127 „Aleliuja! Dievo Žodis pasakė, kad aš. . . „Labiau už viską aš norėčiau, kad jūs būtumėte sveiki“. Teisingai“. Kaip jūs galėsite būti tikru kariu? Suprantate, „Aš norėčiau, kad jūs būtumėte sveiki“.

128 Štai taip, tiesai ten tie kanalai. Jūs tik laikykite juos atvertus. Neapeikite jų.

129 Tuomet, jei šėtonas gali praeiti pro ten, per sąžinę ir visus tuos kitus dalykus, per protą, jis tuomet pateks tiesiai į pačią sielą. Taigi, jei tik jam pavyks pasiekti jus. . . Jūs niekada—jūs niekada nepažiūrėsite nė į vieną iš jų, kol pirma jūs neįsileisite jo *čia*. Jūs turite jį įsileisti. Tuomet kai jis pateks vidun, jis ims kontroliuoti. Tada ką jis daro? Jis pradeda naudoti jūsų sąžinę. Jis pradeda naudoti tai, pradeda naudoti tą išėjimo angą. Kas tai yra? Regėjimas, skonis, jutimas, uoslė, klausas; vaizduotė, sąžinė, atmintis, samprotavimas, prierašumas. Jis pradeda naudoti visus tuos skirtingus mažus kanalus, kai tik jis galės patekti aukščiau štai *šito* šia. Pirmiausia, jis turi įeiti į jūsų protą, o jūs turite jį priimti. Tai gali. . . Klausykite. Tai gali badyti jus, bet tai negali patekti į jus, kol jūs to nepriimsite.

130 Kai šėtonas priėjo prie Ievos ir pasakė: „Žinai, vaisius yra malonus“, ji stabtelėjo akimirkai. O, štai tada ji padarė klaidą, kai ji sustojo tik akimirkai.

131 Nesustokite, dėl nieko. Jūs turite Žiniją. Jėzus gyvas. Dievas yra Gydytojas. Tai yra Žinia. Nesustokite, dėl nieko, jokių samprotavimų, nieko.

132 Bet ji sustojo tik akimirkai. Štai kada šėtonas įėjo tiesiai į tą protą. Pasakė: „Na, tai skamba protingai“. O, nedarykite to. Tiesiog priimkite tai, ką pasakė Dievas.

133 Abrahamas, kas jeigu jis būtų stabtelėjęs pasamprotauti, kai Jis pasakė jam, kad jis turės kūdikį nuo Saros, o jai buvo šešiasdešimt penkeri, ir jam septyniasdešimt penkeri? Ir kai jam buvo šimtas, o jai—o jai devyniasdešimt, jis vis tiek, jis—jis—jis išpažino, kad Dievo Žodis yra tiesa. Ir jis vadino tuos dalykus, kurių nebuvo, lygtai jie buvo. Suprantate? Jis. . . Net viltis, ar buvo kokia nors viltis? Jis nesinaudojo viltimi.

134 „Na, - jūs sakote, - aš tikiuosi, kad man viskas bus gerai. Aš tikiuosi, kad pasveiksiu. Aš tikiuosi, kad gausiu Šventąją Dvasią. Aš tikiuosi, kad aš esu krikščionis. Aš tikiuosi, kad padarysiu *tai*“. Jūs nenorite to.

135 Abrahamas niekada į tai neį nepažiūrėjo. Amen. „Priešingai vilčiai, jis vis tiek tikėjo Dievo Žodžiu“. Tikėjimas yra aukščiau už viltį. Tikėjimas ateina iš *čia*, iš vidaus. Tikėjimas ateina iš *čia*.

136 Kaip jis įeina? Per šį protą, per šias–šias duris, *čia* randasi mūsų priešakinė pozicija.

137 Dabar, kai jūs išsirikiuojate dėl mūsų! Taigi, šį rytą, šėtonas sėdi tiesiog prie kiekvienos širdies. Jis sėdi, šios mergaitės širdyje. Jis sėdi prie jūsų širdžių. Jis sėdi *čia*, visur aplinkui. Jis sako: „O, aš mačiau, kaip tu bandei anksčiau. Aš jau girdėjau tai anksčiau“.

138 Išvarkite jį. Štai ir viskas. Išvarkite jį. Ką Biblija sako *čia*, mūsų tekste? „Išvarkite jį“. Teisingai. „Išvarkite jį“. Mes buvome išmokyti.

139 Aš galvoju: „Kas nutiko su mumis, pamokslininkais?“ Man įdomu, kokį mokymą mes turėjome.

140 Dievas treniruoja šiai didžiai kovai. Mato 24 *čia* pasakyta, ir taip pat Danieliaus 12, pasakyta, kad: „Užeis metas tokių vargų, kokių dar niekada nėra buvę žemėje“. Ir mes gyvename šiuo laikotarpiu, kai kultūra, švietimas ir kiti dalykai užgniaužė Dievo žodį, įpuolė į samprotavimus ir panašiai. Dabar vyksta kova. Kas atsilaikys? Aleliuja! Kova jau paruošta. Ji jau išrikiuota dabar. Pažvelkite, kokį didelį pasipriešinimą mes turime anapus.

141 Kas bus kaip Dovydas? Pasakė: „Jūs stovite ir leidžiate tam neapipjaustytam filistiniečiui paniekinti gyvojo Dievo kariuomenę? Aš eisiu kovoti su juo“. Amen. Dievas nori vyrų ir moterų, kurie šį rytą galėtų atsistoti ir pasakyti: „Aš priimsiu Viešpatį pagal Jo Žodį“. Amen. Nesvarbu, kas nepavyks, kur *tas* ir *anas*, ir ką *tas* padarė. Tai nieko bendro su tuo neturi. Jūs, Sauliai, ir taip toliau, jeigu jūs bijote jo, grįžkite ten, iš kur atėjote. Bet, Dievo armija juda pirmyn, amen; drąsūs vyrai, tikėjimo vyrai, galingi vyrai, supratingi vyrai. Jie neturi būti protingi. Jie neturi būti išsilavinę. Jie turi būti kanalais. Dievas paima tuos mažus kanalus.

142 Ji sustojo tik akimirkai, kad pasamprotauti, sakydama: „Na, dabar pažiūrėkime“. Na, tai tiesiog kaip, kas jei . . .

143 Ši panelė, šį rytą, be abejo, kad gydytojas pasakė jai, kad ji jau beveik kelio pabaigoje: „Nieko negalima padaryti“. Na, taigi, tai tas gydytojas. Aš jo nesmerkiu. Tas žmogus yra mokslo žmogus. Jis mato, kad liga užkariavo vaiko kūną. Ji nuėjo per toli. Jis neturi vaistų, kurie sustabdytų ją.

144 Taigi tas vėžys nugalės tą moterį; žinoma, mirtis nugalėjo tą kūdikį; bet mūsų Vyriausias Kapitonas, aleliuja, šios didingos armijos, Jis yra Prisikėlimas ir Gyvenimas. Niekas negali Jo nugalėti. Aleliuja!

145 Armijos smegenys, protas gludi pas jos kapitonus. Romelis, Vokietijoje buvo Vokietijos smegenys; ne Hitleris. Romelis! Teisingai. Eizenhaueris! Kariškiai! Patonas! Tie vyrai, kurie buvo fronte, tai priklausė nuo to, koku būdu jie davė įsakymą. Jūs sekite savo kapitonu, jei jis yra tikras generolas. Jei jis yra tinkamas, jeigu jis yra keturių žvaigždučių generolas, jeigu jis įrodė, jeigu jis buvo įrodytas kaip teisingas, sekite juo. Nors jums tai gali atrodyti neteisinga, eikite į frontą. Darykite taip, kaip jis jums liepė.

146 Aleliuja! Mes turime penkių žvaigždučių Generolą, tariama J-ė-z-u-s, uždedantis mums penkias žvaigždutes - t-i-k-ė-j-i-m-a-s. Jis niekada nepralaimėjo mūšio. Aleliuja! Jis nugalėjo mirtį, pragarą ir kapą. Patraukite velnius iš kelio. Jis - didis Vyriausiasis Kapitonas. Taigi, šetono ten nėra šiame paveiksle.

147 Didžiausia kova, kuri kada nors vyko, yra ruošiamą tiesiog dabar. Žinoma, taip ir yra. O! Aleliuja!

148 Kai aš pagalvoju apie tai! Kai stoviu ir žiūriu, kaip Jis ką nors daro, matau, kaip Jis atskleidžia dalykus, atidengia dalykus, sako: „Tai bus *tokiu* būdu ir *tokiu* būdu“, štai taip! O, žvelgia atgal čia, ir klausia: „Kas yra tas didis Kapitonas?“ O, aš nežvelgiu atgal, kad pamatyčiau ar tai gydytojas *toks-ir-toks*. Aš matau, ką pasakė Kapitonas. „Jis yra mūsų išgelbėjimo Kapitonas“. Aleliuja! Kas yra išgelbėjimas? Išvadavimas! Šlovė! „Jis yra mūsų išvadavimo Kapitonas“.

149 Didi antpuolio valanda čia pat. Aleliuja! Kareiviai, žvilgančiais šarvais, vėliavos plevena! Tikėjimas ir abejonė stoja į rikiuotę šioje bažnyčioje šį rytą; abejonė vienoje pusėje, tikėjimas kitoje. Kareiviai, stovėkite savo pareigos postuose. Aleliuja! Mūsų Kapitonas, Ryto Žvaigždė, veda pirmyn. Jis niekada nesitraukia atgal. Jis (niekada) nežino žodžio atsitraukti. Jam nereikia atsitraukti. Amen. Žinoma.

150 Didžiausia kada nors vykusi kova, ji vyksta tiesiog čia dabar, taip, pone, tarp gyvenimo ir mirties, tarp ligos ir sveikatos, tarp tikėjimo ir abejonės, o, tai bent, tarp laisvės ir vergijos. Kova vyksta! Nušveikite savo ietis, kariai. Nublizginkite šarvus. Dievas ruošia Savo karius. Amen. Dievas patepa Savo armiją.

151 Amerika aprenkia savo karius geriausia apranga, kokia tik gali aprenkti: plieniniai šalmai ir šarvai, ir ką tik jie turi, šarvuoti tankai, su kuo tik jie važiuoja.

152 Dievas aprenkia Savo kariuomenę. Aleliuja! Kokios rūšies aprangą mes naudojame? Dvasios Kalaviją - Dievo Žodį! Amen! „Dievo Žodis yra aštresnis už dviašmenį kalaviją, - Žydams 4, - prasiskverbiantis iki pat kaulo, net iki kaulų smegenų, net yra Atskyrėjas proto minčių“. Dievo Žodis! Tikėti Jo Žodžiu - štai koku būdu Dievas apsiginkluoja.

153 Štai ką Jis davė Ievai, kad ji apsiginkluotų. Ir ji sulaužė savo šarvus. Kaip ji tai padarė? Atverdama savo protą samprotavimui.

Jūs nesamprotaujate su Dievo Žodžiu. Jis neturi samprotavimo. Jūs... Tai tiesiog Dievo Žodis. Dėl Jo nėra jokių—nėra jokių abejonių. Dėl Jo nėra jokių samprotavimų. Tai yra Dievo Žodis. Tai viską išsprendžia. Tai išsprendžia. Tai išspręsta visiems laikams.

¹⁵⁴ Suprantate, ką aš turiu omenyje, brangioji? [Sesuo sako: „Amen“—Red.] Tai yra Dievo Žodis. Dievas tai pažadėjo. Dievas tai pasakė.

¹⁵⁵ Jie klausinėjo Abrahamo: „Iš kur tu žinai, kad turėsi tą kūdikį?“

„Dievas tai pasakė“. Tuo viskas išspręsta.

„Na, tai kodėl tu jo neturi?“

¹⁵⁶ „Aš nežinau, kada jo sulauksiu, bet aš sulauksiu. Dievas taip pasakė. Tai nė truputėlio manęs nesustabdys“. Jis pakvie- . . .

¹⁵⁷ „Kodėl tu negrįžti į savo namus, iš kur esi kilęs?“

¹⁵⁸ „Aš turiu būti piligrimas ir svetimšalis šioje žemėje“. Amen! . . . ? . . . „Dievas pažadėjo. Dievas duos kūdikį čia, šioje žemėje, į kurią Jis mane pasiuntė“. Aleliuja!

¹⁵⁹ Dievas išgydys jus čia pat, šioje Šventosios Dvasios atmosferoje, kur Jis pasiuntė jus. Dievas suteiks tai jums. Tiesiog tikėkite tuo. Amen. Atverkite tuos sielos ir kūno, jausmų ir sąžinės dūmtraukius, ir tiesiog pirma leiskite prasiskverbti Dievo Žodžiams, užimti tą protą. Ten yra kovos laukas.

¹⁶⁰ Nesakykite: „Na, jei aš galėčiau tai pajauti, jei pajusčiau, kaip leidžiasi Dievo šlovė! O!“ Tai nieko bendro su tuo neturi; nieko.

¹⁶¹ Atverkite tą protą. Tai yra kovos laukas. Štai kur išsirikiuojama kovai, tiesiai čia fronto linijoje - jūsų prote. Atverkite jį ir sakykite: „Aš. . . Kiekviena abejonė - aš abejoju savo abejonėmis“. Amen. „Dabar aš abejoju savo abejonėmis. Aš tikiu Dievo Žodžiu. Štai aš ateinu, šetone“. Kažkas įvyks. Žinoma, tai įvyks. Taip, pone.

¹⁶² Jis patėpa Savo tarnus Savo Dvasia. Jis siunčia jiems angelus. Žmonės kartais juokiasi iš to, iš „angelų“. Leiskite man—leiskite man su jumis atversti čia kai ką, tik minutėlę. Atsiverskime čia Hebrajams, tik minutėlei. Hebrajams 4-ą skyrių, 4-ą skyrių, ir pažiūrėkime... Aš turiu omenyje, Hebrajams 1-ą skyrių, ir atsiverskime 14-ą eilutę.

Argi jie visi nėra tik tarnaujančios dvasios, siųstos iš . . . išsiųstos patarnauti tiems, kurie bus išgelbėjimo paveldėtojai?

. . . kuriam iš angelų jis yra pasakęs . . . Sėskis tu mano dešinėje . . . ?

. . . visus Dievo angelus . . .

163 Taigi, čia Biblija grįžta tiesiai atgal ir sako mums, kad Dievas siunčia angelus. Šlovė! Kas jie yra? „Tarnaujančios dvasios“. Šlovė! Tarnaujančios dvasios, pasiųstos (iš kur?) iš Dievo Akivaizdos. Ką daryti? Tarnauti Jo Žodžiui. Amen! Jos nepasiųstos tarnauti kokiai nors denominacinės grupės teologijai, bet tarnauti Jo Žodžiui. Štai taip. „Pasiųstos tarnaujančios dvasios“.

164 Iš kur mes žinome, kad jos yra? Biblijoje sakoma, kad „Viešpaties Žodis atėjo pranašams“. Ar taip? Šie angelai tarnauja Jo Žodžiui per Jo Dvasią; tarnauja Žodžiui per Šventąją Dvasią. Dvasia ir Žodis atėjo pranašams, ir pranašai turėjo Dievo Žodį. Štai kodėl jie galėjo daryti stebuklus, kuriuos jie darė. Tai nebuvo žmogus; tai buvo Dievo Dvasia žmoguje, Kristaus Dvasia žmoguje. Nes Dievo Žodis... Ką jis padarė? Išvalė visus kanalus. Dievas jį išsirinko, ir jis buvo pateptas Šventąja Dvasia. Ir tai buvo ne iš jo. Jis niekada nieko nedarė, kol jis nepamatydavo tai regėjime. Elijas pasakė, ant Karmelio kalno: „Visa tai padariau Tavo įsakymu. Dabar, Viešpatie, tebūnie žinoma, kad Tu esi Dievas“. O, šlovė Dievui!

165 Aš tai mačiau daugelį kartų, kai jūs matote kaip Dievo Dvasia paliečia vietą, ir ta vieta patenka po patepimu! Jei ši maža grupelė, esanti čia šį rytą, tiesiog galėtų paimti ta protą ir patraukti iš kelio kiekvieną abejonę! Kaip galite dar abejoti, kai matote, kaip mirusieji—mirusieji prisikėlė, kaip raišieji vaikšto, aklieji mato, kurtieji girdi?

166 Viešpaties Angelas, net Jo paveikslas, kabantis čia, ant sienos, pastatė mokslą į aklavietę, visur. Ką Jis daro? Stovėkite su Žodžiu. Amen! Jis nukerta kiekvieną velnią. Taip, Jis tai daro. Kas Tai yra? „Tarnaujančios dvasios, pasiųstos iš Dievo Akivaizdos“, kad pateptų Žodžio kalbėtojus, kurie stovi su Žodžiu. Ir Jis patvirtina Žodį, su lydinčiais ženklais, pristato Jėzų tą patį vakar, šiandien ir per amžius. Štai Jis.

167 Kaip mes galime abejoti, kai Jis yra mokslškai, materialiai, dvasiškai, ir visais įmanomais būdais, kuriais tik galima įrodyti - Jis yra įrodytas čia?

168 Kas nutiko? Tai mūsų protuose. Mes atveriamo savo protus tam dalykui, sakome: „Na, dabar aš nežinau, ar taip gali būti, ar ne. Galbūt, jei rytoj aš pasijusiu geriau“. O, tai neturi nieko bendro su tuo.

169 Kaip aš dažnai sakydavau, Abrahamas galėjo pasakyti Sarah... Ji jau buvo praėjusi tą moters amžių. Jūs žinote, ką aš turiu omenyje; jos gyvenimo laikas, jos dvidešimt aštuonios dienos. Suprantate, jai buvo šešiasdešimt penkeri metai. Pas ją tai tikriausiai buvo užsibaigę, prieš penkiolika, dvidešimt metų. Ir jis tarė jai, galbūt, praėjus kelioms dienoms, paklausė: „Ar jautiesi kaip nors kitaip, brangioji?“

„Ne, nė trupučio“.

170 „Tai nieko bendro neturi. Bet koku atveju mes einame toliau. Na, taigi, jei tu vėl pradėsi kaip jauna moteris, mes žinome, per tą gyvybės kraują, na, tada, tuomet mes sužinome, kad tai garantija dėl kūdikio, ir viskas bus gerai. Taigi, ar šiandien jautiesi kitaip? Praėjo jau mėnuo nuo tada, kai Jis man pažadėjo. Ar jautiesi kitaip, brangioji?“

171 „Nė trupučio, Abrahamai. Nėra nė menkiausio ženklų. Aš— aš vis dar kaip aš— aš jaučiuosi taip pat, kaip ir pastaruosius kelerius metus. Nėra nė menkiausio skirtumo“.

„Šlovė Dievui! Bet koku atveju mes jį turėsime“.

172 „Ar tu turi omenyje, Abrahamai, ant . . . Žiūrėk, jeigu Jis tau pažadėjo, tai *šiaip* Jis tikrai duotų mums ženklą. Tikrai Jis duotų mums ženklą“. Hm! Aleliuja!

173 „Silpna ir svetimaujanti karta ieško ženklų“. Teisingai. Jis turėjo ženklą. Koks jis buvo? Dievo Žodis. Tai buvo ženklas.

174 Kaip Dievas galėjo išgydyti šį vaiką? Taip pasakė Dievo Žodis; ar aš turiu pojūtį ar neturiu pojūčio. Jeigu aš . . . Nesvarbu, kas nutiks, Dievas taip sakė. Tai viską išsprendžia.

175 Abrahamas tarė: „Susirink savo skrybėlaites ir visa kita, mes iškeliaujame iš šios šalies“.

„Kur tu eini?“

176 „Aš nežinau“. Amen. „Bet, bet kuriuo atveju mes išvykstame. Pirmyn!“ Susikrovė ir iškeliavo. Aleliuja! Tai tikras Dievo Žodis. Kas buvo priešais jį? Dievo pažadas, Dievo Žodis. „Mes jį turėsime“.

177 „Išeik iš savo tautos, Abrahamai. Jie, reikalas tame, kad jie yra abejojantys ir netikintys. Jie tave pastatys į tokią pat padėtį. Išeik. Atskirk save ir gyvenk dėl Manęs“. Kas tai? „Palik už savęs visą savo sąžinę ir jausmus, štai taip. Atverk savo protą ir atsimink, kad tai Aš. Ateik, gyvenk su Manimi“. Amen.

178 Šį rytą Dievas kviečia kiekvieną Abrahamo Sėklą tokios pat rūšies gyvenimui. Didi kova vyksta, dabar, pasauliniu mastu. Dievas nori, kad Jo vaikai atsiskirtų nuo ko? Regėjimo, skonio, jutimo, uoslės, klausos; vaizduotės, sąžinės, prisiminimų, samprotavimo, prieraišumo; visko. Atvertų savo protą ir leistų įeiti Žodžiui, ir žygiuotų su Žodžiu. Tai yra tikras karys.

179 Tokiu būdu stovi žvaigždės. Saulės sistema nepasikeitė; zodiakas. Rytinė žvaigždė kiekvieną rytą pakyla į savo tarnystės postą, tiesiog lygiai taip pat, kaip ir tada, kai buvo sukurta žemė. Vakarinė žvaigždė užima savo vietą; kiekviena žvaigždė. Mažieji Grįžulo Ratai, ir kaip tik sezono metu, tiesiog yra lygiai ten, kur turi būti. Šiaurinė žvaigždė stovi tvirtai ir niekada nepajuda. Aleliuja! Viskas sukasi aplink Šiaurinę žvaigždę, visos likusios, kadangi ji yra pačiame žemės centre.

180 Tai Kristus. Amen. Jis stovi ten, vadovauja Savo kariuomenei kaip didis Kapitonas.

181 Kaip Mozė ant kalno, iškėlęs rankas į viršų, ir Izraelis kovojo, prasiskindamas sau kelią, o jis stovėjo iškėlęs rankas į viršų. Jis stovėjo iškėlęs rankas į viršų, kol saulė nusileido. Jie turėjo laikyti jo rankas pakeltas. Tai buvo Mozė.

182 Jis buvo Kristaus provaizdis. Kad būtų tikras, jog Jo rankos liks pakeltos, Jis buvo prikaltas ant kryžiaus. Aleliuja! Ir Jis užkopė ant Šlovės pylimo, šiandien, su Savo kruvinais drabužiais Dievo akivaizdoje, Ten, Jo Didenybės dešinėje. Ir kiekvienam kariui kovoje, prasiskins kelią. Man nesvarbu, kas vyksta; su Dievo Žodžiu jis prasiskins sau kelią į laisvę. Amen.

183 Kaip viščiukas kiaušinyje, kas jei jis bijotų išlįsti? Kas, jei jis bijotų prakirsti kiaušinį? Kas, jei viščiukas kiaušinio viduje, mažas paukštelis, bijotų kirsti į kiaušinio lukštą? Kas, jeigu jis būtų girdėjęs garsą iš išorės, sakantį: „Nekirsk to lukšto, gali susižeisti“? Bet pati gamta, paukštelio viduje, jam sako: „Kirsk! Iškirsk jame skylę“.

184 Tegul visos senosios organizacijos sako: „Stebuklų dienos praėjo. Jūs susižeisite. Jūs einate į fanatizmą“.

185 Kirskite tiesiai į lukštą, taip stipriai, kaip tik galite. Aleliuja! „Šėtone, pasitrauk! Aš išeinu iš čia.“ Štai taip. „Aš čia daugiau nebegulėsiu. Aš čia daugiau nebesėdėsiu. Aš daugiau nebesu ant šios senos šėtono žemės. Aš prasikertu sau išėjimo kelią, ši rytą. Amen. Aš esu erelis“.

186 Bet tas ereliukas, su sunkiu kaip plaktukas kaklu, daužo snapu tą kiautą. Nesvarbu koks kietas buvo tas kiautas, jis prasikerta per jį. Pirmas dalykas, žinote, jis šiek tiek suplazdena savo sparneliais. Jam viskas gerai.

187 Prasikirskite savo išėjimą. Teisingai. Kaip jūs tai darote? Sprogdinate jį su „TAIP SAKO VIEŠPATS. TAIP SAKO VIEŠPATS. TAIP SAKO VIEŠPAT“.

Galiausiai, jūs pradėsite jausti gryo oro kvapą. „TAIP SAKO VIEŠPATS“.

Iškišate lauk savo galvą. „TAIP SAKO VIEŠPATS“.

Dabar paspauskite stipriau - jūs išeinatė!

188 Jis daugiau niekada nebegriš į kiautą. Amen. Jis yra laisvas. O, tai bent! Tas Žodis, kai kartą nusileidžia per visus tuos pojūčius, sąžines ir kitus dalykus, kad įsitvirtintų čia, ir tas protas atsiveria ir Jį įleidžia. O Dieve, būk maloningas! Daugiau niekas niekada jo nepavergs. Jūs esate laisvas. Tas, kurį Sūnus padarė laisvą, išlindo iš kiauto. Jūsų denominacija niekada negalės iškviešti jus atgal. Šėtonas daugiau niekada nebegalės jums nieko padaryti. Jis toliau gali šnypšti, staugti.

189 Bet jūs esate Greitkelyje, bėgate dideliu greičiu, o, tai bent, bėgate Karaliaus Greitkeliu, pateptas kryžiaus karžygys. Visi

jūs, ereliai, su tikėjimu, skelbdami, kad Jėzus pasaulio Šviesa, bėgate Karaliaus Greitkeliu. Žinoma. Taip, pone!

¹⁹⁰ Jos yra „tarnaujančios dvasios“, atsiųstos nuo Dievo Akivaizdos, kad būtų tarnautojos, kad tarnautų (kam?) Jo Žodžiui; ne kokiai nors teologijai, bet Dievo Žodžiui. Jos yra tarnaujančios dvasios, siųstos nuo Dievo, tarnavimui. Tarnaujančios dvasios! O! Ir atminkite, jeigu ji tarnauja kažkam kitam, išskyrus Žodį, ji neatėjo iš Dievo. Kadangi: „Tavo Žodis visada patvirtinamas Danguje“. Visada Danguje, Žodis ste- . . . Dievas stebi Jį. Ir Jis niekada nesiųs dvasios tarnauti kažkam kitam, išskyrus Žodį.

¹⁹¹ Jis niekada nesiųs dvasios su didingu Teologijos Daktaro, Filosofijos Daktaro laipsniu, su dvasininko apykakle, ir panašiai, sakančius: „Na, žinoma, stebuklų dienos praėjo. Mes ysi tai žinome“. Ne, ne. Tai atėjo ne iš Dievo. Tai prieštarauja Žodžiui. Amen.

¹⁹² Jis siunčia tuos, kurie tarnauja Žodžio Dvasiai. Amen.

¹⁹³ O, aš turėjau dar kokius keturis ar penkis dalykus, bet šiuo metu aš juos paliksiu, paimsiu tai kitą sekmadienį. Gerai.

Šėtonas ir jo demonai yra patepti.

¹⁹⁴ Jeigu šios angelų dvasios yra pateptos, kad atneštų jums Žodį, kad priverstų jus patikėti Žodžiu, taigi, ar jūs kur nors matėte ar kada girdejęte pranašą, tikrą Dievo pranašą, neigiantį Dievo Žodį? [Susirinkimas sako: „Ne“—Red.] Ne, pone. Kas atsitiko, kai jų dienų organizacijos pakilo ir pasakė: „Taigi, jis klysta“? Jis stovėjo pats, vienas. Jis pasakė: „Tai teisinga“.

¹⁹⁵ Pažiūrėkite į Michėją ten, tą dieną, nedidukas šventas velenėlis, suprantate, Imlos sūnus. Ten stovėjo keturi šimtai pateptųjų, tariamų pateptųjų pranašų, visi gerai pamaitinti ir įtvirtinti, su didingais aukštais laipsniais, ir aukštu išsilavinimu, nublizginti mokslininkai. Pasakė: „Pakilk, mūsų ištikimasis karaliau. Viešpats bus su tavimi. Tai priklauso mums. Jozuė atidavė tai mums. Taigi tu pakilk ir užimk tai. Būtent taip. Tu eik ir užimk tai. Ką . . .“ Jis pasakė: „Na, Joz- . . .“

¹⁹⁶ Jūs žinote, Juozapatas paklausė: „Ar nėra kur nors dar vieno?“ Na, jie turėjo keturis šimtus. Kodėl nepatikėti keturiais šimtais? Jis tarė: „Bet, tikriausiai, jūs kažkur turite dar vieną“.

¹⁹⁷ Atsakė: „Aš—aš . . . Na, mes turime vieną. Yra dar vienas, bet, o, aš jo nekenčiu“. Hm! Suprantate?

¹⁹⁸ „Matote, štai—štai šio vaikino aš ir norėčiau pasiklausyti.“ Pasakė: „Atveskite jį. Pažiūrėkime, ką jis pasakys“.

¹⁹⁹ Taigi jie nuėjo ir tarė jam: „Taigi, klausyk. Paruošk savo pamokslą tinkamai ši ryta, kadangi tu pamokslausi karaliui. Tu pamokslausi . . .visai *tokiai-ir-tokiai* Palesintos tarnautojų asociacijai, suprantanti, visai tarnautojų asociacijai. Taigi, atmink,

štai čia tai, ką jie pasakė. Tu sakyk tą patį. Tu tiki tuo pačiu“. Tas nedidukas. . .

²⁰⁰ Jis—jis papuolė ne ant to žmogaus. Tas žmogus atsitraukė nuo visų senų samprotavimų. Jis išvalė visus dūmtraukius, suprantate, savo sąžinė.

²⁰¹ „Ir, na, na ką gi, žinai ką jie padarys? Jeigu tu pasakysi tą patį, aš įsivaizduoju, kad jie padarys tave presbiterionų bendruomenės vadovu. Tikriausiai taip ir padarys. Jie—jie padarys tave čia esančios vietinės apygardos generaliniu prižiūrėtoju, jei tik tu—tu su jais sutiksi“. Tai nebuvo tikras Dievo vyras.

²⁰² Na, jo dūmtraukis buvo išvalytas, visa jo sąžinė ir visa kita buvo švaru. Jo protas buvo atvertas Dievo Žodžiui. Ir jis tikėjo tik Dievo Žodžiu. Tai yra tarnaujančios dvasios. Tai tarnaujanti dvasia.

²⁰³ Jis tarė: „Aš nežinau, ką dabar pasakyti. Bet, aš jums pasakysiu vieną dalyką, - aš sakysiu tik tai, ką Dievas lieps man pasakyti“.

Taigi tą naktį jie laukė. Jis turėjo regėjimą.

²⁰⁴ Kitą rytą, aš galiu įsivaizduoti, kaip Michėjas peržvelgia Raštus ir sako: „Taigi, dabar pažiūrėkime. Ar tas regėjimas. . . Taigi, visi tie vyrai, čia kažkur kažkas ne taip, nes Tai prieštarauja tam, ką jie pasakė. Na, o ką Tai sako? Pažvelkime, ką čia pasakė pranašas Elijas, nes mes žinome, kad jis buvo pranašas. Pažiūrėkite ką. . . Viešpaties Žodis atėjo Elijui. Taip. Ir ką Jis pasakė? „Ir šunys laižys tavo kraują. Jezabelė, šunys ją suės. Ir kadangi dėl teisiujo Ahabo. . . teisiujo Naboto“. Tuomet jis pasakė. . . Kai jis tai pamatė, jis matė, kad jo regėjimas tiksliai atitiko su Dievo Žodžiu, tuomet, kad tai ir atsitiks tam senam Ahabui.

²⁰⁵ Išėjo tiesiai iš ten, pasakė: „Eik. Bet aš mačiau Izraelį. . .“ Matote, jis tuomet nešigėdijo papasakoti savo regėjimo, kadangi tai buvo Viešpaties Žodis. Jis žinojo, kad jis gali pateikti tai tiesiog tobulai. Kaip? Jis buvo atvėręs savo širdį, savo protą Dievo Žodžiui, ir tuomet Dievo Žodis buvo apreikštas, taigi jis žinojo, kad tai buvo tobulas Dievo Žodis.

²⁰⁶ Taigi, jūs sakote: „O, jeigu tik aš galėčiau būti Michėju!“ Jūs galite būti. Jūs esate. Tu taip pat, brangioji. Jūs esate Michėjas, pranašas. Ką jūs galite padaryti? Atverkite savo protą. Ką aš bandau jums pasakyti šį rytą? Viešpaties Žodį. Suprantate? Atverkite savo protą, pasakykite: „Taigi, žinote, aš tikiu, kad galiu būti išgydytas“. Na, kas tuomet Tai yra? Ar Tai yra Viešpaties Žodis? Žinoma, Tai yra Viešpaties Žodis.

²⁰⁷ Ir šis vaikinys čia sako: „Stebuklų dienos praėjo. Jūs negalite to padaryti. Ir jūs. . .“ Pamirškite apie tai. Atiduok pirmenybę Dievui.

208 Štai ateina Viešpaties Žodis, ir jis ištarė Jį, ir Tai įvyko.

209 Taigi, ką padarė šėtonas? Šėtonas turėjo kitus pateptuosius. Taigi, šėtonas patepa savo tarnus. O, žinoma. M-hm. Žinoma. Jis patepa savo tarnus. Kuo jis juos patepa? Netikėjimu. Šėtonas ir jo demonai patepa žmoniją, kad netikėtų Dievo Žodžiu.

210 Taigi, jeigu norite tai patvirtinti, atsiverskite Pradžios 3:4. Tiesiog atsiverskime ten ir paklauskime to minutėlę, ir pažiūrėkime, ar tai nebuvo jo pirmoji taktika. Tai pirmas dalykas, kurį jis padarė. Jis visada laikosi tų pačių savo taktikų. Jis visą laiką tai daro. Taigi, tiesiog pažiūrėkite, ar tai—tai ir yra tai. Taigi, jis neprieštaravo Žodžiui. Jis tiesiog privertė ją tam tikru būdu tik šiek tiek neteisingai Jį išaiškinti, žinote, tiesiog padarė, kad Jis skambėtų taip, kaip jis norėjo, kad Jis skambėtų, nepaimdamas viso Žodžio. Taigi, Pradžios Knyga, aš turiu čia, Pradžios 3:4. Dabar pažiūrėkime, ar ten būtent taip sakoma. Gerai.

Ir žaltys tarė moteriai: „Jūs tikrai nemirsite“.

211 „Tikrai nemirsite“. Matote, kaip jis tai pacitavo? „O, mes tikime, kad stebuklą dienos praėjo. Mes netikime, kad yra toks dalykas, kai žmonės gauna Šventąją Dvasią, kaip jie gavo per Sekmines. O, tai neturi reikšmės, koku būdu jūs krikštijate“. Matote šėtoną? Matote jo taktiką? „Na, jei gydytojas pasakė, kad jūs negalite pasveikti, tai viskas išspręsta“.

212 Taigi, negriaunant pasitikėjimo, netikint gydytoju. Gydytojas dirba mokslinėje grandyje. Ir gydytojas padarė viską, ką galėjo, kad išgelbėtų asmens gyvybę, ir jos negalima išgelbėti, nes jis nežino, ką toliau daryti. Jis yra ties savo žinojimo riba. Žmogus yra sąžiningas. Bet, taigi, pažinimo medis yra gerai, bet kai jūs nueinate tiek, kiek toli jis nuveda, tuomet lipate ant Gyvybės Medžio ir tiesiog einate toliau. Amen. Štai taip. Jis veikia tik iki čia. Taip.

213 Taigi, kokia dabar šėtono taktika? Ką jis čia pasakė jai? Taigi pažiūrėkime 1 ir 2-ą eilutes. Dabar leiskite—leiskite man perskaityti 1-ą eilutę čia, iki 3.

O žaltys buvo sumaniausias už visus lauko žvėris, kuriuos VIEŠPATS Dievas buvo sukūręs. Ir jis tarė moteriai: „Tikrai, Dievas pasakė: „Jūs nevalgysite . . . kiekvieno medžio sode?““

214 Paklauskite jo dabar, tiesiog koks jis tampa niekšiškas, ir kaip jis—kaip jis nuslepia Žodį. Suprantate? Jis . . . Ką jis bando padaryti? Įsibrauti į jos protą. Matote? Jis kalbasi su ja, kai Žodis jau buvo ten įsitvirtinęs.

215 Taigi, neleiskite šėtonui nieko įtvirtinti. Suprantate? Jūs laikykite Dievo Žodį įtvirtintą savo širdyje. Suprantate? Jūs darykite tą patį. Taigi stebėkite, jūs, michėjiečiai.

... moteris atsakė žalčiui: „Sodo medžių vaisius mes galime valgyti: bet...“

Tik apie vaisių to medžio, kuris sodo vidury (viduryje, suprantate), Dievas... sakė: „Nuo jo nevalgysite nei jį liesite, kad jūs nemirtumėte.“

216 Matote, taigi, tai yra Žodis. Ir ji cituoja Jį jam. Dabar stebėkite.

Bet žaltys tarė moteriai: „Jūs tikrai nemirsite.“

217 Matote jo taktiką? Matote? Ką jis bando padaryti? Tą pirmoji žmogiška būtybė, jis bando patepti ten esančią brangią moterį, Dievo dukterį, netikėjimu Dievo Žodžiu. Būtent tai jis ir bando, kad ji tai padarytu.

218 Būtent tai jis bando priversti padaryti ir tave, brangioji. Štai ką jis stengiasi padaryti kiekvienam iš jūsų - patepti jus. Ir vienintelis dalykas, kurį dabar jūs turite padaryti... Jūs turite laisvos valios pasirinkimą. Taigi, jūs galite priimti tai, jeigu jūs norite. Bet išspirkite jį lauk. Jeigu Ieva nebūtų sustojusi akimirksniui, paklausyti! Nei už ką nesustokite. Nesustokite.

219 Kai—kai Elijas pasakė Gehaziui: „Imk mano lazda, eik ir uždėk ją ant negyvo kūdikio. Ir jei kas nors sveikins tave, neatsakyk. Jei kas nors bandys tave sustabdyti, tiesiog eik toliau“.

220 Pažvelkite į moterį, kai ji pakvietė savo tarną. Ji tarė: „Pabalnok mulą ir keliauk pirmyn, ir net nesustok, kol tau paliepsi“. Štai taip.

221 Kai jūs gavote Žinią, eikite toliau. Amen. Sakote: „Aš negaliu toliau eiti. Negaliu, aš silpstu“. Tiesiog eikite toliau. Nesustokite. Viską atidedami į šalį, tiesiog eikite toliau. Broli, jūs turite Kalaviją savo rankoje, tiesiog toliau kapokite.

222 Kartą aš nuėjau į futbolo stadioną ir ruošiausi pamokslauti. Ir aš stabelėjau prie durų, pažvelgiau aukštyn. Ten buvo užrašyta: „Kovoje svarbu ne šuns dydis. Svarbu kovingumo dydis šunyje“. Taigi štai kas laimi kovą. Suprantate?

223 Jūs sakote: „Na, pažiūrėk. Pažiūrėk kaip visos tos didelės bažnyčios yra prieš Tai“.

224 Man nerūpi kokio dydžio jos yra. Bet tai, kiek kovingumo yra tame šunyje, štai kas svarbiausia. Tai tikėjimas, kuris yra asmenyje. Jeigu jūs esate bailys, grįžkite į savo mielą duobelę. Bet, broli, jeigu jūs esate karys, stovėkite ten. Vyksta mūšis. Susikibo teisybė ir neteisybė. Kovokime.

225 Kaip Petras Kartrightas, nuvyko į miestą, pasakė: „Viešpats man—man pasakė, kad atvykčiau čia ir pravesčiau prabudimą“. Jis išsinuomuoja seną sandėliuką, nuėjo ten ir pradėjo tvarkyti.

226 Ir priėjo didelis miestelio peštukas, ant šono pasikabinęs pistoletą. Priėjo prie durų. . . Kai kurie iš jų, paklausė: „Ką tas vaikinąs ten daro?“

227 Atsakė: „Jis pamokslininkas. Sakė, kad jis ketina pravesti susirinkimą“.

228 „Na, - jis pasakė, - manau, kad teks nueiti ir išvaryti jį iš čia, išmesti į gatvę. Štai ir viskas. Mes nenorime jokių susirinkimų šioje vietoje“.

229 Taigi jis nuėjo ten, trinktelėjo durimis. Ir Petras Kartrightas buvo apsilinkęs švarką, žinote, ir jis tiesiog plovė langus ir sienas. Nedidukas vaikinukas, žinote.

230 Senasis pamokslininkas pasijuokė iš jo, žinote, už tai, kad jis valgė vištą rankomis; kur šiandien tai yra etiketas, žinote.

231 Taigi jis tiesiog plovė langus ir tvarkėsi aplinkui. Stambus peštukas priėjo, atitraukė striukę, pistoletas kabojo ant šono, paklausė: „Ką čia veiki?“

232 „O, - jis atsakė, - aš plaunu langus“. Ir tiesiog toliau plovė langus, žinote. Jis turėjo vieną tikslą. Dievas liepė jam pravesti prabudimą. Plauna ten langus.

Jis tarė: „Mes neleidžiame čia rengti prabudimų“.

233 Jis atsakė: „O, bet Viešpats man pasakė—pasakė, kad pravesčiau šį prabudimą“. Suprantate? Jis tiesiog toliau tęsė savo darbą. Suprantate? Suprantate?

234 „Na, - jis tarė, - čia tu—tu turėtum suprasti vieną dalyką“. Pasakė: „Šiame mieste aš vadovauju“.

235 Jis atsakė: „O, tu?“ Ir tiesiog toliau plovė langus, žinote.

236 Jis tarė: „Prieš pradėdamas prabudimą, tu pirma turėsi reikalą su manimi“.

Jis atsakė: „O ar aš? Na, tai tuomet bus mano sekantis darbas“.

237 Jis tiesiog nusivilko savo švarką. Priėjo prie jo, paėmė jį už apykaklės, parklupdė jį ant grindų ir užšoko ant jo. Pasakė: „Jei aš turiu valdyti, man reikia kovoti. Suteik man drąsos, Viešpatie“. Apkulsį jį gerai.

Paklausė: „Ar užtenka?“

238 Jis atsakė: „Taip“. Jis atsistojo ir paspaudė jam ranką. Tą vakarą bažnyčioje jis buvo išgelbėtas.

239 Štai taip. Suprantate? Paimkite Dievo Žodį ir prakirsite sau kelią per visas abejones. Suprantate? Žinoma, štai taip. Tai sekantis darbas, taigi padarykime jį. Teisingai. Kitas dalykas, kurį aš turiu padaryti, tai atsikratyti savo abejonių, nukirsti jas. Tai mano sekantis darbas, patraukti visą savo nervingumą. Jei mano pojūčiai man sako: „Na, tu jautiesi blogai“, sekantis dalykas, kurį aš turiu padaryti, tai nukirsti tą dalyką. Štai taip.

240 Jūs sakote: „Na, jūs... Jie man sako, kad... Žinai, broli Branhamai, mano sąžinė man sako, kad aš...“ Na, jūs taip pat galite tai nukirsti. Kitaip jūs negalėsite nieko daugiau pasiekti. Tiesiog atlikite savo sekantį darbą. Nusivilkite savo švarką ir įeikite į tai. Tiesiog eikite toliau. Vienas tikslas - „aš laimėsiu“. Amen. „Aš negaliu pralaimėti. Aš laimėsiu“. Amen.

241 Šėtonas patepa. Suprantate? Kokia jo pirmoji taktika? Kur pirmiausia jis norėjo išbrauti? Protas. Ji stabtelėjo minutėlei, kad paklaustyti ką jis sako. „O, tu juk taip nesakai?“

242 Štai kur daug moteriškių padarė savo klaidą, ir daug vyriškių padarė savo klaidą; teisingai, sustojo minutėlei, tiesiog stabtelėjo minutėlei. Kiek daug kartu aš mačiau skyrybų bylas ir kitus dalykus, susijusius su tuo.

243 „Na, aš pasakysiu jums, broli Branhamai, jis švilptelėjo kaip ‚fju-fju‘, žinote, ir aš stabtelėjau ir tiesą sakant, aš—aš to nenorėjau“. M-hm. Štai taip.

244 „O, ji, aš sėdėjau už stalo priešais ją. Ji—ji turėjo tokias gražias akis!“ Suprantate? M-hm. Suprantate? Štai taip.

245 Šėtonas daro tą patį. „O, gydytojas man pasakė, kad aš nepasveiksiu, taigi aš...“ Štai taip, tas pats dalykas, matote, didžiausia kova kada nors kovota.

246 „Na, jie man sako... Aš mačiau, kaip *toks-ir-toks* tvirtino turįs Šventąją Dvasią“. Taip, jūs žiūrėjote į seną veidmainį. Kaip dėl tu, kurie iš tiesų Ją turėjo? M-hm. Taip. Šėtonas nurodys jums į kokį nors seną varnų masalą, bet jis neparodys jums tikro balandžio. M-hm. Teisingai. Jis jums to neparodys, jis laikys tai paslėpęs nuo jūsų.

247 O, atminkite, jis taip pat yra karys. Bet didis yra mūsų... „Didesnis yra Jis, kuris yra jummyse, nei tas, kuris yra pasaulyje“. Bet laikykitės Dievo Žodžio; tikėkite Juo, čia jūs esate kariuomenės kapitonai. Viską prižiūrėkite, broli. Teisingai, užimkite savo pareigas.

248 Taigi, kartą aš čia turėjau mergaitę. Ta panelė galbūt dabar sėdi čia. Jos vardas Nele Sanders. Vienas iš pirmųjų atvejų, kai aš mačiau išvarant velnią. Mes gyvenome, taigi, jei aš tik galėčiau prisiminti tą vietą; ir mes buvome maždaug apie tris kvartalus nuo čia, už kapinių. Aš ką tik tapau pamokslininku ir pamokslavau tiesiog čia, prie šio kampo, palapinės susirinkime.

249 Ir ta mergaitė buvo viena iš geriausių šokėjų. Ji mokėsi vidurinėje mokykloje čia, ji ir Lee Hornas. Ir daugelis iš jūsų čia, mieste pažįstate Lee Horną, jis vadovauja biliardo salei. Ir taigi jie, ji ir Lee Hornas, buvo geriausi šokėjai šalyje. Jis pats buvo katalikas. Žinoma, religija jiems nieko nereiškė, taigi tuomet... Nele ir jie. Taigi, ji buvo puiki šokėja, ir jis taip pat. Ir jie turėjo čia šoki, vadinamą „juodas dugnas“ ir „greito tempo šokius“, ir visa kita. Ji buvo... Jiedu buvo geriausi šalyje.

250 Kartą, vieną vakarą, ji užklydo čia, į susirinkimą. Ten ji krito prie altoriaus, mažoji Nele. Palaiminta jos širdį. Klūpojo ten prie altoriaus. Ji pakėlė galvą. Ji verkė, ir ašaros riedėjo jos skruostais. Ji pasakė: „Bili. . .“ Ji pažinojo mane. Ji pasakė: „Aš labai noriu būti išgelbėta“.

251 Ir aš pasakiau: „Nele, tu gali būti išgelbėta. Jėzus jau išgelbėjo tave, mergaite. Dabar tu turi priimti tai Jo Žodžio pagrindu“.

252 Ir ji pasiliko ten. Verkė ir meldėsi, ir ji pasakė Dievui, kad daugiau niekada nebeklausys pasaulio dalykų. Ir staiga jos siela apgaubė miela, švelni ramybė. Ji pakilo iš ten, šūkaudama ir šlovindama Dievą, garbindama Dievą.

253 Ir praėjus maždaug šešiams ar aštuoniems mėnesiams po viso to, vieną vakarą jiėjo Spring gatve.

254 Taigi, tiesiog jauna mergina, ji buvo savo paauglystėje, maždaug aštuoniolikos. Ji priėjo prie manęs, ir ji tarė: „Hope. . .“ Tai buvo mano žmona, ta, kuri išėjo. Ji tarė: „Aš norėčiau atrodyti taip, kaip Hope ir Irene“. Ji pasakė: „Žinai, jos niekada nebuvo išėjusios į pasaulį“. Pasakė: „Pasaulis uždeda tau žymę“. Tarė: „Aš atrodau grubi“. Tarė: „Taigi, aš nustojau naudoti makiažą ir kita, bet atrodau grubi. Net mano veido atspalvis, - ji sakė, - aš atrodau grubi“. Ji pasakė: „Jos atrodo tokios nekaltos ir švelnios“. Pasakė: „Norėčiau, kad niekada nebūčiau to padarius“.

255 Aš atsakiau: „Nele, Jėzaus Kristaus Kraujas apvalo nuo visų nuodėmių brangioji. Eik, tikėk tu“.

256 Vayne Bledsoe, daugelis iš čia pažįstate jį, mano artimas draugas, daugelį metų. Jis buvo girtuoklis. Jis atėjo čia su mano broliu Edvardu. Ir jis buvo girtas, ten gatvėje, aš pakėliau jį, kadangi policininkai ketino jį paimti. Ir aš atsivedžiau jį čia. Aš buvau pamokslininkas ir gyvenau čia, pas mamą ir tėtį, dar prieš vedybą. Ir aš jį paėmiau, paguldžiau į lovą. Aš miegojau. . . miegojau ant ištiesiamos sofos. Ten buvo dešimt mūsų, didelė krūvelė Branhamų, žinote. Mes turėjome keturis kambarius, ir mes turėjome tokias nedideles dvigubas lovas miegojimui. Taigi, aš turėjau seną ištiesiamą sofą ant kurios miegodavau. Aš ją *štai* taip ištraukiau ir—ir paguldžiau Vayne į lovą kartu su manimi. Girtas, turėjau jį užnešti į namus ir paguldyti.

257 Ir aš gulėjau ten. Paklausiau: „Vayne, ar tau štai taip, negėda dėl savęs?“

258 Ir jis atsakė: „Ah, Bili, nekalbėk taip su manim“.

Ir tuomet aš uždėjau ranką. Tariau: „Aš pasimelsiu už tave, Vayne. Telaimina tave Dievas“. Ir aš buvau jau išgelbėtas, o, manau kažkur jau apie metus.

259 Ir štai tuomet, netikėtai, lauke trinktelėjo taksi durys, ir kažkas labai stipriai beldėsi. „Broli Bili! Broli Bili!“ [Broliis Branhamas beldžia į sakyklą—Red.]

260 Pagalvojau: „Tai bent, Dieve mano, kažkas tikriausiai miršta“. Aš pašokau prie durų; griebiau savo seną apdarą ten, užsimečiau *štai* taip ant savo pižamos, ir uždengiau Vayne, nubėgau prie durų.

261 Girdėjos lyg būtų moteris. Aš atidariau duris, ir ši jauna mergina stovėjo prie durų. Ji paklausė: „O, ar galiu įeiti?“

Aš tariau: „Užcik“. Ir įjungiau šviesą.

262 Ir taigi, ji tiesiog štai taip verkė ir ji pasakė: „O, broli Bili, aš—aš—aš žuvus! Aš žuvus!“

263 Aš paklausiau: „Kas nutiko, Nele? Tave ištiko—ištiko širdies priepuolis?“

264 Ji atsakė: „Ne“. Tarė: „Broli Bili, ašėjau Spring gatve“. Ji pasakė: „Nuoširdžiai broli Bili! Nuoširdžiai, broli Bili, aš nenorėjau nieko blogo. Aš nenorėjau nieko blogo“.

265 Aš paklausiau: „Kas nutiko?“ Pagalvojau: „Ką man dabar su ja daryti?“ Aš nežinojau, ką daryti. Aš, tiesiog jaunas vaikinasis. Ir aš. . .

266 Pasakė: „O, broli Bili, - tarė, - aš tiesiog—aš tiesiog—aš tiesiog taip sutrikusi“.

Aš pasakiau: „Taigi, nurimk, sese. Papasakok man kas nutiko“.

267 Ir ji pasakė: „Na, - ji tarė, - ašėjau gatve, ir Redmanso salėje. . .“ Ir jie ten šeštadienio vakarais rengdavo šokius. Ir ji pasakė: „Aš turėjau tam tikros medžiagos,ėjau namo ir ruošiausi pasisiūti suknelę“. Ir ji sakė: „Aš išgirdau tą muziką“. Ir ji pasakė: „Žinai, - tarė, - aš sustojau tik minutėlei“. Ir sakė: „Tai darėsi vis geriau. Taigi aš pagalvojau: „Žinai ką, nieko neatsitiks jei aš čia pastovėsiu“.

268 Štai kur ji ir padarė savo klaidą - stabtelėjusi akimircai. Ji tiesiog klausėsi.

269 Tarė: „Na, aš pagalvosiu“. Pasakė: „O Viešpatie, Tu juk žinai, kad aš Tave myliu“. Pasakė: „Tu žinai, kad aš Tave myliu, Viešpatie. Bet aš tikrai prisimenu tuos laikus, kai aš su Lee laimėdavome visas tas taures ir taip toliau“. Pasakė: „Tai bent, aš prisimenu, kad mane žavėdavo ta muzika. Dabar jau ji nebežavi“.

270 O-oh, o-oh! Jūs tiesiog galvojate, kad ji netraukia. Ji jau pritraukė jus, tiesiai ten. Iš karto, kai tik jis to panorėjo, štai čia. Suprantate?

271 Kiek iš jūsų kada nors pažinojote Nele Sanders? Na, aš spėju, kad daugelis iš jūsų. Taip. Žinoma. Taigi jie—jie buvo—jie buvo. . .

272 Kalbėjo, ji pasakė: „Na, žinote ką?“ Tarė: „Galbūt, jei aš užlipsiu ten laiptais, - sakė, - galbūt aš galėsiu paliudyti kai kuriems iš jų“.

273 O! Matote, jūs jau esate šėtono žemėje. Laikykitės atokiau nuo to. „Venkite visokio blogio“.

274 Bet ji lipo laiptais, užlipo į patį viršų, ir stovėjo ten kelias minutes. Ir pirmas dalykas, žinote, ji buvo kažkokio vaikino glėbyje, šokių aikštelėje.

275 Tuomet ji atsipeikėjo. Ji stovėjo ten, verkė ir toliau sakė: „O, dabar aš prarasta, visam laikui. Aš . . .“

276 Aš pagalvoju: „Na, aš nelabai daug žinau iš Biblijos, bet aš tikiu, kad Jėzus pasakė tai: „Mano vardu jie išvarinės velnius“. Aš . . .“

277 Ir Vayne šiek tiek prablaivėjo, sėdėjo ten ir stebėjo. Suprantate? Taigi aš pasakiau: „Dabar, šėtone, aš nežinau, kas tu esi, bet dabar aš sakau tau, kad tai mano sesuo, ir tau nėra reikalo jos laikyti. Ji nenorėjo to daryti. Ji tiesiog stabtelėjo minutėlei“. Štai kur ji ir padarė klaidą. Aš pasakiau: „Bet tu turėsi išeiti iš jos. Tu girdi mane?“

278 Ir padėk man Dieve, žinant, prie Teismo užkardos. Tos pertvarinės durys pradėjo atsidarinėti ir užsidarinėti, savaime. „Trinkt, trinkt“, ten prie durų. „Trinkt, trinkt, trinkt“. Aš pagalvoju.

Ir ji pasakė: „Bili, pažvelk ten. Pažvelk ten“.

ir aš paklausiau: „Taip. Kas tai?“

Ji atsakė: „Aš nežinau“.

Aš atsakiau: „Aš irgi nežinau“.

279 Ir durys pradėjo užsidarinėti štai taip „trinkt-trinkt, trinkt“. Aš pagalvoju: „Kas čia nutiko? Kas nutiko?“

280 Aš vėl pažvelgiau, štai *taip*. Ir aš pasakiau: „Palik ją, šėtone! Jėzaus Vardu, išeik iš jos!“

281 Kai aš tai pasakiau, atrodė kaip didžiulis šikšnosparnis, maždaug *tokio* ilgio, pakilo iš už jos nugaros, su ilgais plaukais, kabančiais štai *taip* nuo sparnų ir nuo kojų. Pakilo, „Uuuuuh“. Pradėjo artėti tiesiai į mane, taip smarkiai, kaip tik gali.

282 Aš pasakiau: „O Viešpatie Dieve, Jėzaus Kristaus Kraujas te apsaugo mane nuo to“.

283 Ir Vayne pašoko lovoje, pažvelgė. Ir štai jis ten, tarsi didelis šešėlis, apsuko ratą aplink, skrisdamas virš lovos ir po lova. Vayne išlipo iš lovos ir kaip tik galėdamas greičiau išlėkė į kitą kambarį. Taigi mes . . .

284 Aš paėmiau Nele ir parvežiau ją namo. Grįžau, ir aš negalėjau . . .

285 Mama nuėjo ten ir iškratė paklodes ir visa kita. Lovoje nieko nebuvo. Kas tai buvo? Iš jos išėjo velnias. Kas atsitiko? Ji stabtelėjo tik akimirkai. Štai ir viskas.

286 Iš viso nesustokite. Kai Dievas įdeda Savo Žodį į jūsų širdį, tiesiog paimkite tą Kalaviją ir pradėkite kapoti bei kirsti. Aleliuja!

287 „Aš neturiu laiko laukti kažko kito. Ką tik perėjau, aš neturiu laiko net prisėsti“.

288 Jis pasakė: „Na, paimk mano lazda ir uždek ją ant kūdikio. Ir jei kas nors tave kalbins, neatsakyk jiems“.

289 Jei šėtonas sako: „Ei, žinai, ką tu jauti?“ Net nekalbėkite su juo. Tiesiog eikite toliau.

290 Šėtonas, žinote, šėtonas sako: „Bet tu žinai ką? Žinai, *tokie-ir-tokie*, kai jie gavo Šventąją Dvasią, pameni, jie—jie beveik neteko proto“. Net nekalbėkite su juo. Tiesiog eikite toliau. Jūs nežinote apie *tokius-ir-tokius*.

291 Tai jūs ir Dievas. Teisingai. Laikykitės Dievo. Jis patepa Savo tarnus. Aš turiu paskubėti. Dievas patepa savo tarnus. Suprantate?

292 Dabar, aš turiu praleisti keletą užrašų čia, bet aš norėčiau tai pasakyti. Čia, dabar klausykite atidžiai.

293 Mažoji panele, dabar klausykitės atidžiai.

294 Čia mes matome šėtono taktikas. Kaip mes matome? Taigi, aš čia turiu daug Rašto vietų, apie pranašus ir kita, kur jis ateidavo pas juos, ir pas įvairius žmones per visą Bibliją, ir darė tą patį. Tai visada yra jo taktika, kad pabandyti priversti žmones nepatikėti Dievo Žodžiu. Klausykite, jūs, kryžiaus karžygiai. Kai jūs nepatikite vienu Dievo Žodžiu, parašytu Biblijoje – jūs esate nuginkluotas.

295 Ar tiki tuo, brangioji?

296 Jūs esate nuginkluotas. Jūs pasiduodate, jūs medūza. Apsivilkite visa Dievo ginkluote. Amen. Mes esame mūšyje. Ką Dievas pasakė – yra tiesa. „Kiekvieno žmogaus žodis yra melas“. Suprantate? Bet kai tik jūs... priverčia jus paklausyti vieno dalyko – tai jo taktika, jūs esate nuginkluotas.

297 Kiek dalykų turėjo išklausti Ieva? Vieno. Iškart ten ji buvo nuginkluota. Ką padarė šėtonas? Įsibrovė tiesiai per jos protą į jos dvasią, ir ten ji buvo iškreipta. Ar taip? Ji buvo iškreipta tą pačią minutę, kai ji buvo nuginkluota, kai ji nepatikėjo Dievo Žodžiu. Gerai. Čia mes matome jo taktikas.

298 Dievo kariams įsakyta: „Užsidėkite visą Dievo ginkluotę“. Ar tai tiesa? Taigi, jeigu jūs norite užsirašyti šią Rašto vietą, tai Efeziečiams 6:10 ir 13. Supratote? Mes skaitėme tai prieš kurį laiką. Tai mūsų tema. Gerai. Atkreipkite dėmesį. „Užsidėkite visą Dievo ginkluotę“. Tegul... Ar turite šiek tiek

laiko? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Grįžkime atgal čia, minutėlei. Tiesiog pažūrėkime, kas yra visa Dievo ginkluotė. Gerai. Pradėkime nuo 10-os eilutės. Dabar atidžiai klausykitės. Suraskime visą Dievo ginkluotę. „Galiausiai, mano broliai. . .“ Taigi, aš žinau, kad aš. . . aš. . .

²⁹⁹ Dabar jau dvidešimt minučių iki dvyliktos, maždaug. Aš— aš nenorėjau. . . Aš nenorėjau šiandien mokyti jūsų per ilgai, bet aš— aš galbūt tik turėsiu kažkur viena pamokslą, kol aš leisiuosi į kai kurias savo keliones vasarai, suprantate.

³⁰⁰ Ir žinote ką? Žinote, kodėl aš tai darau? Aš jums pasakysiu. Anądien aš sapnavau sapną. Aš nesiruošiau jo pasakoti, bet tiesiog man atėjo mintis. Aš galbūt pasakysiu jį, po to kai Viešpats davė man išaiškinimus.

³⁰¹ Aš sapnavau, kad ruošiuosi perplaukti didelę upę, dėl misionieriško darbo. Ir taigi, pirma, aš buvau ten su savo žmona. . .

³⁰² Ir kiek iš jūsų kada nors pažinojo Džordžą Smitą, šešiasdešimt-sekundžių Smitą, čia, mieste? Džordžas Smitas, jo berniukas dirba čia policijos pajėgose. Jis, vargšas Džordžas, dabar alkoholikas. Bet jis buvo vienas iš geriausių kovotojų. Tai jis mane treniravo, prieš tai, kai aš nuėjau į krikščionišką jaunimo asociaciją, ir kitur. Jis mus treniravo. Ir jis buvo greitas, tikrai greitas. Jis buvo tik vidutinio svorio, šimto keturiasdešimt penkių svarų. Ir jis mane treniravo. Jis atsistodavo ten ir galėdavo paimti kumštį, *štai* taip, ir trenkti man tiesiai į pilvą, pakelti mane prie sienos, suprantate, bet, ir tai manęs netrikdė. Jis tiesiog treniravo mane, nebuvo nieko kito, tik treniruotė.

³⁰³ Ir tada aš— aš sapnavau, aną naktį, kad mačiau šešių sekundžių Smitą. Tai nebuvo regėjimas. Tai buvo sapnas. Ir aš mačiau šešių sekundžių Smitą, jauni vaikinai ėjo prieš jį, imtynėse. Ir jis, tas pagyvenęs vyras, maždaug, o, aš manau. . . Man penkiasdešimt dveji. Jam apie penkiasdešimt aštuonis, šešiasdešimt. Nė vienas iš tų jaunų vaikinų, jokiais būdais negalėjo jo paveikti. Jis tiesiog surišo juos į mazgą, *štai taip*, tiesiog paguldydavo juos ant grindų ir laikydavo savo rankomis.

³⁰⁴ Ir aš pagalvojau: „Tai keista“. Pagalvojau, kad mano žmona buvo su manimi, ir pasakiau: „Tai keista“. Aš pasakiau: „Žinai ką, Meda? Jis buvo mano treneris“.

Ji atsakė: „Aš— aš prisimenu tai, tu man pasakojai apie tai“.

³⁰⁵ Aš tariau: „Taip, būtent. Su jo puikiomis treniruotėmis aš laimėjau penkiolika profesionalių kovų, ir užbaigiau šią veiklą; kad pamokslauti Evangeliją“.

³⁰⁶ Tiesiog tuomet tai pasikeitė, ir aš pradėjau plaukti į kitą pusę. Bet kai aš keliavau, aš plaukiau motorine valtimi. Aš pažvelgiau, ir ten sėdėjo du mano broliai, įsitaisę kanojoje,

pasiruošę keliauti su manimi. Aš pasakiau: „Jūs negalite to daryti, broliai. A-ha. Aš turiu keliauti vienas“.

307 Ir priėjo valtininkas, jis tarė: „Štai jums valtis“, tikra balta plastikinė kanoja.

Aš pasakiau: „Ne. M-hm. Ne ta“.

308 Jis tarė: „Na, tu gali plaukti su ja į *šitą* pusę penkiasdešimties mylių per valandą“.

Aš atsakiau: „Bet aš turiu perplaukti į *tą* pusę“. Suprantate?

„Na, - jis pasakė, - keliauk su *šitais* vaikiniais“.

309 Aš tariau: „Jie ne valtininkai. Jie nedaug apie tai išmano. Jie tik susidomėję. Jie nenuplauks iki ten. Jie ten abu nuskęs. Jie tiesiog negali to daryti“.

Ir jis paklausė: „Ar tu . . . gali pasitikėti . . .?“

310 Aš tariau: „Klausyk, aš—aš daugiau išmanau apie valtis nei jie, ir aš nebandysiu perplaukti su štai tokia, iš tokios rūšies medžiagos“. Pasakiau: „Kad tai perplaukti, prireiks motorinės valties“. Aš pasakiau: „Prireiks kažko galingesnio nei ši“.

311 Ir aš matau, kaip jis dirščioja į vieną iš brolių, ir klausia: „Ar tu valtininkas?“

Broliai atsakė: „Taip“. Matote?

Aš pasakiau: „Tai netiesa“.

312 Ir valtininkas sugrižo. Jis tarė: „Pasakysiu ką tau daryti“. Pasakė: „Jie myli tave. Jie tiki tavimi. Bet, - pasakė, - jeigu tu bandysi perplaukti motorine valtimi, jie pabandys sekti tave su šia kanoja. Jie abu žus, suprantai“. Sakė: „Jie negali sekti paskui tave“.

Ir aš paklausiau: „Na, ką man daryti?“

313 Ir tas valtininkas priepilaukoje pasakė: „Tu sugrižk atgal *ten*“. Pasakė: „Visoje šalyje yra tik vienas mažas sandėlis, vienas mažas sandėlis. Ir tiesiog prikrauk gausiai atsargų, - pasakė, - ir jie pasiliks čia. Jie—jie pasiliks čia, kol tu—kol tu būsi išvykęs. Bet, - pasakė, - tu turėsi sukrauti atsargas“.

314 Ir aš tiesiog užsakinėjau visokių rūšių kopūstus, ropes, ridikėlius ir kitokius dalykus, sukroviau juos ten, štai taip. Tada aš pabudau.

315 Aš nežinojau kas tai buvo, bet dabar aš žinau. Suprantate, mes krauname atsargas, broliai. Tai gyvenimas, kur jūs turite eiti vienas.

316 Leo, tu atsimeni sapną, kurį tąkart sapnavai, kai pirmą kartą čia atvykai? [Brolis Leo Mercier sako: „Amen“—Red.] Apie piramidę, ir tu galvojai, kad tu užlipsi ten. Aš pasakiau: „Leo, joks žmogus čia neužlipa. Dievas turi ten užkelti žmogų. Tu užlipai į visas fizines sritis, į kurias tik galima užlipti“. Aš pasakiau: „Tu negali čia užlipti, Leo. Suprantai? Grižk žemyn.

Tiesiog pasakyk žmonėms, kad tai ateina iš Dievo“. Suprantate? Suprantate?

³¹⁷ Tai kažkas, nuo ko jūs—jūs negalite priklausyti, ant kiek geri būtų broliai ir sesės, ir mano bažnyčia, ir viskas, ir kokios bebūtų geros bažnyčios, ir broliai, visur.

³¹⁸ Taigi, aš negaliu laikytis nuošaliai nuo ten esančios bažnyčios. Kažkas sako: „Na, kodėl tu eini su tais žmonėmis, su tais trejybininkais, su visais *tais*, *anais*, ir *kitais*, ir su vienybininkais, Jėzaus Vardo, ir su visais kitais dalykais ten? Kodėl tu išviso susidedi su jais?“ Jie yra mano. Nesvarbu, ką jie padarė, jie yra mano. Jie yra mano sakykla.

³¹⁹ Kai Izraelis padarė tiek blogo, kol net Dievas pasakė Mozei: „Atsiskirk. Aš iš tavęs pradėsiu naują—naują gentį“.

³²⁰ Mozė atsistojo kelyje, tarė: „Prieš Tau paimant juos, paimk mane“.

³²¹ Nesvarbu, ką jie buvo padarę, štai paš ką aš esu siųstas. Jis siunčia Šviesą, kad šviestų ten, kur nėra Šviesos. Kur yra tamsa, ten ir turi būti Šviesa. Ir jūs turite būti su žmonėmis. Jūs turite stovėti su jais, nepaisant jų neteisybės, kad ir kaip būtų, jūs turite stovėti.

³²² Izraelis klydo taip, kaip tik galėjo klysti. Jie taip klydo, kol Dievas atsisakė jų. Bet Mozė, aš visada stebėjausi, kaip tai apskritai įvyko, bet Kristaus Dvasia - Mozėje. Suprantate?

³²³ Suprantate, mes visi klystame. Jis stojo už mus visus, kai mes buvome savo paklydime.

³²⁴ Nesvarbu, kad ir kaip jie klystų, neatsiskirkime ir neatsiribokime nuo nieko. Tol, kol mes galime laimėti sielą, eikime „išmintingi kaip žaltys, nekenksmingi kaip balandis“, suprantate, ir stenkimės laimėti kiekvieną sielą, kurią tik galime.

³²⁵ Taigi, štai ką aš sakau šį rytą - tai Maisto sandėliavimas. Maisto sandėliavimas, taigi, kad jūs turėtumėte ką valgyti, kad jūs turėtumėte kuo vaišintis. Paimkite Tai iš savo garsajuostės. Atsisėskite kambario vėsumoje. Galbūt, kai aš būsiu toli, jūs vis dar prisiminsite, kad šie dalykai yra tiesa. Atsisėskite savo kambaryje ir klausykitės. Suprantate? Ir tai yra Maistas, sandėliuojamas sandėliuose. Aš nežinau, kur bus ta kelionė, bet, kad ir kur ji būtų, Jis žino, kur Jis veda; aš nežinau, aš tiesiog seku paskui.

³²⁶ Taigi, ką Jis čia dabar pasakė? Klausykite atidžiai.

Galiausiai, mano broliai, būkite tvirti Viešpatyje ir jo galybės jėga.

. . . būkite tvirti . . . jo galybės jėga.

Apsiginkluokite visais Dievo ginklais, kad jūs galėtumėte išsilaukioti prieš velnio klastas.

Nes mes grumiamės ne su krauju ir kūnu, . . .

Šaudydami kulkas ir pjaustydami peiliais, suprantate, tai ne tai.

. . . bet su kunigaikštystėmis, valdžiomis, šių . . . tamsybių pasaulio valdovais, . . .

³²⁷ „Tamsybių valdovai“. Kas valdo pasaulį? Šėtonas. Žinoma. Kas yra visi šie vykstantys dalykai, visi šie vykstantys bedieviški dalykai, vykstantys čia aplinkui, ir šios vyriausybės, ir taip toliau? Visa tai šėtonas. Biblijoje taip pasakyta. Šėtonas valdo Jungtines Valstijas. Šėtonas valdė Vokietiją. Šėtonas valdo kiekvieną pasaulio tautą. Aš prieisiu prie to, tiesiog po kelių minučių, ir mes sužinosime ar jis valdo, ar ne. Ar . . . Kiekviena karalystė, kokia tik buvo ir kokia tik bus, kol Dievas įsteigs savo karalystę, yra valdoma šėtono.

³²⁸ Aš neturiu omenyje, kad visi ten dabar yra šėtonas. Yra ir dievobaimingų vyrų valdžios įstaigose.

³²⁹ Vienas toks bus čia, po keleto vakarų, tiesiai šia, parodys filmą čia su broliu Arganbraitu, šioje vietoje. Jis dirbo diplomatu maždaug penkiems skirtingiems prezidentams, brolis Rove. Ir jis yra . . . Jis bus čia, aš manau, maždaug antrą balandžio savaitę. Brolis Nevilas tai paskelbs. Ir jis yra nuostabus žmogus.

³³⁰ Jis sakė, kad gali kalbėti aštuoniomis skirtingomis kalbomis, aš manau. Bet kai jis gavo Šventąją Dvasią, jis neturėjo jokios kalbos, kuria galėtų kalbėti su Viešpačiu, taigi Viešpats tiesiog davė jam vieną, jis sakė, kad jis kalba su Juo ta kalba. Davė jam naują kalbą, kurios jis niekada neapraktikavo. Gerai.

. . . dvasinėmis blogio jėgomis aukštybėse.

Todėl . . .

³³¹ Taigi klausykite dabar, visi jūs kariai, tiesiog prieš mums pradėtant maldos eilę.

. . . pasiimkite . . . pasiimkite (v-i-s-a) visą (ne tik dalį) . . . visą Dievo ginkluotę, kad jūs galėtumėte piktąją dieną pasipriešinti . . .

Tai ta diena, kurioje mes gyvename.

. . . ir visa nugalėję, išsilaikyti.

Tad stovėkite . . .

³³² Amen. Supratote? Matai, brangioji? Kai jūs padarėte viską, ką jūs galite padaryti, kad išsilaikytumėte, tuomet stovėkite. Nejudėkite.

Tad stovėkite, susijusę savo strėnas . . .

³³³ Paklauskite šito. Klausykitės čia, kas tai yra. „Savo strėnas“. Tai jūsų vidurinė dalis, štai čia, suprantate.

. . . susijusę strėnas tiesa, . . .

334 Kas yra Tiesa? Dievo Žodis. Teisingai. „Tavo Žodis yra Tiesa“. Gerai.

. . . ir apsilikę teisumo šarvais;

335 Tai yra: „Daryti, kas teisinga“. Turėdami Dievo Žodį, savyje, darydami kas teisinga. „Teisumo šarvai“.

Ir apsiavę kojas ryžtu skleisti taikos evangeliją;

336 Eikite bet kur, į bet kurią vietą, bet kuriuo metu, apsiavę kojas Evangelija. Suprantate? Ir žiūrėkite:

Visais atvejais, visais atvejais, pasiimkite tikėjimo skydą, . . .

337 Tai tas, kuris atmuša strėles, suprantate, „Tikėjimo skydas“.

. . . su kuriuo užgesinsite visas ugningas piktojo strėles.

Ir pasiimkite išgelbėjimo šalną, . . .

338 Tai yra siela . . . Protas—protas čia, galva; apdengia galvą.

. . . ir—ir Dvasios kalaviją, kuris yra Dievo Žodis:

339 Kaip jūs ruošiatės ruošiatės uždėti tą šalną, ką jis daro? Tai apsauga. Iš ko pagamintas šalnas? Iš žalvario. Žalvaris net nepasiduoda grūdiniui; kietas, kietesnis už geležį. Žalvarinis galvos apdangalas, (kas?) - išgelbėjimas, pažinimas žinant tai, „Ir mano išgydymas ateina iš Dievo. Mano išgelbėjimas ateina iš Dievo. Mano patirtis atitinka Jo žodį, ne bažnyčios sampratai; Žodį!“ Amen. Štai taip. Apdengtas, su apsauga, išgelbėjimo šalnas - išgelbėjimas. Paimkite tai, tąda žygiuokite pirmyn. O, taigi, štai ką dabar mes turime daryti. Šėtono armija. . .

340 Taigi, žiūrėkite dabar, mes. . . Aš tiesiog turiu paskubėti, bet aš—aš turiu tai padaryti.

341 Šėtono armija atneša ligas. Štai kas yra šėtonas - jis naikintojas. Šėtonas, visa šėtono karalystė - tai ligos, mirtis, liūdesys, nervingumas ir rūpesčiai, viskas iš šėtono.

Dievas yra Gyvenimas, tikėjimas, džiaugsmas, ramybė, čia. Suprantate?

342 Taigi, tai dvi didžios jėgos, kurios susitelkia tiesiog dabar. Jos kovoja. Jos kovoja tiesiai čia pastate, tiesiog dabar. Jos kovoja, diena iš dienos, su jumis, kiekviena jėga.

343 Šėtonas, seka paskui jus, tas stiprus, didelis, karališkas, dvasingas Galijotas, bando išgašdinti jus iki mirties. Jis teisus, bet Dievas. . .

344 Jūs esate sutvirtinti, amen, Evangelija, apsijuosę strėnas Tiesos Žodžiu. Šlovė! Pamokslininke, štai kas tai yra. Išgelbėjimo šalnas; tikėjimo skydas; ir Kalavijas, mojuojate Jį savo rankoje! „Šėtone, aš ateinu susitikti su tavimi. Tu ateini prieš mane mokslo vardu. Tu ateini prieš mane kultūros vardu. Tu ateini prieš mane organizacijos vardu. Tu ateini prieš mane

to, ano ar kito vardu. Bet aš ateinu prieš tave Viešpaties, Izraelio Dievo Vardu. Aš išeinu prieš tave. Pasitrauk!“ Net pati mirtis negali išstovėti. Pradurkite joje skylę. Teisingai.

³⁴⁵ Šėtono armija atneša ligas, o Dievo armijai pavesta jas išvaryti. Amen. Štai taip. Kiekvieną kartą, kai šėtonas ką nors užmeta ant jūsų, Dievo armija išvaro jį. Amen. Išvarykite!

³⁴⁶ Tai ta pati technika, kurią panaudojo Dievas. Šėtonas panaudojo sunaikinimo armija - kad netikėtų Dievo Žodžiu, ir įsteigė sau geresnę karalystę, nei turėjo Mykolas, ir Dievas išvarė jį.

³⁴⁷ Dievo metodas - išvaryti blogį. Patraukti samprotavimus. Patraukti prietarus. Patraukti nerimą. Patraukti ligas. Patraukti nuodėmę. Amen. Jūs esate virš šito, prisikėlę Kristuje Jėzuje, sėdintys Dangiškosiose vietose, visi velniai po jūsų kojomis. Jeigu jis pradeda kišti iš ten galvą, ką . . .

³⁴⁸ Žinote, jūs esate miręs. Jūsų gyvenimas yra paslėptas. Kas yra *mirė*? Jūs esate miręs savo jausmams. Jūs esate miręs savo sąžinei. Jūsų paties žmogiška valia sakytų: „Taip, aš manau, kad aš . . .“ Miręs savo samprotavimams. Miręs visiems tiems dalykams. Ir jūs esate palaidotas Jėzaus Kristaus Vardu; ir prikeltas kartu su Juo. Ir kur yra Jis - ten ir jūs esate.

³⁴⁹ Kas atsitiko, kai jie, vienas iš tų abejojančių, pateko į Dangų? Dievas išvarė jį lauk. Ir ką Jis pasakė kariams, kurie yra prisikėlę Kristuje? „Kai ateina šėtonas, išspirkite jį lauk. Išvarykite jį lauk“. Kai Jėzus treniravo savo kariuomenę ir pavedė jiems eiti į pasaulio pakraščius: „Eikite į visą pasaulį, pamokslaukite Evangeliją kiekvienam kūriniui. Tas, kas patikės ir pasikrikštys bus išgelbėtas; kas netikės - bus pasmerktas. Ir šie ženklai lydės tikinčiuosius, Mano karius. Mano Vardu jie išvarinės velnius; kalbės naujomis kalbomis; ims gyvates ir jei išgers ką nors mirtino, tai jiems nepakenks; jeigu jie dės rankas ant ligonių - jie pasveiks.

Krikščionys karžygiai, pirmyn!
Žygiuokite į karą,
Jėzaus kryžių
nešdami prieš save.

³⁵⁰ „Aš esu nukryžiuotas su Juo, vis dėlto aš gyvenu; nebe aš gyvenu, bet Jis, kuris gyvena manyje“. Priekyje eina Žodis, Dievas kapoja, Savo aštriu dviašmeniu Kalaviju.

³⁵¹ Tuomet nenuostabu, kai Grantas užėmė Ričmondą, ir ta nedidukė pietietė moteris pamatė ateinantį Grantą, ją pagavo įkvėpimas. Ir ji pasakė:

Mano akys matė Viešpaties atėjimo šlovę;
Jis mindžioja vynuogių derlių, kur saugomos
rūstybės kekės;

Jis paleido lemtingą žaibą su Savo baisiai
greitu Kalaviju;
Jo būriai žygiuoja pirmyn.

³⁵² Amen. Kaip Grantas užėmė Ričmondą? Tiesiog kai jis priėjo prie jo. Amen. Štai kaip jis užėmė Ričmondą.

³⁵³ Štai kaip Dievo kariai paima nuodėmę, ligas; tiesiog kai jie prieina prie to. Amen. Tokiu būdu jie įveikia savo abejones, baimes ir kitus dalykus. Kai vienas iškyla, jie jį nukerta. „Pasitrauk iš kelio!“ O, tai bent! Štai taip. Dievas išvaro juos, kaip Jis tai padarė Danguje. Mūsų didis Vyriausiasis Kapitonas parodė mums, kaip tai buvo padaryta. Amen.

³⁵⁴ Roy Robersonas ir brolis Fankas, daugelis iš jūsų, čia esančių senų veteranų, žinote, kas yra tikras kapitonas.

³⁵⁵ Kartą aš . . . ši nedidelė Džefersonvilio gaisrinė čia. Užsidegė Pfau namas. Ir štai Džefersonvilio ugniagesių komanda stovėjo ten, apačioje, ir kapitonas vaikščiojo aplinkui, nurodinėjo: „Purkštelkite *čia* truputį vandens“. „Sp-sp-sp-sp“, kaip maža žarna štai čia. Štai atvyksta Klarksvilis, „Purkštelkite *čia* truputį vandens“. „Sp-sp-sp“. Pfau pastatas sudegė.

³⁵⁶ Jie paskambino į Luisvilį. Čia atvyko apmokyti vyrai. O, kaip tos sirenos kaukė ten!

³⁵⁷ Ir štai čia vyriausi kapitonai, iš ugniagesių komandos, sako: „Purkštelkite *čia* viršuje truputį vandens. Purkštelkite *čia* žemai šiek tiek vandens“. Netreniruoti vyrai.

³⁵⁸ Brolau, kai tik tas variklis sustojo, kas buvo kopėčių viršuje? Kapitonas. Kai tos kopėčios pakilo į viršų, jis pakilo kartu su jomis. Jis išdaužė langą, nors jis dar nebuvo priartėjęs prie lango. Jis griebė savo kirvį, metė jį į langą ir sušuko: „Pirmyn, vaikinai“. Ir ugnis buvo užgesinta per kelias minutes. Kapitonas!

³⁵⁹ Tai ne kapitonas, sakantis, „Purkštelk *čia* truputį vandens. Pabandykite šiek tiek *čia*“.

³⁶⁰ Bet: „Pirmyn, vaikinai!“ Amen. Jis parodė kelią. Jis parodė mums, kaip tai daroma.

³⁶¹ Pagalvojau, „Tai gerai apmokyta ugniagesių komanda, jie užgesino gaisrą per kelias minutes“. Kodėl? Jie ten turėjo kapitoną, kuris žinojo, ką daro.

³⁶² Broli, kalbėk ką tik nori apie visą savo teologiją. Jūsų žmogaus sukurtos denominacijos, jūsų organizacijos: Žaiskite su jomis.

Aš turiu Vyriausią Kapitoną, kuris pasakė man, kaip tai daryti.

Sakote, „Na, jei aš užuosiu tai, pajausiu tai“. O, nesąmonė!

³⁶³ Čia yra kelias, kur vyriausias Kapitonas pasakė, kad atlikta, Luko 4 skyriuje. Aš neturiu laiko tai perskaityti. Perskaitykite tai patys. Gerai. Luko 4-as skyrius, pradedant nuo 1-os eilutės.

364 Jis niekada nepasakė: „Taigi Aš jums pasakysiu. Jūs eikite štai *čia* ir sukurkite didelę organizaciją. Jūs pastatykite presbiterius, diakonus ir, ar pastatykite kardinolus ir vyskopus, ir pastatykite *tai*“. Jis niekada to nepasakė.

365 Kai šėtonas Jį sutiko, jis pasakė: „Taigi, Tu esi alkanas. Paversk šiuos akmenis duona“.

Jis atsakė: „Parašyta . . .“

366 Jis pasakė: „Štai *čia*, mes užkelsime Tave štai *čia*, ir kai ką Tau parodysime“.

„Bet parašyta . . .“

„Aš padarysiu *tai*, jeigu Tu padarysi *tai*“.

„Parašyta . . .“

367 Štai kaip pasakė Vyriausiasis Kapitonas, kad tai buvo padaryta. Kaip tai buvo padaryta sese? „Parašyta: „Jei jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks““. „Parašyta: „Mano Vardu jie išvarinės velnius““. Amen. Kas tai yra? „Parašyta!“ Tai kapitono įsakymai. „Parašyta: „Kiekvienas, kuris klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi Amžinąjį Gyvenimą“. Parašyta! Parašyta! Parašyta!“ Tai yra įsakymai. Tai yra karys. Tai kelias. Tai artilerija, kurią mes judame.

368 Ką jis padarė? Jis nuėjo tiesiai ten, prie Galijoto. Jis parodė . . . Kaip Dovydas parodė kariuomenei, kaip tai buvo padaryta? Kaip Dovydas parodė Izraeliui, kaip tai buvo padaryta? *Dovydas* reiškia „mylimasis, gelbėtojas“. Suprantate? Kaip Dovydas tai padarė? Jis pasakė: „Štai būdas, kaip tai daroma. Pasitikėkite Viešpaties Žodžiu“.

369 Ir Galijotas išėjo, tarė: „Žinai ką? Aš pakabinsiu tave ant šios ieties galo, ir aš sušersiu tave paukščiams“.

370 Jis atsakė: „Tu sutinki su manimi kaip organizacija. Tu sutinki su manimi kaip šiuolaikinis mokslininkas. Tu sutinki mane su savo didžiuliu keturiolikos pėdų kardu. Tu sutinki mane su žalvariniu šalmu, ir su skydo gabalu, kurio aš net negalėčiau pakelti nuo žemės. Tu sutinki su manimi, kaip ištreniruotas karys. Tu sutinki mane kaip Filosofijos Daktaras, Teisės Daktaras ir Teologijos Daktaras. Tu pasitinki mane su visu tuo. Bet aš ateinu Viešpaties, Izraelio Dievo, Vardu, ir šiandien aš nukirsiu galvą tau nuo pečių“. Amen. Tas nedidukas neužauga išėina prieš tą milžiną, bet jis žinojo, kur jis stovi.

Izraelis, tiesiog drebantis ten: „O, vargšas vaikinukas“.

Galijotas tarė: „Aš tau parodysiu, ką aš padarysiu“. Ir štai jis ateina.

371 Jis turėjo t-i-k-ė-j-i-m-ą, suprantate, į J-ė-z-ų, penki akmenys, penki akmeniukai. [„tikėjimas“ ir „Jėzus“ turi penkias raides anglų kalboje—Vert.] Vienas mažas akmenukas, nuo kurio jis ir pradėjo. sukdamas jį štai taip, Šventoji Dvasia laikė

nukreipusi tą akmenį, ir jis nuskriejo. Galijotas pargriuvo ant žemės. Štai kaip tai daroma.

³⁷² Tokiu būdu ir Jėzus pasakė, ką Jis pasakė. „Taigi, jeigu jūs, broliai, kurie išeinate darbuotis, jeigu jūs norite sužinoti, kaip nugalėti šiuos velnius, aš jums parodysiu, kaip tai daroma“.

³⁷³ Šėtonas pasakė: „Aš susitiksiu su tavimi“. Galijotas: „Aš parodysiu tau, ką aš galiu padaryti. Tu esi alkanas. Jei Tu esi Dievo Sūnus, aš mesiu Tau iššūkį. Tu sakai, kad Tu esi Dievo Sūnus. Aš mesiu Tau iššūkį. Jeigu Tu esi Dievo Sūnus, paversk šiuos akmenis duona. Valgyk; Tu esi alkanas. Ir jeigu Tu esi Dievo Sūnus, Tu turi galios tai padaryti“.

³⁷⁴ Jis atsakė: „Bet parašyta, taigi: „Žmogus bus gyvas ne vien duona“. O, štai tokiu būdu tai padarė Vyriausiasis Kapitonas.

Užkėlė Jį ant šventyklos viršūnės. Jis tarė: „Jei Tu šoksi žemyn, - pasakė, - Tu žinai, kad taip pat parašyta . . .“

³⁷⁵ Jis atsakė: „Taip“. Pasakė: „Vėl gi parašyta: „Negundyk Viešpaties, savo Dievo“. Matote, kaip Jis Save pavadino? „Viešpats, tavo Dievas“. Aha-a. „Negundyk Viešpaties, savo Dievo“, vėl gi parašyta“. Suprantate? O, tai bent!

³⁷⁶ Ką Jis padarė? Jis nugalėjo jį - Dievo Žodžiu. Velnio taktika yra, kad priversti jus netikėti Dievo Žodžiu. O Vyriausiasis Kapitonas pasakė: „Paimkite Dievo Žodį ir vykdykite Jį. Mano Vardu jie išvarinės velnius“.

³⁷⁷ O, šėtonas, jų vyriausiasis kapitonas, o, taip, žinote, kai kurios iš tų denominacijų bando jus įtikinti, kad jis turi skeltą kanopą, žinote, ir išsišakojusią uodegą, ir visa kita. Netikėkite tuo. Jis nėra toks. Ne, pone, broli. Jis yra įtaigus apgavikas. Netikėkite, kad jis tai turi. Jie tiesiog daro tik tam, kad jus atbaidytų. Tai ne velnias. Nuo pradžios, velnias neturi kanopų; aš labai tuo abejoju. Jis tiesiog dvasia. Velnias yra dvasia. Jis neturi skeltų kanopų ir kitų dalykų, kaip jūs bandote jį įsivaizduoti. Ne, ne.

³⁷⁸ Bet jis yra išmintingas. Broli, jis yra tikras išminčius, labai išsilavinęs, visada buvo, pasaulietinėje išmintyje. O, taip. Jis yra gražus. Organizavo savo armiją su pasaulietiška išmintimi, kol, broli, nebandykite—nebandykite kalbėti savo žodžių. Jums geriau žinoti, apie ką jūs kalbate, kai sutinkate vieną iš tų vyrų, sakančių: „Stebuklą dienos praėjo“. Ne, jis neturi—jis neturi skeltų kanopų. Jis, o, jis—jis—jis yra tiesiai iš seminarijos. Jis nublizgintas, broli. Aš turiu omenyje, kad jis yra protingas, Filosofijos Daktaras, Teisės Daktaras, Mokslų Daktaras. Suprantate? Ten viskas, jis tiesiog protingas, koks tik jis gali būti. Išmintingas, žinoma, jis yra žaltys, klastingiausias iš jų visų. Plaukai glotniai sušukuoti, broli, ir, aš turiu omenyje, apsirengęs, nė raukšlės ant švarko. Protingas, tiesiog toks išmintingas ir įžvalgas, koks tik gali būti. Teisingai.

379 Nekvailiokite su juo, nebent jūs žinote, apie ką jūs kalbate. Teisingai. O, bet mes žinome jo senas—jo senas taktikas. Mes žinome, ką jis bando padaryti: priversti mus netikėti Dievo Žodžiu.

380 Ir jis neturi skeltų kanopų. Ne, ne, ne. Taigi, mes žinome, kad jeigu jis neturi skeltų kanopų, tuomet jis turi būti kažkas kitas. Jis yra įtaigus apgavikas. Jis yra išmintingas, išsilavinęs, organizuotas. Broli, jis taip pat turi savo armiją.

381 Pažvelkite, kartą Šveicarijoje. Aš tiesiog negaliu rasti vietos, kur galėčiau sustoti, žmonės. Ten yra . . . Ten Šveicarijoje, štai ten ateina Vokiečių kariuomenė, žyg-. . . iėjo su svetimšaliais. Na, tai atrode kaip plytų siena; kiekvienas vyras buvo apmokytas, kiekviena ietis išsidėsčiusi štai *taip*, aštuonias ar dešimt pėdų priekyje. Ir jie išėjo prieš tuos vargšus šveicarų ten, ką jie turėjo? Jie buvo apsiginklavę geležtėmis nuo savo pjautuvų, lazdomis ir akmenimis, ir štai jie ten stovėjo. Jie buvo pasitraukę atgal. Tiesiai už kalvos buvo jų namai. Čia Šveicarijos armija išėjo susitikti su jais. Jie nieko jiems nepadarė. Jie tiesiog atėjo ir užėmė jų žemę.

382 Ką pasaulyje yra padaręs šis vaikas, tik vaikas? Šėtonas, štai kas, atimtų iš jos gyvybę, jeigu tik jis galėtų. Be abejo. Tai jis; prieš laiką. Suprantate?

383 Šveicarai nieko nepadarė. Jie buvo geri žmonės. Jie stengėsi apginti savo namus, ir jie stoji ten, kad apsigintų. Po kurio laiko, ten atsirado vienas, vardu Arnoldas von Vinkelris. Štai ateina ši armija. Jie visi buvo apsupti. Klausė: „Ką mes galime padaryti?“

384 Visur tiesiog galybė vyrų, gerai apmokytų. Tokiu būdu daro šėtonas. Gerai apmokytas, jo ietis nukreipta tiesiai į priekį, kiekvienas vyras rikiuotėje: vienas, du; vienas, du; tiesiog traukia link tos mažos kariuomenės. Tiesiog—tiesiog eina, tik tiek jiems ir reikėjo daryti, tiesiog paimti juos, kiekvieną – kalaviju. Jūs būtų persmeigę ietimis. Tai būtų Šveicarijos armijos pabaiga. Tai būtų viskas. Tiesiai už kalvos buvo jų namai ir mylimieji. Jų moterys būtų pagrobtos ir išprievartautos, ir jų jaunos dukterys, vaikai būtų nužudyti, namai sudeginti, ir viskas dingtų, paimtas maistas, galvijai ir kiti daiktai. Taip būtų buvę.

385 Kas atsitiko? Įkvėpimas pagavo vieną, vardu Arnoldas von Vinkelried. Jis tarė: „Šveicarijos vyrai, šią dieną aš mirštu už Šveicariją“. Amen. „Šią dieną aš mirštu už Šveicariją.“

Jie paklausė: „Ką tu darysi?“

386 Jis atsakė: „Jūs tiesiog sekite paskui mane ir kovokite su viskuo, ką turite“. Jis atsistojo ten; numetė savo ietį, mažą lazda, kurią jis laikė rankoje, štai *taip*. Ir sušuko, iškėlęs rankas į viršų, štai *taip*, ir nubėgo link ten, šaukdamas: „Kelią laisvei!“ Bėgo, kiek tik jis galėjo, tiesiai į kariuomenę. Ir, kai jis pribėgo, sugriebė visas ietis, kiek tik galėjo, ir susmeigė jas tiesiai sau į krūtinę, štai *taip*, ir mirė.

³⁸⁷ Prieš išvykdamas, jis jiems pasakė. Pasakė: „Ten, anapus, yra nedidukas namas, žmona ir keli vaikeliai, kuriuos aš palieku, nedidukas namas, kurį aš ką tik nusipirkau“. Ir tarė: „Aš—aš juos myliu, bet, šiandien aš mirštu už Šveicariją. Jis atidavė savo . . .“ Jis pasakė: „Aš atiduodu savo gyvybę, kad išgelbėčiau tautą“. Ir tai buvo didvyris. Nuo to laiko jie neturėjo karo. Tuo viskas ir baigėsi.

³⁸⁸ Tas parodytas heroizmas sutriuškino armiją, kol neliko . . . Kariuomenėje kilo sąmyšis. Šveicarai mėtė į juos akmenis, ir išvijo juos iš šalies; ir nuo to laiko niekada nebegrižo. Tai buvo prieš šimtus metų. Suprantate? Kodėl? Tai buvo didingas poelgis.

³⁸⁹ Bet, o, broli, vieną dieną, kai neišmanymas, prietaringumas, abejonės, nerimas ir baimės įvarė Dievo tautą į kampa, ten atsirado Vienas, vardu Jėzus Kristus: „Šią dieną aš mirštu už žmones“. Teisingai.

³⁹⁰ Ką Jis pasakė savo kariuomenei? „Sekite paskui mane ir kovokite su viskuo, ką jūs turite. Jei turite vėzdą, kovokite su vėzdu. Nebijokite. Jūs turite lazda, kovokite su lazda. Turite akmenį, kovokite su akmeniu, kad ir ką beturėtumėte“.

³⁹¹ Štai ką šiandien sako mūsų Vyriausias Kapitonas. „Aš paėmiau Dievo Žodį ir nugalėjau šėtoną ir jo jėgą“. Jis sukapojo jį į gabalus, amen, su tuo Žodžiu. Taigi, kad ir ką turite, jeigu turite tik vieną Žodį: „Viešpats, tavo Dievas, kuris išgydantis tave“, - kirskite jam. Sekite paskui. Amen. Sekite paskui mūsų Kapitoną. Taip, pone. Jis jį sukapojo.

³⁹² Šėtonas su savo didelėmis, gražiomis karalystėmis, ir dar daugiau grožio ir visa kita, viskas šiuolaikiška. Neturi su mumis jokio reikalo. Teisingai. Jis vis dar tebėra pats gudriausias iš visų lauko žvėrių. Taip, pone. Jėzus pasakė, kad šio pasaulio vaikai buvo išmintingesni už Dievo karalystės vaikus.

³⁹³ Taigi, šie du didys prieštaravimai. Mes ruošiamės . . . Aš turiu . . . turiu užbaigti. Šie du didys prieštaravimai susiduria tiesiog dabar. Tiesiog dabar yra ta valanda, kai ligos ir kiti dalykai ištiko pasaulį, kol medicinos mokslas nežino ką daryti, ir viskas. Nėra nieko, ir—ir mes tiesiog . . . Ir kariuomenė, ta mažoji Dievo armija, ir visa, yra įvaryta į kampa. Broli, tai laikas dar vienam Arnoldui von Vinkelridui. Tai laikas, laikas pasirodyti kitam Dievo vyrui. Laikas pasirodyti Elijui. Tai laikas, kad kažkas įvyktų.

³⁹⁴ Dievo armija, sutelkite savo protą. Nesustokite nei minutei, ir nemąstykite apie nieką, ką velnias galėtų jums pasiūlyti per jūsų pojūčius. Bet atminkite - Dievo Žodis niekada nesuklysta.

³⁹⁵ Šios dvi didžiulės kariuomenės! Kai priešas ateina kaip upės sraunuma, kaip kad ateina šiandien, ką Dievas pasakė, kad padarys? „Dievo Dvasia iškels prieš jį vėliavą“. Ar jūs esate vienas iš jų? Taip, pone.

³⁹⁶ Jokūbo 4:7 mus moko, aš neturiu laiko tai perskaityti, Jokūbo 4:7 mus moko, „pasipriešinkite velniui, ir, - jis tiesiog nepasitrauks, bet, - jis pabėgs“. „Pasipriešinkite velniui“. Kaip jūs pasipriešinate velniui? Tuo pačiu būdu, kaip mums liepė tai padaryti mūsų Vyriausiasis Kapitonas. Paimkite Dievo Žodį. Štai kaip jūs pasipriešinsite velniui, tai - Dievo Žodžiu. Vyriausiasis Kapitonas mums pasakė, kaip tai buvo padaryta. Gerai.

³⁹⁷ Taigi, užbaigdamas aš noriu pasakyti štai ką. Tas senas šėtonas, taigi, jūs manote, kad jis yra begėdis. Jūs manote, kad jis užpuls vaiką? Jis užpuls bet ką. Jis užpuolė Jėzų Kristų. Jis puolė Jį trimis smarkiais išpuoliais. Ar jūs tai žinote? Šėtonas puolė ne tik vieną kartą. Jis užpuls jus liga, tada štai jis sugrįš ir užpuls jus, pasakys jums: „Stebuklų dienos praėjo. Tu nebuvai išgydytas. Nieko Tame nėra“. Žinote, kad tai tiesa?

³⁹⁸ Jis puolė Jėzų tris kartus. Tris smarkūs puolimai, jis užpuolė Jį savo netikėjimu Dievo Žodžiu. Jėzus buvo Žodis. Žinoma, jis tuo nepatikėjo. „Jei Tu esi. . . Jei Tu esi. . .“ Štai jis ateina, stiprūs išpuoliai, kaip kartais priešas šiandien. Štai jie ateina, tarė: „Jei Tu esi Dievo Sūnus, parodyk man stebuklą. Leisk man pamatyti, kaip tai vyks“. Broli, trys stiprios atakos, jis prisistatė: „Jei Tu. . . Jei Tu esi. . .“

³⁹⁹ Taigi, ką padarė Jėzus? Jėzus buvo Dievo Žodis. Jis buvo Žodis. Jis puolė Žodį. Šlovė! Aš—aš tiesiog pradėdau. . . tiesiog gerai jaučiuosi, pamokslaudamas dabar, nuoširdžiai. Teisingai. Jėzus yra Žodis. „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis gyveno, tapo kūnu ir gyveno. . .“ Jėzus buvo Žodis. Ką Jis padarė? Jis sukapojo jį į gabalus. O, tai bent! Aš ketinu užbaigti. Ką Jėzus padarė? Jis buvo Žodis. Taigi, Žodžiu Jis atkirto šėtono stiprius išpuolius. Jis įlėkė ten kaip para-, šturmuojantis būrys, ar kažkas panašaus į tai, įlėkė į Jėzų, į Žodį, štai taip. O Jėzus paėmė tą Žodį ir supjaustė jį į gabalus. Aleliuja! Žinoma, supjaustė jį į gabalus, nugalėjo jį Žodžiu.

⁴⁰⁰ Matote jo puolimą? Žiūrėkite, klausykitės atidžiai, užbaigimui. Kas yra jo puolimas? Nepatikėjimas Dievo Žodžiu - tai jo puolimas. Štai, ar jūs galite pamatyti didžiausią kada nors vykusią kovą? Yra tik dvi jėgos: šėtono ir Dievo. Ir koks yra šėtono ginklas, nukreiptas prieš jus? Tai pabandyti priversti jus nepatikėti savo Ginklu. Jis nuginkluoja jus. Paklausykite labai ramiai dabar. Paklausykite. Jei jam pavyksta įtikinti jus nepatikėti jūsų Ginklo lygiavertiškumu, jeigu jam pavyksta įtikinti jus, kad jūsų Ginklas yra nepakankamai stiprus - jis jus nuginklavo.

⁴⁰¹ O, broli Nevilai, aš tikiuosi, kad mes niekada to nepaliksime.

⁴⁰² Pažvelkite, jis nuginklavo jus, kai jis įtikino jus nepatikėti tuo Ginklu. Kai jūs Jį padedate, tuo jūsų kova užbaigta, jūs esate

nugalėtas. Laikykite tą Ginklą, nepadėkite Jo. Mes matome jo netikėjimą. Tegul . . .

Dabar noriu pasakyti dar vieną dalyką, tik minutėlę.

⁴⁰³ Rusija. Aš noriu tai pasakyti čia esančių veteranų labui, ir taip toliau, ir jums, studijuojantiems Bibliją. Kodėl jūs jaudinatės ir šūkaujate dėl Rusijos? Huh! Ar jūs kada girdėjote, kad aš liepčiau jums statyti slėptuves nuo bombų, ar ne? Ko jūs jaudinatės dėl Rusijos? Rusija yra niekas. Jie nesiruošia laimėti karų. Jie nesiruošia užkariauti pasaulio. Komunizmas neužkariaus pasaulio. Kas jums nutiko žmonės? Ar gali neišsipildyti Dievo Žodis?

⁴⁰⁴ Klausykite, tai dabar įrašoma, aš kalbu pasauliui, ten, kur iškeliaus šios garsajuostės. Ir jums žmonės, esantiems čia, nesvarbu kas nutiks su manimi, jūs tikėkite tu.

⁴⁰⁵ Rusija, komunizmas, nieko neužkariauja. Dievo Žodis negali neišsipildyti. Romos katalikybė užkariaus pasaulį.

⁴⁰⁶ Paimkime Danieliaus regėjimą. Tai Dievo Žodis. „Tu, O Danieliau . . .“, ar „Tu, karaliau Nebukadnezarai, esi ši auksinė galva“, Babilonas. „Po tavęs seks kita karalystė, kuri yra sidabras“, suprantate, kuri yra Medų Persija. Dar kita buvo Graikija, Aleksandras Didysis. Sekanti atėjo Roma. Ir ten nieko nebuvo pasakyta apie komunizmą. Roma užkariavo pasaulį.

⁴⁰⁷ Jėzus Kristus gimė Romos karalystėje ir pirmojo Jo atėjimo čia metu, buvo persekiojamas Romos karalystės. Ir per Jo antrąjį Atėjimą, ateinantį dabar, Jo Žinią yra persekiojama Romos denominacija, kuri yra visų jų motina. Ir kai Jis sugrįš, Jis sugrįš sunaikinti tą Romos karalystę, kur žydai visada laukė, kad Jis ateis ir sunaikins Romos karalystę.

⁴⁰⁸ Katalikų hierarchija su visomis pasaulio denominacijomis, tiesiog dabar susijungia kaip organizacija, kaip bažnyčių sąjunga, organizuojasi kartu. Tai nėra Rusija. Tai - Roma. TAIP SAKO VIESPATS. Taip. Parodykite man Raštą, kur viešpatauja komunizmas ar kas nors kitas, išskyrus Romą.

⁴⁰⁹ Ar Medų Persija pakeitė Nebukadnezarą? Žinoma. Ar Graikija pakeitė juos? Taip. Ar tuomet, po jų Roma užėmė valdžią? Ar ji nesuskilo į dešimt Osmanų imperijų, kaip kad mes turime dabar?

⁴¹⁰ *Eizenhaueris*, kuris reiškia „geležis“. *Chruščiovas* - reiškia „molis“, argi jie čia turėjo savo susitikimą? Ir Chruščiovas nusiavė batą, [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą—Red.] kad visiems būtų aišku ir suprantama, trenkė į stalą, štai *taip*, kad parodytų žmonėms. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą].

⁴¹¹ Na, kas šiandien nutiko žmonėms? Kur pasidėjo tikėjimas? Na, argi jūs netikite, kad Dievo Žodis yra Tiesa? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Ir to dalyko Čia nėra. Kas nutiko šiandien

pamokslininkams? „Komunizmas!“ Kiekvienas pamokslininkas čia, bando kovoti su komunizmu. Komunizmas, niekas!

412 Dalykas, kuriuo velnias mojuoja tiesiai prieš jūsų nosį, ir nežinote to; tai yra Romos katalikybė – denominacizmas. Ir Roma yra denominacijų motina. Biblijoje sakoma: „Ji buvo prostitutė, ir jos dukterys buvo ištvirkėlės“, – prieš Dievą, prieš Jo Žodį.

413 Kareiviai, paimkite Žodį. Gailestingumo angelai – stovėkite su tuo Žodžiu. Vieną dieną aš mirsiu, bet šis Žodis negali pražūti. Ir jūs, jaunesni žmonės, jei tai neįvyks mano kartoje – jūs pamatysite. Štai tas dalykas.

414 Ar jūs girdėjote naujienas ši ryta? Ponia Kenedi ruošiasi susitikti su popiežiumi, ir ką popiežius pasakė? Suprantate, visos pasaulio religijos! O! Na, gal mes pakalbėsime apie tai šiek tiek daugiau, kitą sekmadienį.

415 Suprantate, nesijaudinkite dėl Rusijos. Rusija yra mažas akmenukas paplūdimyje. Nesijaudinkite dėl komunizmo. Jūs stebėkite katalikybę, kai ji jungiasi su bažnyčiomis. Šventajame Rašte nieko nerašoma apie komunizmą, valdantį pasaulį.

416 Ir aš eisiu su Žodžiu, nepaisydamas to, kas vyksta. Tai Žodis, kuriuo aš tikiu. Tai katalikybė užvaldo pasaulį. Ir katalikybė yra organizacijos motina. Iki Romos, niekada nebuvo jokios organizacijos, ir kiekviena jų išeina iš jos. Ir Biblijoje tai pasakyta: „Ji buvo ištvirkėlių motina“. Aš vėl galėčiau pusę dienos pasilikti prie to, bet manau, kad aš judėsiu toliau.

417 Kai priešas mus užpuola, tuomet: „O, sakau tau, turėtum prisijungti prie mūsų. . .“ Ką jūs ketinate daryti, atsitraukti, eiti į kompromisą? Ne, tikras karys to nedarys. Ne, pone.

418 Ką tuomet mes darome? Protas: „Tegul protas, kuris buvo Kristuje. . .“ Ar taip pasakyta Biblijoje? „Protas, kuris buvo Kristuje – tebūna su jumis“. Kojų protą Jis turėjo? Stovėkite su Žodžiu. Teisingai. Stovėkite su Žodžiu, Tėvo Žodžiu, ir kiekvieną kartą nugalint priešą. Taigi, kai priešas puola ir bando pasakyti, kad jūs turite daryti *ta* ir *ana*, ką jūs ruošiatės daryti? Stovėkite su Žodžiu. Teisingai.

419 Ką tuomet jūs norite daryti? Pasiimkite Žodį. Kas yra Žodis? Čia Biblijoje pasakyta. Mes ką tik perskaitėme. Nes Dievo Dvasia yra Žodis. Suprantate? Pažvelkite čia. „Ir pasiimkite išgelbėjimo šalną, ir kalaviją – Dvasios kalaviją“. Dvasios kalaviją! Ką? Dvasia, kuri pereina per jūsų protą, ir įeina į jus, ir tas Dvasios Kalavijas yra Dievo Žodis.

420 Kuo ši Dvasia kovoja? Ar Šventoji Dvasia kovoja pojūčiais, jausmais? [Susirinkimas sako: „Žodžiu“—Red.] Žodžiu; širdimi! Fju! Šlovė! Kuo Ji kovoja? Jausmais? Žodžiu! Žodžiu! Pasakykite tai – Žodžiu! Žodžiu! Dievo Žodžiu – štai kuo kovoja Dvasia.

421 Dievo Dvasia prieina tiesiai prie šėtono ir sako: „Parašyta!“ Amen! „Parašyta!“ Ir šėtonas pasitraukia.

422 Ką mes darome? Paimame Kalaviją, kuris yra Dievo Žodis, ištraukiame Jį (kuo?) – tikėjimo ranka, tvirta tikėjimo ranka, dviašmenį Kalaviją. Biblijoje sakoma, Hebrajams 4: „Tai–Tai yra dviašmenis Kalavijas“, kertantis iš kairės ir dešinės.

423 Broli, ką jis daro? Paimkite Žodį. Paimkite Dvasią, tegul Dvasia įeina į jūsų širdį. Atverkite savo protą ir sakykite: „Tavo Žodis yra tiesa“. Taigi, padarykite tai, sese. „Tavo Žodis yra tiesa“.

424 „Viešpatie, aš nekreipsiu jokio dėmesio į tai, kaip aš jaučiuosi, ką aš ar kas nors sako. Aš užtaisau, aš išsprogdinu visus savo kelius, visą nervingumą, abejones ir netikėjimą, kuriuos kada nors aš turėjau. Kiekvieną jausmą, kuri aš kada nors turėjau, visas ligas, kurias aš kada nors turėjau, visa kita, ką aš kada nors turėjau – aš visa tai išsprogdinu. Aš visa tai apeinu. Aš einu tiesiai į savo dvasią. O Viešpatie, nuženk. Tu sakei, kad Tu davei man laisvos valios pasirinkimą“.

„Tu esi Mano sūnus“.

425 „Gerai, aš atveriu savo širdį ir protą. Įeik, Viešpatie Jėzau“.

426 Ir pačiuokite Tikėjimą, tą Dvasios Kalaviją: „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Šaukite: „Aleliuja!“ Amen. Tuomet nukirskite kiekvieną priešą, esantį prieš jus. Amen. Štai taip. Nukirskite kiekvieną priešą. Jei sena šurpi dvasia, verčia jus jaustis... Nukirskite tą dalyką Viešpaties Žodžiu.

Bet mūsų stiprybė yra: „Viešpaties džiaugsmas yra mano stiprybė“.

427 „Eik šalin nuo manęs“. Taukšt! Kirskite jį Žodžiui. Ar tai būtų demonas, ar tai būtų priešas, ar tai būtų liga, ar tai būtų negalia, kas tai bebūtų, paimkite tą Žodį ir ištraukite Jį su Kalaviju. Ir jei kirsite jam vieną kartą, ir atrodo, kad jis nejuda, kirskite dar kartą, ir dar kartą, ir dar kartą. Ir daužykite tol, kol jūs išmušite skylę, tarsi mažas viščiukas, kuris pats prasimuša; ar erelis, kas jūs esate. Prasimuškite tiesiai pro tą seną ligos kiautą. Išsikirskite sau kelią, ir sakykite: „Aleliuja! Kur sekantis?“ Amen. Tai kova. Tai karys. Tai kryžiaus karžygyys. Taip, pone. Sunaikinkite visus priešus.

428 Kodėl? Kodėl? Mes – iš anksto paskirta, karališkoji Abrahamo sėkla. Kai Abrahamas atsisakė visko, kas prieštaravo Dievo Žodžiui, jis praskirto sau kelią tiesiai per visas kliūtis, kurios pasitaikydavo prieš jį. Jie kalbėjo: „Tavo žmona per sena“. Jis tiesiog nukirto tai, patraukdamas iš kelio. Šėtonas sakė: „Tu negali padaryti *to*. Tu negali padaryti *ano*“. Abrahamas nukirto tai, patraukdamas iš kelio. Jis daužė tai, ir daužė tai, kol praskirto kelią.

„Kur toliau, Viešpatie?“

429 „Perkelk savo palapinę čia“. Jis nuėjo ir pastatė Jam ten aukurą.

430 Užkopė ten, ir šėtonas priėjęs tarė: „Taigi, aš tau pasakysiu, kad tai nėra tinkama vieta“.

„Aš pasiliksiu čia. Pasitrauk nuo mano žemės“. Jis tarė: „Aleliuja!“

431 Lotas tarė: „Geriau tu ateik čia. Mes čia gerai leidžiame laiką. Mes visi čia turime savo organizaciją. Na, mano žmona yra literatų draugijos vadovė ir viso kito mieste. Aš tau sakau, turėtum ateiti čia“.

Sarah tarė: „Abrahamai . . .“

432 „Užsičiaupk, Sarah“. Aleliuja! „Atsistok čia. Čia, kur Dievas mane pastatė. Tiesiai čia, kur aš stoviu“.

433 Štai čia, kur Dievas pastatė mane:

Visi skelbkite Jėzaus Vardo jėgą!
Tegul puola kniūbsčiai Angelai;
Atneškite karališką karūną,
Ir karūnuokite Jį - visų Viešpatį.

Ant Kristaus, tvirtos Uolos, aš stoviu;
Visas kitas pagrindas tik grimztantis smėlis,
Visas kitas pagrindas tik grimztantis smėlis.

434 Net pati mirtis, visa kita, yra grimztantis smėlis. Ant Kristaus, tvirtos Uolos, aš stoviu.

435 „Karališkoji Abrahamo Sėkla“. Karališkoji Sėkla! Na, Anglijos rinktinė kariuomenė yra Anglijos karališkasis orumas, karališkas kraujas, viskas. Ir Kristaus karališkoji Sėkla yra Šventosios Dvasios pripildyta Bažnyčia, pripildyta Šventosios Dvasios. Kas? Karališkoji Sėkla, pagal pažadą, ne pagal pojūčius. Bet pagal Dievo pažadą, jie stovi su Dievo Žodžiu ir prasikerta savo kelią, šaukdami: „Aleliuja!“

Net mirtis ateina ir sako: „Jis jau lipa ant kulnų“.

436 Sako: „Atsitrauk, Jordane. Aš pereinu“. Prasikirdami kelią tiesiai į pažadėtąją Žemę. Amen.

437 Kas nutinka, kai baigiasi mūšis? Aš jau užbaigiu, tikrai užtenka. Kai visa kova pasibaigė, ir šventieji žygiuoja Namu, aš noriu jūsų kai ko paklausti, kas nutiko?

438 Kas nutiko, kai Hitleris įžengė į Prancūziją? Na, jie sakė, kad jie negalėjo matyti padangės, tam tikra laiką, dėl lėktuvų. Vokiečiai žygiuoja žąsies žingsniu. [Brolis Branhamas du kartus žygiuoja žąsies žingsniu ant pakylų—Red.] Suprantate, jie stovėjo,ėjo pro šalį, švėsdami pergalę.

439 Kai Stalinas atėjo į Rusiją, keletą mylių, vienas už kito, kiekvienas tankas tiesiog šiek tiek atsilikdamas vienas nuo kito, tiesiog bombardavo Berlyną, kol iš jo nebeliko nieko. Štai ir viskas. Ir kai jie nuvyko, ir tie vokiečių . . . Tie rusų kareiviai

švęsdami, jie įėjo su tuo, žinote, tuo šie tiek juokingu dalyku, kurį jie daro. Aš mačiau tai filme, kartą Londone, kaip jie įeina, tikrame filme, kur tai įvyko, kaip jie įeina, švęsdami. O, tai bent!

⁴⁴⁰ Kai mes išgirdome, kad karas baigėsi, mes šaukėme, švilpėme švilpukais. Kai grįžo didvyriai, mes juos ten sutikome. Jie klykė. Jie šūkavo. Aš turėjau pusbrolių, kuris ten buvo, pasakojo, kai jie sugrižo, visi seni. . . Veteranai, kurie buvo taip sužaloti, jie negalėjo atsikelti iš lovos, taigi jie tiesiog užvilko juos ten ant laivo viršaus, kai jie atvyko, kad pamatytų stovinčią Laisvės statulą. Pasakojo: „Tie didingi, stiprūs vyrai, stovėję ten, jie tiesiog verkė ir pargriuvo štai *taip*, kai jie pamatė tą Laisvės statulą“. Ketverius metus jie buvo toli nuo namų, kovojo, patyrė mūšio šoką, ir visa kita. Bet jie žinojo, kad žmona, mylimoji, ir mama, tėtis, ir vaikai, visi, kuriuos jie mylėjo, buvo tiesiai už Laisvės statulos. Ji simbolizavo tai, už ką jie kovojo. O, nuskambėjo švilpukai, ir Niujorkas šūkavo, viskas, kai tie didvyriai įėjo žygiuodami. Tai bus antraeilis dalykas.

⁴⁴¹ Kartą, kai Cezaris, po didelio mūšio, jis pasakė: „Aš noriu, kad mano įžymus karys jotų šalia manęs šioje didingoje, pergales prieš mūsų priešą, šventėje“. Ir kiekvienas karininkas išgražino savo plunksnas ir nušveitė savo skydus, ir pražygiavo, žinote, štai *taip*, kaip—kaip tikri kareiviai, štai *taip*. Po kurio laiko prieina nedidukas, pagyvenęs vyrukas, su randu. Tai bent! Jis tik štai *taip* pažiūrėjo pakėlęs akis, ir ėjo toliau. Cezaris pasakė: „Palauk minutėlę. Palauk minutėlę. Tu, – net neapsirengęs kaip karininkas, pasakė, – ateik čia“. Paklausė: „Iš kur gavai tuos randus?“

Jis atsakė: „Ten mūšio lauke“.

⁴⁴² Pasakė: „Lipk čia. Aš noriu, kad tu stovėtum šalia manęs“. Kodėl? Jis parodė, kad jis buvo kovoje.

⁴⁴³ O Dieve, pasigailėk žmogaus, kuris susižalojo ranką, atidarydamas skardinę ir gauna pagyrimą. Aš noriu turėti mūšio randus. Kaip sakė Paulius: „Aš nešioju savo kūne Jėzaus Kristaus žymes“. Štai kodėl aš noriu kovoti mūšio lauke.

⁴⁴⁴ Vieną dieną, kai ateis mūsų didis Vyriausias Kapitonas, Kuris mus apginklavo, Kuris davė mums Dievo šarvus – Šventąją Dvasią, davė mums Savo Žodį, kad galėtume kovoti, stovėti ten; kai mūsų didysis Vyriausiasis Kapitonas atjos, aš noriu įlipti į vežimą ir joti su Juo Namu, ar jūs nenorite? Tuomet, kai aš paimsiu savo senyvą žmoną už rankos, apsižvalgysiu čia ir pamatysiu savo brolius ir jų žmonas, ir jų vaikus, kai mes pradėsime eiti per tas Dievo dausas, ir angelai užpildys orą himnais, viršuje štai *taip*, kalbant apie šventimą!

⁴⁴⁵ Ir kai kova pasibaigs, mes nešiosime karūnas. O, tai bent! O, kryžiaus kariai, ši rytą, ištraukite čia tą tikėjimo ranką, ir paimkite šį Ginklą.

446 Ką apie tai, sese, ar esi pasiruošusi? Ištraukite tą Ginklą, sakykite: „Dieve, man nesvarbu, ką–ką man pasakė velnias, ar kiek kas nors kitas prikalbėjo šį rytą, aš tikiu, aš tikiu“.

447 Kaip aš sakiau anądien, šiek tiek. . . Aš manau prieš kelis sekmadenius, čia buvo žmogus, kuris susapnavo sapną. Jis sapnavo, kad prie jo pribėgo toks mažytis velniukas. Jis pasakė: „B-u!“ Ir jis atšoko atgal, velnias darėsi vis didesnis. „B-u!“ Ir jis atšoko atgal, ir velnias dar labiau didėjo. Galiausiai velnias pasidarė toks didelis kaip ir jis, ketino jį nugalėti. Jis žinojo, kad jam reikia kažko, su kuo jis galėtų kovoti prieš jį, jis apsižvalgė aplinkui. Jis nerado nieko, su kuo galėtų kovoti. Jis tiesiog paėmė Bibliją. Ir velnias pasakė: „B-u!“ Jis atsakė: „B-u!“ tiesiai atgal jam, ir velnias mažėjo, ir mažėjo, ir mažėjo. Ir galiausiai jis mirtinai užmušė jį Žodžiu.

448 Jūs esate karys, ar ne, sese? Paimkite tą Žodį ir sakykite: „Parašyta“. Amen. „Aš nesiruošiu mirti. Aš gyvensiu. Aš sėdėsiu tiesiog čia bažnyčioje, su likusiais, ir šlovinsiu Dievą už Jo gerumą“.

449 Jūs tuo tikite, šventieji? Amen.

Palenkime savo galvas.

450 O Viešpatie Dieve, dangaus ir žemės Kūrėjau, tebūnie šiandien žinoma, kad Tu vis dar tebesi Dievas. Nesvarbu kiek aš pamokslaučiau, kiek daug visko sakyčiau, Viešpatie, Žodis iš Tavęs - išspręs viską.

451 Štai čia guli šios nosinaitės, atstovaujantios sergančius žmones. Aš meldžiu Tave, Dangiškasis Tėve, kad Tavo palaiminimai ir galia ilsėtusi ant kiekvienos iš jų, kai aš dedu ant jų rankas. Dieve, Jėzaus Kristaus Vardu, aš meldžiu, kad Tu pateptum šias nosinaites Savo šventu Artumu, nes taip parašyta Žodyje. Nieko nėra prieš Žodį. Bet Žodyje parašyta, kad: „Jie paėmė nuo Pauliaus kūno skepetaites ir prijuostes. Iš žmonių išeidavo netyros dvasios, ir jie išgydavo nuo įvairių ligų“. Taigi, mes nesame Šventas Paulius, bet Tu vis dar esi Dievas, ir Tu vis dar esi ta pati Šventoji Dvasia. Aš dedu savo rankas ant šių nosinaičių, Viešpatie Jėzaus Vardu, ir prašau, kad Tu palaimintum ir išgydytum kiekvieną iš jų.

452 Ir, Dieve, čia, lovoje guli, guli - tik vaikas, tiesiog graži mergaitė. Ji negali gyventi, Viešpatie. Šėtonas padarė jai pikta. Ir mylimi šios žemės gydytojai, be abejo, labai stengėsi išgelbėti vaiką. Jie tiesiog negali to padaryti. Jie nežino ką daryti. Jie daugiau nieko negali padaryti. Bet, Viešpatie, aš toks laimingas, kad čia yra parašytas dar vienas skyrius. Mes galime atversti kitą puslapį, ir šiame puslapyje mes matome ateinantį Didį Gydytoją. Mes kviečiame Jį šį rytą pasitarimui.

453 Dabar, Viešpatie, argi čia, Tavo Žodyje, nėra parašyta, kad: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“? Viešpatie, jeigu aš nesu tikintis, padaryk mane dabar tikinčiu. Jei ši mergaitė nėra

tikinti, padaryk ją dabar tikinčia. „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki; jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“. Taip pat parašyta: „Mano Vardu jie išvarinės velnius“. Viešpatie, tai—tai yra Tavo Žodžiai. Jie yra Tavo. Tai Tavo Žodis. Ir dabar kaip Tavo tarnas . . .

454 Kaip Tu sakei: „Jei du ar trys iš jūsų susirinks kartu, Aš būsiu jų tarpe; ir jeigu jūs susitarsite, kaip dėl vieno dalyko, ir prašysite - jūs tai gausite“.

455 Dieve, šis vaikas tikriausiai vienas iš labiausiai sergančių šiame pastate, ši rytą, kadangi ji ilgiau nebegali gyventi be Tavęs, ir ji yra labiausiai serganti. Taigi, mes visi, susitarę, kaip kiekvienas karys, stovime čia. Ir šioje grupėje stovi karališkoji Abrahamo Sėkla.

456 Dabar mes žygiuojame link šėtone. Ir pasiruošk bėgti, šėtone, kadangi mūsų šarvai spindi, vėliavos plazda; vyrai ir moterys, laikydami kalavijus, dabar žygiuoja į priekį prieš tave, dėl šios mergaitės. Išeik iš jos, šėtone. Palik tą vaiką. Kaip gyvojo Dievo armija, mes metame tau iššūkį. Palik ją, Jėzaus Kristaus Vardu.

457 Aš einu, uždėti ant jos rankų. Ir, šėtone, tu surišai šį vaiką, tu padarei šį blogį. Aš žinau, kad tu esi daugiau nei lygiavertis varžovas žmogui, bet tu nesi lygiavertis varžovas mano Viešpačiui, taigi aš ateinu Jo Vardu. Palik ją, tu, velnio dvasia. Tu, ligos demone, išei iš šio vaiko, ir tegul nuo šios dienos ji būna laisva. Aš skelbiu tai Jėzaus Kristaus Vardu.

458 Dabar, Viešpatie Dieve, Tu, kuris prikėlei mirusius ir įrodei, kad Tu esi Dievas, pakelk šią jauną moterį, kad ji vėl būtų sveika ir stipri, kad ji atsistotų šiame pastate čia. Velnias išėjo iš jos! . . . ? . . . padarys ją sveiką. Tegul ji gyvena Dievo šlovei ir garbei.

Tai—tai buvo pasakyta, dabar tegul tai įvyksta.

459 Ar yra čia kitų, kurie nori pakelti savo rankas ir pasakyti: „Aš noriu, kad už mane pasimelstų. Aš sergu. Man reikia Dievo“? Aš nežinau, kiek dar mes turime laiko. Mes turime pakankamai laiko, kad šie žmonės praeitų pro čia. Aš jaučiu tikrą pasitenkinimą šį rytą. Taip. Taip. Aš noriu, kad tu ateitum čia, Bili, ir tiesiog paimtum tik vieną dalį čia, iš *šios* pusės, štai čia. Tiesiog, tegul ši dalis ateina pirma, tuomet po to mes paimsime galutines eiles, tiesiog iki *šio* praėjimo ten. Tada mes tiesiog paimsime juos štai taip, tuomet jie nebus . . .

460 Ir dabar aš noriu, kad brolis Nevilas ir keletas mano tarnaujantių brolių atsistotų čia, šalia manęs, štai čia, taigi jūs galėsite vėl pravesti juos tiesiai prie perėjimo. Gerai. Gerai. Dabar aš . . .

461 Kiek iš jūsų turite užsivilkę savo šarvus?

462 (Dabar bus šiek tiek kitaip. Eik namo, dabar viskas bus gerai, pasveiksi.)

463 Amen. O, tai bent! Visi jūs, kareiviai, išsitraukite Kalaviją. Išsitraukite Kalaviją, kryžiaus karžygiai, žygiuokite, žygiuokite.

Ant Kristaus, tvirtos Uolos, aš stoviu.

Visi kiti pamatai yra grimztantis smėlis.

464 Gerai, ateikite čia, tiesiai prie šios pusės. Dabar visi melskitės, kai jie praeina pro šalį.

Jėzaus Vardu, išgydyk šią moterį. Amen.

Ištraukite dabar savo Kalaviją. Laikykite prie savęs, šūkaudami.

465 Jėzaus Vardu...?...Jėzaus Vardu...?...Jėzaus Kristaus Vardu...?...

Krikščionys karžygiai, pirmyn!

Žygiuokime į karą,

Jėzaus kryžių

Nešdami prieš save.

466 „Pasitrauk, šėtone!“ Kas atsitiko, kariai? Ar nemanote, kad mes galime nugalėti? Jis jau nugalėtas. Mes esame daugiau nei nugalėtojai Kristuje Jėzuje. Kiekvienas velnias išvartytas, visa kita. Amen.

Ateikite čia, mano broliai!...?...

Aš meldžiu, kad išgydytum...?...

Išgydyk mano brolių, Doka; išgydyk jį, Tėve, Jėzaus Vardu.

Jėzaus Kristaus Vardu išgydyk šią poniją. Ateikite...?...

467 Dabar, jis paėmė...Aš turėjau paprašyti brolių gale. Visur, Viešpats...?...

468 O Viešpatie Dieve, dangaus ir žemės Kūrėjau! O Dieve, Tu žinai, kas yra jos širdyje. Tu viską apie tai žinai. Aš meldžiuosi už abu, mamą ir tėtį. Jėzaus Kristaus Vardu aš pavedu...?...

Jėzaus Kristaus Vardu aš...?...

Jėzaus Kristaus Vardu aš...?...

469 Dieve, būk su mano seserimi. Mes žinome, metai slenka, ir dėl to mirtis nori užvaldyti moters kūną. Dabar Jėzaus Vardu...?...

470 Jėzaus Kristaus Vardu palaimink šią mergaitę, Viešpatie. Mūsų kovos ten, mokykloje, aš žinau per ką ji eina. Aš meldžiu, kad Tu palaimintum. Tegul ji ištraukia tą Kardą ši rytą, ir eina pirmyn!...?...Palaimink šį berniuką, Viešpatie; jis ateina, šaukdamasis Tavo Vardo, ši rytą; aš meldžiu, kad Tu eitum su...?...

471 Dieve, palaimink mano brolių ir išpildyk jo prašymą. Mūsų Viešpaties Jėzaus Vardu, aš tai pasakiau!...?...

Jėzaus Kristaus Vardu, mes atnešame šią malda.

Jėzaus Kristaus Vardu, mes atnešame šią malda.

Jėzaus Kristaus Vardu, mes atnešame šią malda.

Jėzaus Kristaus Vardu, mes . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu, mes atnešame šią malda.

Jėzaus Kristaus Vardu . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu, išgydyk mano brolių.

Jėzaus Kristaus Vardu . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu!

Jėzaus Kristaus Vardu!

Jėzaus Kristaus Vardu!

Jėzaus Kristaus Vardu!

Jėzaus Kristaus Vardu!

⁴⁷² [Kažkas sako: „Tėvas mirė“—Red.] Dieve, padėk jai, Jėzaus Vardu.

Dieve, Jėzaus Kristaus Vardu, mes . . . ? . . .

Dieve, Jėzaus Vardu!

Jėzaus Kristaus Vardu . . . ? . . .

Jėzaus Kristaus Vardu, išgydyk mano brolių.

Jėzaus Vardu . . . ? . . .

Dabar jūs suprantate?

O Dieve, tegul tai pasitrauks iš . . . ? . . .

⁴⁷³ Jėzaus Kristaus Vardu, mes meldžiame! . . . ? . . . Suteik seseriai . . . ? . . .

⁴⁷⁴ O Dieve, žinant, kad ši brangi motina, išgyvena visas šias bėdas, aš meldžiu Tave, Dieve, kad Tu . . . ? . . . ant jos.

Ištrauk tą Kalaviją, Edai, ir eik pirmyn, Jėzaus Vardu.

⁴⁷⁵ O Dieve, išgydyk moterį. Išpildyk jo prašymą. Tegul jis paima tą Kalaviją priešais save, sunkumų metu.

O Dieve . . . ? . . . ši rytą. Aš meldžiu, kad Tu . . . ? . . .

⁴⁷⁶ Tėve Dieve, aš meldžiu, kad Tu išgydytum mūsų brolių ir padarytum jį sveiką. Ir Jėzaus Kristaus Vardu . . . ? . . .

⁴⁷⁷ Dieve, aš meldžiu, kad išgydytum mūsų seserį, padarytum ją sveiką, Jėzaus Kristaus Vardu.

⁴⁷⁸ Tėve Dieve, aš meldžiu, kad Tu išgydytum mūsų brolių.

Išgydyk mūsų seserį, Viešpatie! . . . ? . . .

Tėve, Jėzaus Vardu išgydyk šią mūsų seserį, Tėve.

⁴⁷⁹ Tėve, . . . ? . . . mes meldžiame Jėzaus Vardu. Dieve, išgydyk šią moterį.

O Dieve, aš meldžiu, kad Tu . . . ? . . .

480 O Dieve, palaimink jį, Tėve! . . . ? . . . Kaip mes mylime tuos senelius, Viešpatie. Meldžiu, kad išpildytum jo prašymą! . . . ? . . .

481 Mūsų Dangiškasis Tėve, aš meldžiu, kad mano brolis . . . ? . . . O Dieve, . . . ? . . . jam, O Dieve . . . ? . . . kryžiaus karys. Ir jis ištrauks tą Kalaviją ši rytą, ir žygiuos pirmyn.

Dieve, mes . . . ? . . . Suteik tai, O Viešpatie, ši jo prašymą.

482 Dieve, palaimink brolių . . . ? . . . Aš meldžiu Tave, išgydyk jį, Viešpatie! . . . ? . . . Suteik jam jo širdies troškimą, Jėzaus Kristaus Vardu.

483 O Dangiškasis Tėve, šis nedidukas Evangelijos tarnautojas, jo gerklė . . . ? . . . Kur ji plovė puodus . . . ? . . . Dieve, aš meldžiu, kad Tu . . . ? . . . Ir kol didžioji Dievo armija dabar žygiuoja pirmyn, su iškeltu Kalaviju, suteik jai pergalę, Viešpatie. Čia jos vyras, Viešpatie, kuris buvo atvestas iš tos vėžininkų lovos, kur jis gulėjo, mirštantis nuo vėžio, ir gydytojai jo atsisakė, kaip jis išėjo. Ir štai jis čia, ši rytą, mažas kryžiaus karys. Sustiprink jį, Viešpatie, Tavo tarnystei, mes meldžiame, Jėzaus Vardu.

484 Aš noriu, kad ši panelė . . . Kažkas kita yra su šiuo pamokslininku čia. Ateikite čia, broli Kidai. Šis vyras buvo išrašytas iš ligoninės, ką tik, mirštantis, vėžys baigia jį suėsti. [Sesuo Kid sako: „Prieš metus“—Red.] Prieš metus. [„Prieš dvejus.“] Prieš du metus, su prostatos liga. Jo gydytojas jam davė gyventi tik kelias dienas. Ir vieną rytą mes nuėjome ten, labai anksti, pasimeldėme už jį, ta pačia, ta pačia malda kaip už jus, ir jie net neranda jo pėdsakų. Jis buvo išgydytas. Amen. Jis—jis . . . [„Turėjo tai pripažinti.“] Dabar jis turi daugiau svorio nei kada nors anksčiau. Jis ir jo žmonelė darbavosi Evangelijos srityje, galbūt prieš man gimstant. Jis dabar yra čia . . . [Brolis Kid sako: „Penkiasdešimt penkis metus.“] Penkiasdešimt penkis metus. Dar prieš man ateinant į žemę, jie pamokslavo Evangeliją. Ir štai jis, išgydytas, maždaug septyniasdešimt penkerių metų amžiaus ar, [„Aštuoniasdešimt vienerių.“] aštuoniasdešimt vienerių. [„Mes turime prabudimą, dviejų savaitių susirinkimus, pamokslaujame kiekvieną vakarą.“] Dviejų savaitių prabudimas, tiesiog turite dviejų savaitių prabudimą ir pamokslaujate kiekvieną vakarą. Aštuoniasdešimt vienerių metų, išgydytas nuo vėžio, kai buvo gan senyvas.

485 Gerai, sese, dabar jūsų laikas. Jūs tikite? [Susirinkimas džiaugiasi ir sako: „Amen.“—Red.] „Krikščionys karžygiai, pirmyn“. Gerai, sese. Jūs, kiekvienas iš jūsų, ką mes ruošiamės daryti? TAIP SAKO VIEŠPATS. Ką mes darome, lukuriuodami čia?

486 Šėtone, tu pralaimėjai. Mes ateiname dabar. Mes žygiuojame į pažadėtąją žemę. Kas tai? „Kas yra šis kalnas prieš Zerubabelį? Kas jis, stovi priešais jį? tu tapsi lyguma“. Kodėl? Su dviašmeniu Kalaviju mes sukaposime jį iki žemės. Teisingai. Gerai.

Krikščionys karžygiai, pirmyn!
 Žygiuokime į karą,
 Jėzaus kryžių
 Nešdami prieš save;
 Kristus, karališkasis Mokytojas,
 Veda prieš priešą; (su Savo Žodžiu.)
 Pirmyn į mūšį,
 Žiūrėkite, Jo vėliavos eina!

Krikščionys karžygiai, pirmyn!
 Žygiuokime į karą,
 Jėzaus kryžių
 Nešdami prieš save.

⁴⁸⁷ Aleliuja! Ką jie padarė? Kas pirmas išėjo, į mūšį, už Izraelį, kas buvo pirmas? Pirmiausia išėjo dainininkai. Kas sekė po jų? Skrynja. Tuomet mūšis. Gerai. Ar dabar tuo tikite? Mes dainuojame „*Krikščionys karžygiai, pirmyn*“. Mes patraukiame kiekvieną abejonę. Dabar, pakildami ant kojų, mes žygiuojame į mūšį.

Dabar atsistokime, visi.

Krikščionys karžygiai, pirmyn!
 Žygiuokime į karą,
 Jėzaus kryžių
 Nešdami prieš save.
 Kristus, karališkasis Mokytojas,
 Veda prieš priešą;

Kaip mes jį nugalėsime? Žodžiu.

Pirmyn į mūšį,
 Žiūrėkite, Jo vėliavos eina!
 Krikščionys karžygiai, pirmyn!
 Žygiuokite į karą,
 Jėzaus kryžių
 Nešdami prieš save.
 Mes nesame susiskaldę,
 Visi mes - vienas kūnas;
 Viena viltis ir doktrina,
 Viena - meilėje.

⁴⁸⁸ Visi, kurie dabar tiki, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Aleliuja! Jūs tuo tikite? Mes esame nugalėtojai. Kur yra visi priešai? Po mūsų kojomis. Kas mes esame šiandien? Prisikėlę Kristuje!

⁴⁸⁹ Dabar, viskas baigta, sese. Ar jūs tikite tuo? Dabar eikite namo. Tu jautiesi gerai? Ji sako, kad dabar jaučiasi gerai. Viskas gerai.

⁴⁹⁰ Kiek iš jų ten, jaučiatės gerai? Ir kai jie šūkavo, siena griuvo, amen, ir jie jį užėmė. Amen. Jie užėmė miestą. Amen! Amen! Jūs tikite Juo?

⁴⁹¹ Taigi, nepamirškite šio vakaro tarnavimo. Šį vakarą čia bus brolis Nevilas ir atneš mums gerą pamokslą. Ir sekmadienį, kitą sekmadienį, jei Viešpats panorės, būkite čia.

⁴⁹² Dabar eikime, kai mes pajudėjome. Ir taigi, išėję iš pastato, eikime, dainuodami „*Krikščionys karžygiai, pirmyn*“. Ir nuo šios dienos, nuo šiol, daugiau niekada nebeįdėkite šio Kalavijo į dėklą. Ištraukite jį. Užkariaukime. „Jie išėjo, užkariaudami, ir kad užkariautų“. Gerai, dar kartą, nuo pirmos eilutės.

Krikščionys karžygiai, pirmyn!
Žygiuokime į karą,
Jėzaus kryžių
Nešdami prieš save.

DIDŽIAUSIA KADA NORS VYKUSI KOVA LIT62-0311

(The Greatest Battle Ever Fought)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba sekmadienio rytą, 1962 m. kovo 11d. Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org